Loyolite '02

ANDHRA LOYOLA COLLEGE
VIJAYAWADA

Hearty Welcome

Rev. Fr P. J. Sandanasamy, S.J.
Rector

Rev. Fr Dr Louis Xavier, S.J.
Correspondent

Rev. Fr S. Philomin Raj, S.J.
Principal

M. Mariyadas.

Loyolite '02

M. Mariyadas, M.Sc.
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA-8

ANDHRA LOYOLA COLLEGE

(Autonomous)

Vijayawada - 520 008

Annual Magazine

2001 - '02

Chief Editor

Praveen Dasari

Editors

R. Ravindra Bhas

K.V. Subba Rao

Mangala Varma

N. Poorna Chandra Rao

Student Editors

S. Samatha (MCS 19)

Ch. Narayana (MBN 20)

N.R. Surya (DGH 01)

D. Jaya Prakash (DET 10)

A.T. Anuradha (DB 22)

S. Praveen (DMC 23)

N. Britto (NP 39)

Anish Augustine (DO 01)

G.V.S. Naresh (RMY 07)

K. Rishi Vas (TM 16)

Cover Design

Don Bosco Press, Guntur.

Photographs

Md Vali

G. Vara Prasad

CONTENTS

M. Mariyadas, M.Sc.
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College VIJAYAWADA

Insight

Peace : need of the hour 15
Winners vs losers 18
To be a real success 19
Nine nuggets 27
Woman, wo(e)man? 33
Read to prosper 34
What is education for? 40
Happy life 46
Pollution-Who is to bell the Cat? 52

Information

What is history? 17
The twins except for birth 28
Education : Past and Present 36
What is FBI? 39
Beyond the seas 51

Science and Technology

Emotive internet 12
Who did it first? 20
Prospects and problems of genetically modified food 22
Satellites 31
How booting is done 42
What @ mail ! E-mail 43
The liquid crystals 44

Teasers

Try a riddle 26
The amazing eleven 30
Man vs Machine 32
Rack your brains 35

Humour

Ha! Ha!	....	13
For a laugh	....	26
Tickle your ribs	....	27
Poor mother	....	47

Poetry

From 'Oxes' to 'shim'	....	14
My invisible companion	....	16
Lad's prayer	....	30
Use this minute before it slips away	....	37
Will they ever end?	....	38
What a place!	....	45
Awaiting it	....	50
Small words of great people	....	50

Reports

Annual Report	....	1
VTPS	....	29
'NAAC'-the buzz word on campus	....	48

Obituary

Fr Uppuluri Satyanarayana Paul, S.J.	....	54
Fr Varkey M. Dominic, S.J.	....	56
Fr Y. Papaiah, S.J.	....	58

Telugu

Hindi

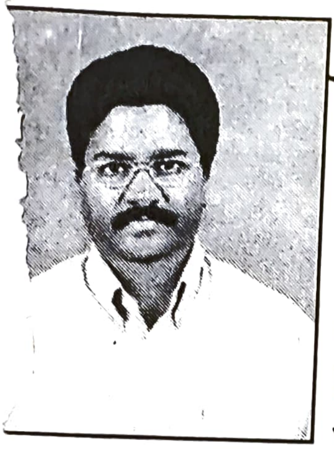

Editorial

Redeeming Our Time

Yes, it is very difficult for most of us to grasp and appreciate the immense value of time. Many of us are yet to realise its preciousness; because, it is so daily and so common. Sundials, sandclocks, watches, almanacs, and calendars are but human inventions to measure time – to tell us where we stand in the realm of time. But they can't create time by themselves!

"Time is the chrysalis of eternity." Time is endless and so, eternal; it has neither beginning nor end. Time is life; life is divine; and so, Time is divine – a divine mystery beyond any human comprehension. The Creator-God, out of His unfathomable depth, inexplorable heights and immeasurable wideness of wisdom and graciousness, has placed at the disposal of human beings – His beloved children – this most marvellous and invaluable gift of Time, which is neither sold nor bought by anyone, anywhere in the world.

Every human being is endowed with an equal measure of time – every person has 60 seconds in a minute, 60 minutes in an hour, and 24 hours in a day. Every day, God deposits this treasure of time in favour of every person to be used up wisely and meaningfully. The unused time, simply, vanishes into eternity. It behoves us to know that how we honour this gift of God depends upon how we choose to use it. God has given us enough time to complete His plan for our life. It is an act of sacrilege to squander time on pettifogging issues.

Let us, therefore, utilise this great gift, honour and redeem it by putting it to right use – not only for our own benefit but also for others'. The Loyolites' pledge to become 'Men and Women for others', on the last day of the Orientation/Foundation Course, is a point of departure. The sands are running out. Shall we work at it ?

Well, Fr Principal threw a 'time' bomb at us, saying that we should bring out the magazine by the end of March. Though it seemed a Herculean task, we said to ourselves, 'All hands to the pump!', rolled up our sleeves and pitched in. Contributions flooded in, and photograhs flowed in. Of course, we had to pick and choose, and the result lies in front of you.

We thank Mr P. Ramanujam, Dept of English, for his able guidance, and we are indebted to Mr K.V. Vijaya Babu, Dept of Political Science, who read the proof voluntarily.

Hope you will enjoy this issue.

Praveen Dasari

Annual Report 2001-2002

Eminent and illustrious Chief Guest of the 48th College Day Celebrations, Sri B. Rama Raju, Managing Director, Satyam Computer Services Ltd, Fr Sandanasamy, Rector, Fr Dr Louis Xavier, Correspondent, Fr P. Antony Fr Dr P. Charles, and Fr G.A.P. Kishore, Vice-Principals, Fr Theckemury, Controller of Examinations, Sri S. Prabhakara Rao, Chairman, ALC Staff Association, distinguished members of the teaching fraternity, devoted members of non-teaching staff, the retired staff of our college, alumni, Rev. Fathers, Rev Brothers, Rev. Sisters, respected parents, distinguished guests and invitees, members of the print and electronic media, Mr Joy, student representative, and my dear students,

The grace of the Lord has made it possible for us to rejoice and look back with satisfaction on 47 years of dedicated service in the cause of education and look ahead to celebrate the Golden Jubilee in the near future. I deem it a privilege and honour to present before this august gathering the Annual Report of the college for the academic year 2001-2002. This academic year has witnessed a series of events and programmes in which we were in the forefront registering an impressive performance in all fields of activity. But before I present the report, let me perform the pleasant duty of extending a warm welcome to every one of you who have graced the day's function. On behalf of every one of us, I extend a warm welcome to our Chief Guest Sri B. Rama Raju. I am proud to inform you that Sri. B. Rama Raju who has left an indelible mark in the international IT scenario, is an alumnus of Andhra Loyola College. We feel delighted as much as honored, to have you, sir, in our midst.

CHANGES IN THE RELIGIOUS AND ACADEMIC STAFF:

At the commencement of every academic year, we have pleasant surprises in the changes and transfers of the administrative personnel of the college. Rev. Fr C. Peter Raj, who spearheaded the academic journey of the college as Principal for two years, went on leave for one year to take the much-needed rest. Fr S Philomin Raj took charge as in-charge Principal. Fr S. Joseph Sebastian, who had rendered devoted and dedicated service as Rector of the college, was elevated to the post of the Provincial of Andhra Province. He was ably replaced by another educationist, Rev. Fr Sandanasamy. Fr Dr Louis Xavier, an eminent teacher in English and a management specialist who had been the Director of Loyola Institute of Business Administration, Chennai, for more than 12 years, took over as the Correspondent of the college, relieving the additional burden of

Rev. Fr A. Theckemury, Controller of Examinations, who, at a crucial juncture, after the sudden demise of Fr V. A. Mathew, shouldered the responsibility of being the Correspondent. Fr Dr Louis Xavier is also the Director of MBA. My sincere thanks to Fr Dr Joseph Sebastian, Fr C Peter Raj and Rev. Fr A. Theckemury for their efficient and cheerful services rendered to the college. Fr A. Rex Angelo, Vice-Principal, Degree, and Director, Xavier Hostel, is away for his Tertianship programme. Fr P. Antony, Lecturer in Zoology, took on the additional responsibility of Vice-Principal, Degree. Fr Dr Kunduru Joji joined the department of Telugu and stepped in as the Director of both Xavier Hostel and the Library. Fr G.A.P. Kishore, Vice-Principal, Inter, also took charge as the Director of Gogineni Hostel. Fr G. Jayaraj, Lecturer in Botany, took charge as the Director of Sanjeevan Hostel, Fr J. Thainese, who came from Loyola Academy, Secunderabad, took charge as the Director of MCA, and M.Sc. Electronics as well as the Director of the Computer Centre.

As years pass, the cadre of experienced senior faculty members gets depleted. Sri B.S.M. Suresh Babu, Dept. of Zoology, and Sri D. Lakshmana Rao, Dept of Botany as well as Asst Controller of Examinations, retired after having served the college for more than 30 years. Both were respected by the students and colleagues for their competence and dedication to work. Sri D. Michael, storekeeper in the department of Chemistry, also completed his tenure of service after serving the college for the past 33 years. We wish the retired staff God's blessings in all their future endeavours.

"In the present time of drastic change, the learners will inherit the future" - Eric Hoffer. So, the focus will have to be on the teachers with their teaching inputs. To realign our goals and objectives, with the new dynamic requirements of higher education, as many as 20 young, energetic and enthusiastic teaching staff have been recruited during this academic year. Smt. Mangala Varma, and Sri N. Poornachandra Rao in the Department of English; Sri B. Syam Prakash, Sri T. Mallikarjuna Rao in Mathematics; Sri K. Jeevananda Rajan in Physics; Ms Lakshmi Sirisha in Chemistry; Smt. B. Sharmila Devi in Botany; Sri B. Elia in Zoology; Smt. Dharmista Shyam in Microbiology; Smt. A. Lavanya, Sri. V. Shanmukha Rao, Sri Ch. Vijaya Kumar, and Ms N. Naga Vidyavathi in Computer Science; Sri M. S.S.S. Srinivas, Sri Ch. Bala Kishore, and Sri Edward Dominic Surrao in Electronics; Smt. N. Sujatha, and Sri K. V. R. Kishore in Business Administration. Sri P.V.S. Subramanyam has joined us as Public Relations Officer. To mould these young men and women, we have begun a continuous, on-going training programme on a modest scale. We hope to improve it in the years to come. We welcome all these young lecturers into the Loyola family, trusting that they will emulate the sterling example of competence and commitment set by their predecessors.

PROFILE OF THE COLLEGE:

In the academic year 2001-2002, the college had a very committed band of 133 teaching faculty and 67 non-teaching staff, who unstintingly spent themselves for the efficient running of the college. The teaching staff, in addition to being endowed with a keen interest to motivate and mould the young minds entrusted to their care, also engage themselves in diligent study, research and participation in in-service programes, workshops and seminars. The total number of students in the college is 2776. Of this, 952 are in the Intermediate sections, 1586 in Degree courses and 238 in the Post graduate classes. Together, with the teaching and non-teaching staff, they form a happy Loyola family. Together we project Andhra Loyola College as a citadel of liberal spirit and modern learning.

To enable the students exercise their choice in selecting what they would like to study, suiting their aptitude and addressing their future needs, two new degree courses were started this academic year - one a vocational B.Com. course, "Principles and Practices of Insurance" and another a B.Sc. course with Mathematics, Statistics and Computer Science combinations. Plans are underway to introduce one post graduate course - M.Sc., Mathematics- and one undergraduate course with Mathematics, Electronics and Computer Science combination. Any educational system is enriched through the inclusion of career-oriented courses designed and tailored with a futuristic view. Eight new skill-based diploma courses took off in this academic year. These diploma courses can be pursued by the students outside the regular class-hours while preparing themselves for a formal degree.

Students, Teachers and Parents form an eternal triangle in the education process. This year we have introduced Parent-Teacher interactions at the departmental level and had a Parents' Meet. We look forward to much more such interactions between the college and the stakeholders. We have constituted the Student Council to make them a part of our participative decision-making. We plan to hold the Student Council meetings on a regular basis.

M. Mariyadas, M.Sc
Lecturer in Mathematics
Loyola College VIJAYAWADA-8

EXAMINATION RESULTS:

The scholastic achievements of students are the barometer of the academic excellence of an institution. I will just give you an overall picture of the examination results of the previous academic year, particularly in respect of the final year students of the Intermediate, Degree and Postgraduate sections. The results of the Intermediate Public Examinations registered an impressive 92%, the highest in recent years. The BA results recorded 86% with 20 I classes, 22 II classes and 10 III classes. The total percentage of passes in all the

2)

streams of science courses stood at 89%, with 242 I classes and 8 II classes. In B. Com., out of 66 students, 42 secured I class, 18 II class and 3 III class, recording an overall 95%. In the PG sections, for which the examinations are conducted by the University, 19 students of MCA class, having strength of 30 students, secured I class, registering 65% pass, while M. Sc. Electronics registered 80% with 12 I classes and 3 II classes. One of the remarkable features of the autonomous examinations in our college is the timely publication of results. Fr A. Theckemury, Controller of Examinations, and his able assistants deserve special appreciation for the speed and efficiency shown in the publication of results.

FACULTY IMPROVEMENT PROGRAMMES:

The quality of a nation depends upon the quality of its citizens. The quality of citizens is based on its education system, which depends for its efficiency on the quality of the teachers. In-service training of teachers plays an important role in increasing the quality of education. To enhance this professional competence, our teaching faculty actively engage themselves in upgrading their qualifications through research degrees, and in attending orientation programmes and refresher courses in their respective fields.

At the beginning of the academic year, the staff engaged themselves in refreshing their knowledge on "Counselling" in a two-day workshop conducted by Christian Counselling Centre, Vellore.

Sri P. Rajasekhar Mouli, Dept of MBA, was awarded a Ph.D. degree by Shivaji University, Kolhapur. As many as 24 lecturers are pursuing their part time M. Phil/ Ph. D programmes. Three of our lecturers are engaged in doctoral research under the FIP programme of the UGC.

Sri P. Ramanujam of the Dept of English has completed his research work and will shortly be defending his doctoral thesis. In the same department, Sri D. Praveen and Sri B. Raju are pursuing their doctoral studies, and Messrs Sanjeev Kumar Bali, G. Sampath Kumar, R. Vijaya Kumar and Ms Mangala Varma are continuing their part-time M. Phil.

In the Department of Mathematics, Sri Ch. Seshaiah and Sri M. Arokiasamy are doing their part-time Ph. D.

Sri Ch. Srinivasu, Dept of Physics has submitted his Ph. D. thesis and is awaiting its adjudication. Sri A.V. Ravi Kumar has completed the laboratory work pertaining to his Ph. D. Sri G. Venkateswara Rao and Sri G. Srinivasa Rao are engaged in full-time Ph. D work under the UGC F.I.P. scheme. In the same department, Messrs G. Murali Krishna, T. Srikumar, and M.C. Rao have registered themselves for part-time Ph. D., and Messrs G. Sahaya Bhaskaran, P. Srinivasa Sastry, C.Srinivasa Rao, and P.V.S. Sairam have registered for part-time M.Phil.

In the Department of Chemistry, Sri M. Venkateswara Rao is pursuing his Ph.D. degree under the UGC FIP scheme. Sri K. T. S. S. Raju is doing his part-time Ph. D. and Smt. Anila Vijaya Kumar has registered for part-time M.Phil.

Sri G. M. Srirangam, Department of Zoology, is pursuing his part-time Ph.D. and Fr P. Antony, his part-time M. Phil.

Fr S. Emmanuel, Department of Botany, has almost completed the lab work pertaining to his Ph.D.

In the Department of Economics, Fr S. Philomin Raj and Sri S. Yosebu are actively engaged in their part-time Ph. D.

In the Dept of Commerce, Sri D. N. M. Raju has completed his research work pertaining to his Ph. D. Sri N. A. Francis Xavier has registered himself for part-time Ph.D.

Sri Ch. Ravindra Raju, Department of History has registered himself for part-time Ph.D. and Sri B. Syam Sundar for part-time M.Phil.

Sri G.A. Prasada Rao, Librarian, is continuing with his part-time Ph.D.

I sincerely wish that the research being pursued by our teachers will percolate to the classroom and be integrated into the curriculum bringing changes in the desired directions of higher education.

Many of our faculty members have attended Orientation programmes, Refresher Courses and Seminars and workshops to keep abreast of the latest developments.

Sri B. Raju, Dept of English, attended a workshop on "Communication skills in English" conducted by VDEO at Montessori Mahila Kalasala. Sri Poornachandra Rao, Lecturer in English, attended a Seminar on "Recent trends in Commonwealth Literature".

Dr G. Sambasiva Rao, Dept of Telugu, attended a National Seminar at Nagarjuna University and presented a paper entitled - "Etukuri Kshetralakshmi lo Karshaka Jeevanam". He also attended a National Seminar at Tirupathi, organized by Annamacharya Kalapeetham and presented a paper on "Annamayya Samvada Keerthanalu". He has two publications to his credit - a historical novel, "Annamayya", and an article on 'Telugu Janapada geya Sahithyam", published in Grandhalaya Sarvaswam. Fr Dr P. F. Jayabalan has published two books of literary value: "Sarveswara Mahatvam" and "Thobya Charitamu, Kavya Soundaryamu". He is writing a Religious-and-Ethics column in the English newspaper, *The Deccan Chronicle.*

Dr V. Vallabha Rao, Dept of Hindi, has attended a refresher course at Central University, Hyderabad.

Sri Ch. Seshaiah, Sri M. Arokiasamy and Dr N.V. Ramana Murthy of the Dept of Mathematics attended a refresher course at Nagarjuna University. Sri Ch. Seshaiah and Sri S. Lenin Babu attended the National Seminar on "Discrete Dynamical system" held at Central University, Hyderabad.

In the Dept of Physics, Sri Ch. Srinivasu, and Sri Sahaya Bhaskaran attended a refresher course in Physics, at Nagarjuna and Pondicherry Universities respectively, and Sri M.C. Rao attended a refresher course in Computer Science at Sri Venkateswara University, Tirupathi. Sri Ch. Srinivasu of the Physics Department has to his credit four research papers published in various International Journals; Sri G. Venkateswara Rao has published five research papers; and Sri A.V. Ravi Kumar four research papers in various National and International journals. Sri T. Srikumar has published two books - "Vignanam - Vinodam" and "A Popular Science Book". Sri Sahaya Bhaskaran and Sri T. Srikumar were also the resource persons on various refresher courses.

Sri P. B. Ananda Raju, Dept of Chemistry, has attended a Refresher Course at Pondicherry University.

Fr S. Emmanuel, Dept. of Botany has published two research papers on Tissue Culture and Medicinal Botany. He also presented papers at a National Symposium on emerging trends in Modern Biology at Loyola College, Chennai. Smt. T. Rose Mary, Department of Botany, attended a seminar on 'EthnoBotany', and the paper presented by her won the Best Paper Award. Mr P. Srinivasa Rao, Botany, has attended a National Symposium on Consciousness and Spirituality and Meditation retreat at Mount Abu.

Sri S. Prabhakara Rao, Dept of Zoology, and Dr J. Chandrasekhara Rao, Botany, acted as resource persons on the refresher course for college teachers on "Environmental Sciences". Sri M.C. Das of the Dept of Commerce has given extension lectures to private and public sector organizations. He also writes the column, 'Vintage of Vijayawada' in *Deccan Chronicle.* Sri N. A. Francis Xavier of Commerce Dept attended an Orientation Course at Andhra University. Sri V. Srinivas gave extension lectures at the Indian Institute of Bankers.

CURRICULAR ACTIVITIES:

This academic year is marked by several curricular activities. The academic year for I year degree students started with a Foundation Course. The purpose of this course is to introduce students from different backgrounds and with different proficiency levels, to some basic requirements of higher education. Quite a number of seminars and workshops have been organized during this academic year by different departments. The Departments of Oriental Languages organized a two-day seminar on "Dalit Literature". The Department of Physics organized a Seminar on "Trends in Physics -A Future Perspective". The Department

of Chemistry conducted a seminar on "Global Warming - A Threat to Life". 36 student-participants from eight colleges presented papers on the topic. The Department also organized guest lectures on Bio-terrorism and Career Opportunities. The students of the Department, under the guidance of Sri K.V.A. Rama Sastry, Lecturer, collected 34 samples of milk and conducted 22 tests to ascertain their quality. The Department of Zoology organized a workshop on "Bio fertilizers and Bio pesticides for Eco- friendly development". The Department of Botany organised a seminar on "Bio- Technology and Plant Tissue Culture. The Dept of Commerce organized a seminar on "Recent Trends in Banking". The Departments of History, Politics and Economics jointly organised a seminar on "Globalization". The Department of History organised a Seminar on "Indian Historiography : Challenges - Past and Present". The Dept. of Business Administration organized a one-day study conference on "WTO-It's Impact".

"What you hear, you forget, what you see, you remember". Today we cannot complete the education process without walking out of the classrooms. We are well aware of it. So excursions, field trips, study tours have become an annual feature for the students. The Dept of Botany / Microbiology organized a study tour to Hyderabad, the Dept of Zoology to Visakhapatnam, and the Dept of Commerce to Bangalore. The Department of Computer Science organized a study tour to Bangalore and Mysore. The Dept of Physics organized an industrial visit to the VTPS, the Dept of Chemistry to Milk Factory, and the Dept of Electronics to a Microwave Station and an E 10 B Telephone exchange.

ACCREDITATION:

To stimulate introspection towards the reorientation of the institution in all aspects and to enable us to know where we are and where we should go, the college has opted for Assessment and Accreditation by the National Assessment and Accreditation Council, Bangalore - an autonomous body of the UGC. NAAC will provide us with an objective assessment regarding our strengths and weaknesses by taking a critical look at the way of functioning of the college. The college has submitted its Self-Study Report to NAAC, and a peer team is scheduled to visit us during the first week of March. A high ranking by NAAC will surely enhance the prestige and brand image of our institution. I personally congratulate Fr Dr Louis Xavier, Correspondent, the NAAC Core Committee, Criteria-wise committees, and Heads of the Departments for contributing their best to the preparation of the Self-Study Report.

LIBRARY:

The library is a heaven where the scholar can be led to the threshold of his/her own mind. During this academic year, the library has added over 2000 books to its existing stock of 45, 000. 5 more international journals have been added to the list of journals. On

an average, 130 books are issued per day. 150 to 200 readers use the Reference Section daily. In this 'Year of Books', the library is being upgraded as a nerve centre of intellectual activity with automation. Library automation is completed and a database created is with 25,000 records for student retrieval and circular system. Xeroxing facility at concessional rates has been added to the Library services.

ALUMNI ASSOCIATION:

Fr A. Theckemury SJ, Director, Fr Dr P. Charles SJ, Co-Director, and Dr Ramakrishna, Chairman of the Ad-hoc Committee of the Alumni Association are trying their level best to revitalize it. Andhra Loyola College Alumni Association (ALCAA) and Andhra Loyola College organised on January 20, 2002 "LOYOLA WALK 2002", a unique event in which over 1000 people walked a distance of about 8kms to highlight the importance of better traffic in Vijayawada.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES:

N.C.C. : We have all the three wings of National Cadet Corps - Army, Navy and Air wings-with the cadets holding fast to their motto of "Unity and Discipline". Captain Dr R.Ravindra Bhas ably guides the Army Wing. From the Army Wing, 9 cadets participated in the Army Attachment Camp at Secunderabad, and 4 Cadets in the National Integration Camp at Cuttack, Orissa. Around 40 cadets participated in the CAT camps at Nuzvid. Apart from attending camps, the Cadets have participated in the AIDS awareness rally, and the Janmabhoomi and traffic control programmes.

Lt Cdr Dr P. Balasundar Reddy is the In-Charge of the Naval Wing. He is assisted by Sri M.Arockiasamy of the Department of Mathematics. From the Naval Wing, Sr Cadet Captain N. Subhakar was selected for the prestigious Youth Exchange Programme and visited 3 countries - Mauritius, Maldives and Seychelles-during October - November 2001. He was ranked fifth as the All India Best Naval Cadet. P.O. Cadet Sheik Esub Basha (NML - 59) participated in the Republic Day Camp at New Delhi. Cadet Captain Y. Subhash (DCP - 18) is a member of the 2002 Republic Day Sailing Team in Chilka, Orissa. P.O. Cadet S. Sailendra (NML - 60) participated in the Republic Day - 2002 Parade at Secunderabad. Cadet Captain Y. Subhash (DCP - 18), Cadet Captain B.S.N. Krishna (DCP 33) and P.O. Cadet S. Naresh (DC - 53) won the Gold Medal in Boat-pulling and Sailing. P.O. Cadet D.F. Sandeep (DO - 28) and Cadet Captain. B.S.N. Krishna (DCP-33) attended the Sea Training Camp at Visakhapatnam.

The Air Wing is directed by Pilot Officer Sri K V. Vijaya Babu. From the Air Wing, Cadet Sergeant K. Vidya Sagar participated in the Republic Day Parade on 26th Jan'02. Six Cadets attended the All India Vayu Sainik Camp held at Bangalore, and four Cadets

attended the Republic Day Camp at Secunderabad. Pilot Offcer Sri K.V. Vijaya Babu, the Associate N.C.C. Officer of Air Wing, is now undergoing a refresher course at Air Force Administrative College, Coimbatore. I congratulate all the four N.C.C. Officers on maintaining the high order and discipline of the Services in their respective Wings and on the achievements their cadets have made.

N.S.S.: Dr Ch.Sree Ramachandra Murthy, Sri P.Srinivasa Sastry and Ms T.Rose Mary are the Programme Officers of N.S.S. "Education is for liberation, as you get liberated, work for the liberation of others". Motivated by the noble idea, the three units of the NSS have been active by participating in all the welfare programmes of the service organization. This year the three NSS units organized a ten-day special camp- "Sankranthi Seva Sibiram" at Kundravari Kandrika and Pathapadu Villages, during which they held campaigns on Sramadan for road-laying, and clearing the drains, conducted sports and games to the local community and organized Yoga and meditation. Apart from the special Camp, throughout the year, NSS volunteers have organized Vana Mahostavam, and AIDS awareness programmes, donated blood, volunteered for pulse polio immunization and organized interesting and informative lectures by experts, on leadership qualities, culture, Yoga etc.... I congratulate the Programme Officers of the three units on coordinating all these activities in a spirit of teamwork and responsibility.

GAMES AND SPORTS:

"Faster, Stronger, Higher" has been the motto of the sportsmen and women of Andhra Loyola College and this year, too, they have won accolades in the arena of sports.

Since an exhaustive report on the achievements in the sports arena has already been presented by the Physical Director, Mr J.V. Nagendra Prasad on Sports Day, I single out for special mention the laudable performance of the athletic team which won the University Championship for the Sixth time in succession and ten times in the last eleven years. Our foot ball team lifted the Inter-collegiate Football Cup for the seventh time in succession. Congratulations to Abraham Lincoln (DET 20) who secured seven gold, four silver and five bronze medals in various National and State level athletic meets. Sheik Zaseem (NGH 23) won seven gold, four silver and five bronze medals in State and National level Athletic Meets. Along with Srinath (NEP 9), they represented Nagarjuna University Meet. Mr. Y. Subhash secured third place the State level 50km-road race. Mr. Phani Kumar represented Nagarjuna University in the Inter-University South Zone Tournament, Our college hosted the Nagarjuna University Inter-collegiate Table Tennis Tournament and North Zone Cricket Tournament. Fr G. M. Victor Emmanuel, Sports Director, Sri J.V. Nagendra Prasad, Physical

Director, and Smt. B. I. Evangeline, Asst. Physical Director deserve special appreciation for the achievements.

CULTURAL ACTIVITIES:

Conscious that education does not consist only in academic pursuits, the college provides ample facilities for various kinds of activities outside the classroom and encourages students to profit by them. A burst of colour and vivacity marked Spandana, Sphoorthi and Bhavana, the cultural festivals of Intermediate, Degree and Postgraduate sections, respectively.

Apart from the cultural festival, the quiz team, elocution and debating team, and cultural team took part in various competitions and brought laurels to the college. Mention must be made of Sony J Padickal (DGH 22) who won the First Prize in the State level painting competition conducted by Andhra Academy of Arts. He also bagged the First Prize in the Essay Writing Competition, and II prize in Elocution contest conducted by Vagdevi Talent Search Association. Dominic Xavier (DGH 05) won the I Prize in the English Elocution conducted by the Sathya Sai Seva Samithi and III Prize in Elocution and the II prize in JAM organized by the Book Festival Society and the II prize in the Telugu Elocution Competition conducted separately by Potti Sree Ramulu Memorial Competitions and by Sathya Sai Seva Samithi. Our college quiz team - N. Trinadh Rao (DEH - 13), Joe Demsy Christopher (NZ - 28) and K. Sandeep (NO - 20) won the I prize during the competitions organized by Tagore Library and by Satya Sai Seva Samithi. K.J. Shiju (RA - 53) won the Prathibha Award, P. Sanjay Kumar (RMY - 01) won the III prize in the drawing competition conducted by Tagore Memorial Library. K. Rishi Vas (TM -16) bagged the second prize in the Karate Kata Competition conducted by A.P. State School Games Federation. In the competitions held at the 13th Vijayawada Book Festival, B. Rajarshi Samuel Rao (DCP) won the first prize in Just a Minute, Book Hunt, and Story Time, and the Andhra Loyola College team won the first prize in Pictionary.

I congratulate all these students on their creditable performance.

IN MEMORIAM:

With profound grief I record the sad demise of Fr U.S. Paul, SJ, on 29-06-2001, who served Andhra Loyola College, in different capacities as a lecturer in Economics, Vice-Principal and Rector. He is known for his sharp intelligence, administrative acumen and hard work. Fr Y. Papaiah, one of the first Jesuits to stay on the campus of Andhra Loyola College in the early years, passed away at Secunderabad, on 20-12-2001, at the age of 83 years. Mr R. Harshavardhan (DCP 56) met with a tragic road accident and passed away on 22.09.2001. Ms V. Kalpana (DZ 05) passed away on 7.11.2001 after

a brief illness. Mr. P. Sivannarayana, Retd HOD of Hindi passed away on 4-8-2001. Mr K. Viswanadha Rao, Retd HOD of Telugu passed away on17-01-2001. May their souls rest in peace!

CONCLUSION :

We have relived an entire academic year, and you have indeed been very patient with me. As I come to the last part of the Report, I have a very pleasant task to perform- expressing my gratitude. First of all I would like to thank Fr P.J. Sandanasamy, Rector, Fr Dr Louis Xavier, Correspondent, and the Jesuit Community for their guidance and support and for their abiding interest in the growth of the institution. Fr P. J. Sandanasamy, Rector, and Fr Dr Louis Xavier, Correspondent have been an unfailing source of strength for me. The Jesuit Community which I represent, has stood by me through thick and thin. Together with them, I thank Sri B. Rama Raju, the Chief Guest, for his gracious presence. With profound gratitude, I acknowledge the loving support of our three Vice-Principals, Fr Dr Charles, Fr P. Antony and Fr G.A.P. Kishore for they have been of immense help to me during this academic year. I would like to express my warm appreciation of the enthusiastic staff members, whose names are veiled in every line of this annual report. You are indeed a blessing to this college. We have a special group of people who deserve everybody's applause and appreciation. They are our non-teaching staff. My sincere thanks to them for their generous, selfless and loyal service and their commitment to the institution. My dear students, I appreciate your co-operation, and sincerity and your maintaining the academic excellence, which is the hallmark of Andhra Loyola College. It is my pleasant task to thank all those who have helped in our progress, especially our parent university - Nagarjuna University, the AP State Council for Higher Education and the UGC. I am greatly indebted to the private and public bodies, parents, friends, benefactors and alumni for their concern in the welfare of this institution. I surrender this institution, together with all of you to God for his continuous blessings. I thank the Almighty who has walked with us and whose presence we have felt very much, every moment of this academic year. The future will gleam in sight, and we must go on with missionary zeal wherever the Almighty takes us.

"The Lord is my protector, He is my strong fortress

My God is my protection and with Him I am safe" (Psalm 28:7).

May the Lord guide, guard and protect this institution in years to come!

M. Mariyadas, M.Sc
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA

Fr S. Philomin Raj, S.J.
Principal

3)

Emotive Internet

S. Samatha MCS-19

Emotions rule the day whether you are happy or mad with someone. If you can't express your emotions face-to-face you can always do so using the "emoticons". Emoticons, also called smileys, are used to convey facial expressions on the internet. You can try some of these emotions in your internet messages:

Emoticon Symbol	What it means
:)	smile / happy
;)	a wink
:-<	really sad
:-0	shouting
:-D	laughing
:-)	a smiley with a nose
0:-)	an angel
B-)	wearing cool shades
:-P	sticking out tongue
:C	frown
@>--,--'--	a rose
{(:-)	wearing a toupee
:~(	crying

You can read these emoticons by tilting your head to the left, and the nose dash is optional for any smiley symbol. While you are at that you always try your hand at the online short hand which you can sprinkle among your e-mail, and chat using either all capital letters, or all lowercase letters. Some commonly used acronyms/ abbreviations and their meanings are:

Acronyms Abbreviations	Meaning
AAMOF	as a matter of fact
AKA	also known as
BTW	by the way
CU	see you
FA	frequently asked questions
FOTCL	falling off the chair laughing
FTF	face to face
HHOK	ha ha, only kidding
IAC	in any case
LOL	laughing out loud
L8R	later
LTNS	long time no see
BRB	be right back
CUL	see you later
MOTD	message of the day
RL	real life
SO	significant other
SOS	same old stuff
WTG	way to go
TTFN	ta-ta for now

So you can express your emotions now electronically! You can evene-mail the President of United States of America at 'President @ Whitehouse. gov' and express your electronic emotions right away.

Ha! ha!

1. Doctor : I'm sorry to tell you, Bhanu, you've got rabies.
   Bhanu : Doctor, please give me a piece of paper and a pen.
   Doctor : Do you want to write your will?
   Bhanu : I want to make a list of the persons I want to bite.

2. Patient : Doctor, I am having trouble with my memory. I can't remember a thing. What should I do?
   Doctor : Please, pay my fees in advance.

3. Tramp : I am the author of the book "One Hundred Ways to Earn Money".
   Lady : Then why are you begging ?
   Tramp : It's one of the ways.

4. Teacher : "Do you say your prayer before eating?"
   Student : "Don't have to. My mum's a good cook!"

5. Teacher : What is the chemical formula of water?
   Arif : H,I,J,K,L,M,N,O
   Teacher : Are you making fun of me?
   Arif : "No, sir, yesterday you told us that the formula of water is "HtoO".

6. Judge : "What were you arrested for?"
   Accused : "I found an automobile".
   Judge : "Found an automobile? Nonsense. The police can never arrest you for finding an automobile"
   Accused : "Well, your Honour, I found the automobile before its owner lost it".

7. Judge : Three people say that they saw you robbing.
   Thief : That's nothing. I can bring a thousand people to say that they didn't see me robbing

8. Varuna : Do you love me?
   Harsha : I'd die for you.
   Varuna : You always say it but never do it.

9. Mehta : Work hard and you will get ahead.
   Hari : But I have already got a head.

10. An American, an Englishman and an Indian met in a hotel named "Dream Land" in England. The American said that he could buy the world with his money. The Englishman said that he could buy the whole universe with his money. Then they asked the Indian what he would like to buy with his money. The Indian said that he was not going to sell either the World or the Universe.

K. Rajendra Reddy, TMC-68

From 'Oxes' to 'Shim'

We'll begin with the box and plural boxes,
But why is the plural of ox,oxen,not oxes?

One fowl is a goose and two are called geese,
Yet the plural of moose is never meese,

You may find a lone mouse or a whole set of mice,
Yet the plural of house is houses not hice.

If the plural of man is always men,
And I give you a pan, would it's pair be called pen?

If one is tooth and the whole set teeth,
Why shouldn't the plural of booth be called beeth?

We speak of brother and also of brethren,
But though we say mother we never say methren,

The masculine pronouns are he, his and him,
But imagine the feminine being she, shis and shim.

So English, I fancy you all will agree,
Is the funniest language you ever did see.

ADIL, AO - 64

Peace
NEED OF THE HOUR

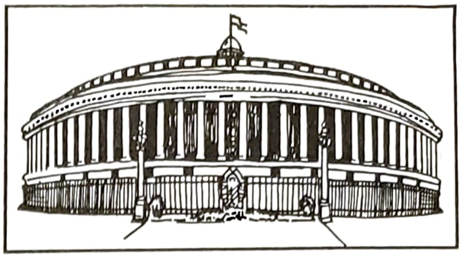

Yet another year has passed into the history leaving behind a formidable challenge of terrorism to the mankind. The terrorist attacks on September11th and December13th 2001 on the WTC and on the Indian Parliament, respectively, present a stark reality of the upper hand of violence over non-violence, preached and practiced by Mahatma Gandhi and others during our freedom struggle.

Our nation has been the worst sufferer of terrorism in the post-independence era especially in the states of Punjab, Nagaland and the still boiling Jammu & Kashmir, whose accession to India continues to remain a contentious issue with Pakistan after the partition in 1947. Pakistan characterizes the terrorist problem in J & K as Jihad (holy war) of the local people against India for freedom and has, over the last two decades, been the chief patron-sponsor of many a terrorist outfit operating from its soil, promoting the cross-border terrorism.

The US-led international coalition against terrorism, formed in the wake of September 11th attacks, is yet to finish its agenda. The principal architect of the coalition, the US, instead of including the Pak-sponsored terrorism against India in its agenda, has the temerity and audacity to adopt a different yard stick and give altogether a new prescription, inconsistent with its present role in Afghanistan, to our sub-continent's terrorist problem. Its advice to India and Pakistan, to resolve their disputes through peaceful dialogue and negotiations, has only exposed its double standards.

In such scenario, the self-assumed unacceptable (to India) elder brotherly role of the world's only super power, the US, and the sermons of the British prime minister, an unpaid freelance ambassador of peace, both counselling restraint and resolution of the current Indo-Pak bilateral problems through dialogue, accrue higher value if consigned to the dustbin of diplomacy.

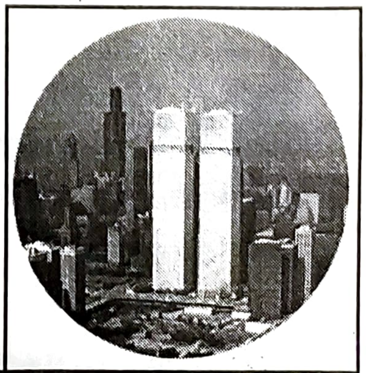

To the Pak President's dramatic gesture of extending his so-called genuine and sincere hand of friendship on 05.01.2002 at the 11th SAARC summit in Khatmandu, our PM gave a befitting and blunt reply saying that he must initiate matching steps to eliminate terrorism from his soil, and must open the eyes of Pakistan to the reality of the day and help it mend its ways, lest it should end up as another Afghanistan.

Enough is enough. India can no longer afford the luxury of loss of some more precious lives of the innocent people at the borders, in particular and elsewhere, in general. India's diplomtic sanctions like recall of our High Commissioner in Pakistan, downsizing the embassy staff at home and restrictions on movement of Pak embassy's staff to the municipal limits of the Capital seem to yield little tangible results, falling short of expected measures. Peace should not be allowed to become the casualty of the errant neighbour's irrationality.

With all due respect to Mahatma's weapon of non-violence, isn't it high time that India got ready for a real and final fight against the cross-border terrorism, to bring peace to the sub-continent and establish good neighbourhood?

P.SRINIVAS, Office Typist

My Invisible Companion

Drenched in the tears from above
Looking at my moving feet
Covered with damp leather
With a hanging sole beneath.

He too walks with me
Digging my past with His voice
Both of us shed tears
He for me and I for myself.

Back to my future.
Mighty are His hands
But do I hold His little Finger
And follow Him?

The idea behind my image!
My eyes always blurred to it.
Wish I could make His plans come true
If so, my life: a colourful bouqet to him.

He shares all my feelings
Guides me aptly on time
Gives me courage when I'm down
Rekindles the cause of my life

Thank you, my Friend,
For being my companion
I shall be yours
By the time you come back

CLIT DAVIS, DGH-18

What is history?

T. Plavendran, DEH-5

History, the Queen of social sciences, is on the verge of extinction. The subject which has been misinterepted, wrongly taught and highly rediculed is on the road to dust bin. A student of history is looked down upon. Even the present politicians pay, that History must be removed from the curriculum. Because they say it is outdated and so it doesn't provide jobs. Why are such comments passsed on the subject?, Perhaps they fail to understand what History is. History is not only studying the past, the numerical dates and tongue-twisting names. But it is a continuous process of interaction between historian and his facts, and an unending dialogue between the present and the past. We fail to make effective and useful decision if we neglect the aspect of interaction between the past and the present. C.P Scott writes "Facts are sacred, opinion is free". History consists of a corpus of assertained facts. The facts are available to the historian in documents, inscriptions and so on, like fish on the fish monger's slab. The historian collects them, takes them home and cooks and serves them in what ever style appeals to him.

This is a crucial question into which we must look a little more closely. There are certain facts which form the backbone of history. For example, it is a fact that India attained her freedom in 1947. But it is not a fact like this, that the historians are primarily concerned with. It is, no doubt, important to know that India attained her freedom in 1947 and not in any other year. But a historian is primarily concerned with the questions like what made India to get freedom, why should India fight for freedom and why should India attain her freedom. But mere dates are not essential.

The past which the student of history studies is not a dead past, but a past which, in some sense, is still living in the present. Because history is the reenactment, in the mind of the student, of the thought whose history he is studying.

The work of a student of history is to neither love the past nor emancipate himself from the past, but to master and understand it as a key to understand the present and to plan for the future.

History is a social process, in which individuals are considered social beings. It is a dialogue not between abstract and isolated individuals, but between the society of today

and the society of yesterday. The past is intelligible to us only in the light of the present; and we can fully understand the present only in the light of the past. To enable man to understand the society of the past and the present, is the dual function of history.

History, as an academic discipline in the colleges, is sometimes thought of as a catch-all for those who find classics too difficult and science too serious. But actually, History is a far more difficult subject than classics and quite as serious as any science. Scientists, social scientists and historians are all engaged in different branches of the same study: the study of man and his environment, the effects of man on his environment and his environment on himself. Even the object of their study is the same: To increase man's understanding of and mastery over his environment. The presupposition and the methods of the physicist, the geologist, the psychologist, and the historian differ widely in detail.

We are living in a society in which History is indispensable. The future of our life is dependent on the present, the present, is dependent on the past. And hence the need for the study of History.

Winner Vs Loser

The winner - Is always a part of an answer

The loser - Is always a part of a problem

The winner - Always has a programme

The loser - Always has an excuse

The winner - Says "Let me do it for you"

The loser - Says "That's not my job"

The winner - Sees an answer in every problem

The loser - Sees a problem for every answer

The winner - Says "It may be difficult but it is possible"

The loser - Says "It may be possible but it is too difficult"

48th COLLEGE DAY CELEBRATIONS

Dancing to His tune

Chief Guest: Sri B. Rama Raju,
The Architect of Satyam Computers

Mellifluous melody by the lady-staff

A skit in Telugu

Jazzing up the evening

Foot - tapping music

Seminars and Workshops

Seminar on 'Globalisation'
Depts of History, Economics and Political Science

Study Conference on 'WTO - Its Impact'
Dept of Business Administration

Seminar on 'Introduction to Algebraic Geometry' Dept of Mathematics

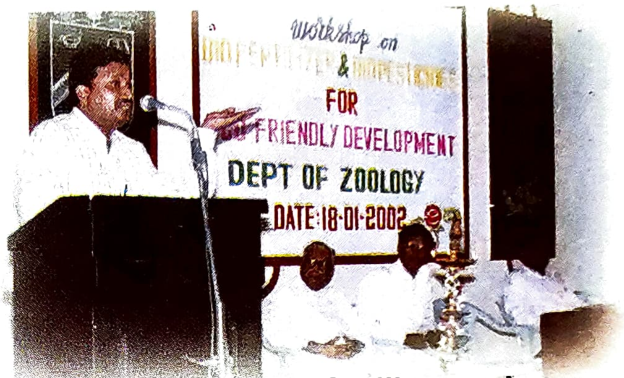

Workshop on 'Biofertilizer and Biopesticides for Eco-friendly Development' Dept of Zoology

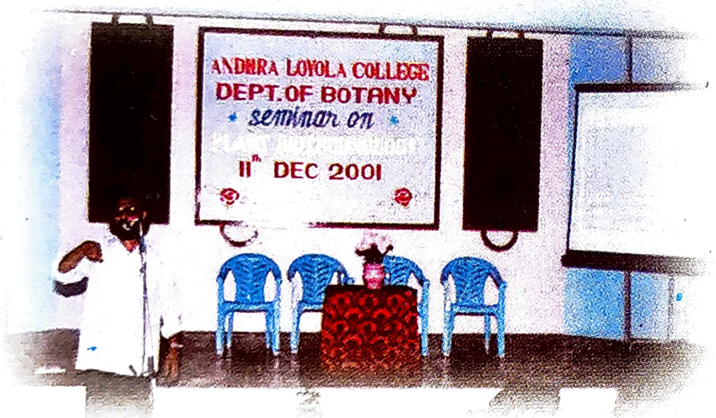

Seminar on 'Plant Biotechnology'
Dept of Botany

Seminar on 'Recent Trends in Banking'
Dept of Commerce

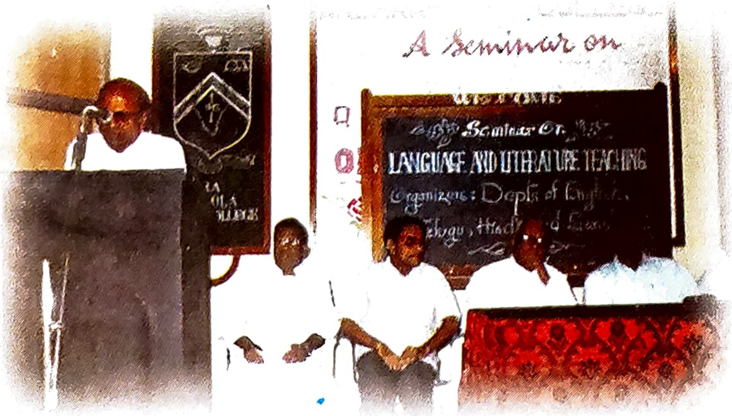

Seminar on 'Language and Literature Teaching'
Depts of English, Telugu, Hindi and Sanskrit

Seminar on 'Global Warming: a Threat to Human Existence' Dept of Cemistry

SPORTS DAY

'Open Relay' - Sk. Zaseem, NGH - 23

'Long Jump Open' - Phani Kanth, AO - 40

Mr. J.V. Nagendra Prasad, Physical Director, addressing the gathering

Francis Britto receiving Individual Championship from the Chief Guest

Athletics Team Championship

Retirements

Sri D. Lakshmana Rao
Head, Dept of Botany
Retired on 31-10-2001

Sri M. Prakasa Rao
Head, Dept of Economics
Retired on 28-2-2002

Sri M.C. Das
Head, Dept of Commerce
Retirement on 30-4-2002

The Newly Married

'One + One = One'

B. Syam Prakash with K. Lakshmi Prasanna
on 10th Aug. 2001

B. Sharmila Devi with D. Prakasa Rao
on 14th Aug. 2001

M. Sujatha with A.J. Vikram
on 9th Nov. 2001

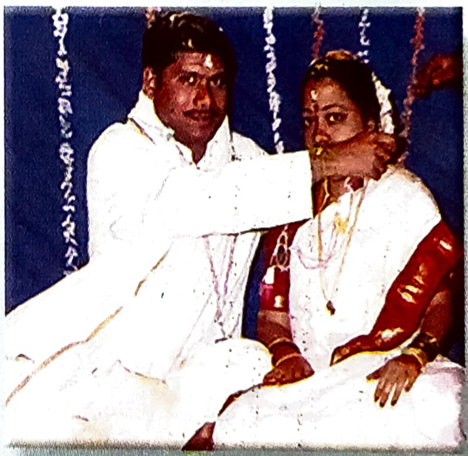

S. Lenin Babu with B. V. Rama Devi
on 7th Dec. 2001

A. Radhika with A.V.N. Sridhar
on 10th Nov. 2001

D.V. Satish with Padmaja
on 1st March 2002

Meetings And Celebrations

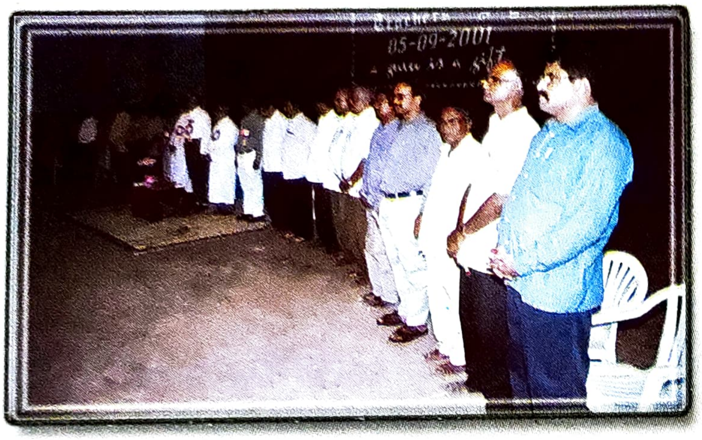

Teachers' Day Celebration

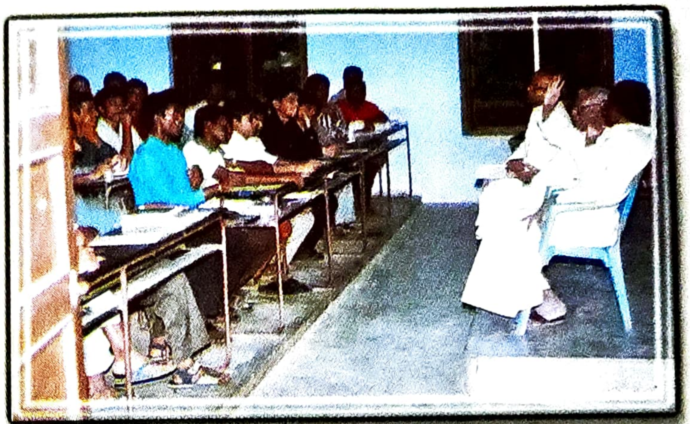

Students' Council Meeting

Sri B. John Benji,
delivering Christmas Message

'Grahanam Vidichindi' - Christmas play-let
by teaching staff

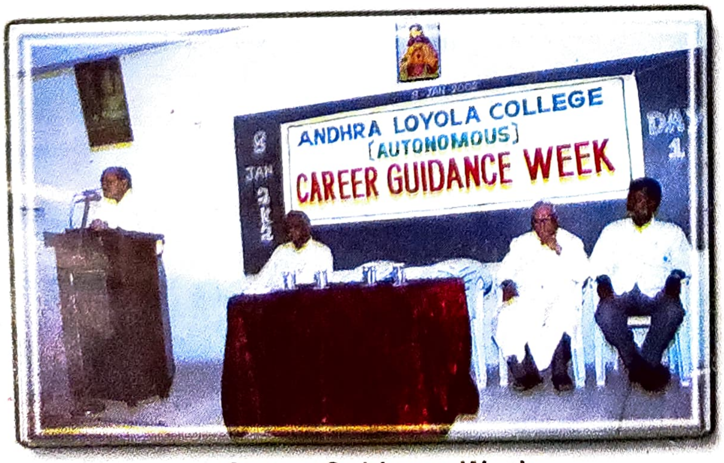

Career Guidance Week

Parents' Meet

Foundation Course

A session during Foundation Course

Inauguration
Departmental Associations

Students singing with great gusto

Valedictory Function
Departmental Associations

OBITUARY

Fr U. Satyanarayana Paul, S.J.
Expired on 29-6-2001

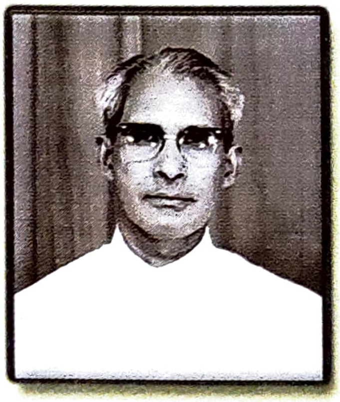

Fr Varkey M. Dominic, S.J.
Expired on 05-07-2001

Fr Y. Papiah, S.J.
Expired on 10-12-2001

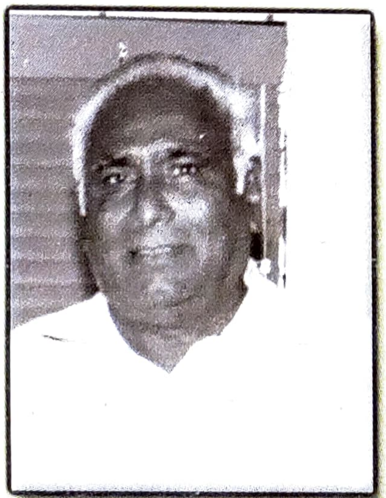

Sri P. Sirannarayana
Rtd Head, Dept of Hindi
Expired on 04-08-2001

Sri K. Sundara Rao
Record Asst., Physics Lab
Expired on 6-9-2001

Sri K. Viswanadha Rao
Rtd Head, Dept of Telugu
Expired on 17-01-2002

Ms V. Kalpana
Expired on 07-11-2001

Sri J. Arjunndu
Record Asst. Chemistry
Expired on 19-9-2001

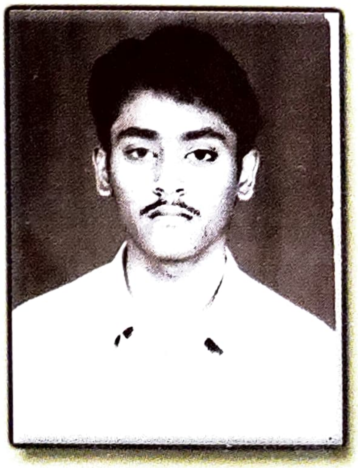

Mr R. Harshvardhan
Expired on 22-9-2001

TO BE A REAL SUCCESS

Syed Ameer, AEP-15

What's the purpose of living unless one strives to be sucessful? Success cannot be owned, rather it is something to be earned. Sucess is a plan, though temporary.

Success has little to do with money. There are both rich and poor people who are equally successful. We must not have the idea that to be a real success we must outscore everyone. Successe is the process of learning, sharing and growing.

If success is measured by the things we possess, purchase or produce, there will never be satisfaction as someone else will always be there to out score us.

Values such as truth, diligence and integrity that have always been associated with success are neglected. There is none to remember who stood second in a competition and people always think of winning.

Television and other media may convey the message that success means instant name, recognition, money and constant joy. There is no advertisement which tells us that we should not drink or snort happiness. But real success has a good number of shapes, sizes and colours.

To be successful we should know how to handle failure. Seeds of greatness are planted in all of us and we are all born with infinite value and limitless potential. It is upto us to workup our talents into fruition.

Real success comes in small portions day by day and so everyone must make the most rather than take the most. Everyday is a new opportunity to reach our goal/goals. Real success in a competition is not the first place, but the participation itself. We should select friends and associates whose words and actions inspire us. We must offer our best and assume the best in return.

Let us not be sluggish; instead take action instantaneously. To be a real success each one must be responsible and take the challange of life for it is not a race to be finished first but a procedure to be completed carefully. Therefore we must consider ourselves fortunate and thank God, for His gift of life to us and believe that "Work is worship". Living a meaningful life itself is our gift to Him.

Considering each day in life, here's an advertisement called 'Lost and found' by Horace Mann:

"Lost one 24 hour, 24 carat golden day. Each hour studded with 60 diamond minutes. Each minute studded with 60 ruby seconds. But don't bother to look for it. It is gone for ever; that wonderful, golden day, I lost today."

To live the life of goodness is to live the life of all

- Rabindranath Tagore

WHO DID IT FIRST?

M. Chandra Kant (Dept. of Physics)

Many times, we only repeat what plants and animals have been doing for thousands of years. And at most of the times human technology is still lagging behind nature. Consider the following examples.

Air-conditioning: Blue Star and Carrier air conditioners cool many homes. But long before, termites also cooled their nests and they still do without Blue stars and Carriers. Their nest is situated in the centre of a large mound. From inside, warm air rises into a network of air ducts near the surface. There, stale air diffuses out. At the bottom of the mound, there are a few openings through which fresh air comes in, and in hot weather, water brought up from underground evaporates, thus cooling the air.

Airplanes: The study of wings of birds for many years has benefited the design of airplane wings. The curvature of the bird's wing gives the lift needed to overcome the downward pull of the gravity. They have several bunches of small feathers which help them in various ways. Airplane designers have adopted many of these features. The curvature of wings gives lift. Various flaps and projections serve to control airflow or to act as breaking devices. Still the airplane wings fall short of the engineering marvels found in the wings of the birds.

Antifreeze: In cold countries glycol is used as antifreeze in car radiators. But certain microscopic plants use chemically similar glycerol to keep from freezing in Antarctic lakes. It is also found in insects that survive in very cold waters. There are fish that produce their own antifreeze which enables them to live in the frigid waters of Antarctica.

Underwater Breathing: We use cylinders of air to remain underwater. Certain water beetles do it more simply and stay under longer than men. They grab a bubble of air and submerge. The air bubble serves as a lung. It takes carbon dioxide from the beetle and diffuses it into water, and takes oxygen dissolved in the water for the beetle to use.

Compasses: In the 13th century, men began to use a magnetic needle floating in a bowl of water-a crude compass, but it was nothing new. Bacteria contain strings of magnetic particles of just the right size to make a compass. Magnetite has been found in many other organisms, birds, bees, butterflies, dolphins and others. Experiments suggest that pigeons return home by sensing earth's magnetic field. It is agreed that one of the ways migrating-birds find their way is by compasses in their heads.

Desalination: We have huge factories to remove salt from seawater. Mangrove trees have roots that suck up seawater and filter it through membranes that remove the salt. One species of mangrove, Avicennia, uses glands on the underside of its leaves to remove salt. Sea birds such as gulls, pelicans, and albatross drink seawater and by means of glands in their heads remove the excess salt that gets into their blood. Penguins and sea turtles too drink salt water removing the excess salt.

Electricity: Some 500 varieties of electric fish have batteries. The African catfish can produce 350 volts. The giant electric ray of the North Atlantic puts out 50-ampere pulses of 60 volts. Shocks from the South American electric eel have been measured as high as 886 volts.

Farming: For ages men have tilled the soil and tended livestock. But long before that cutting ants were gardeners. For food, they grew fungi in compost they had made from leaves and their droppings. Some ants keep aphids as livestock, milk, sugary honeydew from them and even build barns to shelter them. Harvester ants store seeds in underground granaries.

Jet propulsion: Many planes today are jet-propelled. Many animals are also jet-propelled and have been for millennia. The octopus and the squid excel in this. They suck water into a special chamber and then, with powerful muscles, expel it, shooting themselves forward. The chambered nautilus, scallops, jellyfish, dragonfly, larvae and even some oceanic plankton use jet propulsion.

Lighting: Thomas Alva Edison invented the electric bulb. But it is not too efficient as it loses energy in the form of heat. Fireflies produce cold light that loses no energy. Many sponges, fungi, bacteria and worms glow brightly. Many fish have lights For example : flashlightfish, anglerfish, lanternfish, Viperfish and constellationfish, millions of Microorganisms in the ocean surf light up and sparkle.

Paper: Egyptians made it thousands of years ago. But they were far behind wasps and hornets. Wasps chew weathered wood and produce grey paper to make their nests. The outer covering of a hornet's nest is many layers of tough paper, separated by air spaces. This insulates the nest from heat and cold as effectively as would a brick wall, 16 inches thick.

Sonar: The sonar of bats and dolphins surpasses man's copy of it. In a dark room with fine wires across it, bats fly about without ever touching them. Their supersonic sound signals bounce off these objects and return to the bats, which then make use of echolocation to avoid them. Porpoises and whales do the same thing in water. Oilbirds use echolocation as they enter and leave the dark caves they roost in, making sharp clicking sounds to guide them.

Submarines: Many submarines existed before we invented them. Fish diffuse gas into or out of their swim bladders altering their buoyancy. The chambered nautilus has chambers or flotation tanks inside its shell. By altering the proportions of water in these tanks, it regulates its depth.

Thermometers: Man made thermometer in 17th century buteven today they are crude when compared to some, found in nature. A mosquito's antennae can sense a change of 1\300 - degree Fahrenheit. A rattlesnake has pits on the sides of its head with which it can sense a change of 1\600-degree Fahrenheit. The beaks of the mallee bird and the brush turkey can read temperature even if it is below one degree Fahrenheit.

All this copying from animals by man reminds of what the Bible says: "Ask the animals, and they will teach you, or the birds of the air, and they will tell you, or speak to the earth, and it will teach you, or let the fish of the sea inform you." (Job 12:7-8, NIV)

PROSPECTS AND PROBLEMS of Genetically Modified Food

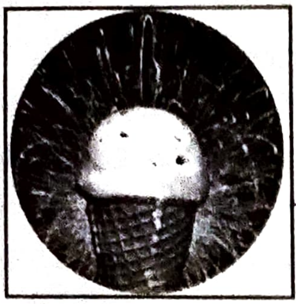

Fr S. Emmanuel, SJ
Head, Department of Botany

G.M.F (Genetically Modified Food), G.M.O. (Genetically Modified Organisms),G.M.C. (Genetically Modified Crops)- all these stand for animals or plants which are modified with desirable genes, artificially introduced through genetic-engineering. A plant or animal carrying artificially introduced genes is called transgenic plant or a transgenic animal. In fact, traditional farmers were the first genetic engineers, and the practice of plants breeding, which is well accepted by the public, has been employing gene transfer techniques through breeding. Developing transgenic crops has become routine only within the last few years and has changed the plant breeding scenario substantially, raising a whole lot of ethical considerations. This article discusses the problem, status, ethical considerations and the future of Genetically Modified Food.

Putting Genes into Organisms

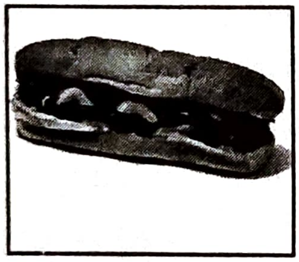

Genetic engineering involves the transfer of a small piece of DNA with an interested gene such as herbicide, disease and pest resistance. This can also be called an artificial selection where the origin of gene of interest may be from an unrelated plant, bacteria or virus inserted into an altogether new plant. This process nullifies the age-old process of natural selection or traditional breeding practice. It is something like a mason constructing a concrete structure with the help of bricks and mortar. Here the brick can be equated to the genes of interest. The mortar, ofcourse, requires a lot of ingredients, a process akin to that of the production of cement. While cement is produced in a company environment, the mortar cocktail is produced in the laboratory condition itself.

Help or Hindrance?

The developing countries are expected to meet three major challenges in the coming decades: a) to increase the availability of nutritious food to an increasing population; b) to use natural ecosystems more efficiently; and c) to make a contribution to economic development. In this regard, can G.M.F.come as a help or hindrance?

G.M.F. a Boon

Genetically modified crops help obtain high yield and quality food. They help farmers who find it difficult to control weed and pest economically. They are reported to be much more persistent and

effective, even against insects and feed at sites difficult or impossible to reach with insecticidal sprays. It is believed that Bt gene incorporated plants can reduce the world insecticide expenditure from $5.4 billion to around $ 3.1 billion. The value-added returns from Bt cotton have been estimated to be 42% to farmers, 44% to the producer (company) and 7% to the consumers. Genetically Modified Organisms can be used for the production of cheaper version of vaccines. The list of medically important recombinant molecules that can be expressed in GM plants is growing rapidly and the market release of the first recombinant pharmaceutical from transgenic plants will occur soon.

The Risk Factors of GMO

During early 1999, all the Genetic engineering groups were rocked by the claims of Arpad Pusztai, a biochemist from Rowett Research Institute of Scotland, that GM potatoes are harmful to rats due to genetic modification. It has been claimed that GM crops may create dangerous foods by generating mutation in the DNA of the food processing crops/organisms. They are reported to disrupt endocrine function and destroy immunologic defense against diseases in human beings. Transgenic plants are also feared to develop new viral strains, affect non-target organisms horizontal gene transfer, i.e. transfer of genes from transgenics to closely related wild species and other crop varieties. Reports from Germany and the US say, they (transgenics) will result in genetic pollution of traditional varieties by cross-pollination and it is evidenced that interspecific transfer of pollen occurs from transgenic crops. It is also said that when a foreign gene is incorporated, it would be highly impossible to predict the potentiality of toxic effects. There are possibilities that the Bt toxin incorporated plant may also release toxins into the soil from the roots, which in turn will have an influence on the soil borne microbes and their diversity and in the long run may affect soil health. Cry9C protein is an insecticidal protein. Cry9C protein that has been incorporated in corn is allergic for human consumption. Hence the US and the EPA (Environmental Protection Agency) are contemplating to stop the production, which might affect farmers.

Another area that attracts attention is the use of marker genes. They are used world wide to confirm the transformation of a particular gene of interest into the organism. One problem with these marker genes is the inheritance of antibiotic resistance by the plants. Some researchers are of the opinion that this is so serious and alarming that it may kill the human gut bacteria as the transformed plant may contain antibiotic resistance. Another fear is that the gene could move from the plant into soil bacteria and they into harmful bacteria and that it, in turn, may affect the plants or human beings.

Gene Pollution

There are opponents to this technology, particularly NGOs, viz. Canada-based RAFI (Rural Advancement Foundation International), German-based BUND, Green Peace, etc. According to RAFI, "The high price of technology could allow only the farmers who can afford and who may out-compete their poorer neighbours and eventually drive them away from their lands". They are also of the view that, "new biotechnologies threaten to aggravate problems of genetic uniformity, and increase the dependence of farmers on transnational corporations". The Head of the Genetic Engineering Department of Green Peace group says, "This could lead to monopolies in the seed market. If the production of transgenics goes into the hands of few companies, the agricultural diversity in the farmers' fields will be reduced to a few patented varieties and, in the long term,

this is a threat to the world's food supplies". They call it genetic pollution and label it as a misuse of tools and techniques of biotechnology. More than 1.4 million poor farmers in Africa, Asia and Lain America who grow 80 per cent of subsistence crops may have to depend on the transgenics losing their primary source, the farm-saved seed. It is also feared that if the seed supply goes to the hands of the Multi National Companies (MNC), and if they stop the supply of seeds or the required inputs, the whole agricultural system of the country will collapse and may lead to disaster for the global food security.

Banning Transgenics

There is also a great debate on whether to label genetically modified food products. Some of the investigations conducted in Brazil show that people who consumed genetically modified soya beans that were transformed with the gene taken from Brazil nuts expressed the allergic protein substance found in the nuts. Citing this as an example, people suggest that GM foods should be labelled suitably. In the recently concluded UN Convention on Biological Diversity at Nairobi, 62 countries signed an agreement that will introduce new regulations for trade in Genetically Modified Organisms, and declared that foods containing GMOs will have to be labelled as "may contain GMO,". The European Union has also closed its doors to transgenics, and Japan is considering the possibility of banning transgenics.

Impact on the Environment

Sure, any technology will have its own impact on its surroundings which will have a change globally at a later stage. The advocates of eco-technology argue that any technology that increases a farmer's profits, or reduces labor will cause the farmer to carve more lands out of forests that ultimately push poor farmers to the forest margins, indirectly permitting only richer peasants to surviv.

As far as human safety and environment is concerned, nobody knows their real impact. According the Prof. David Ingram, Royal Botanic Garden, Edinburgh, UK, the probability of any individual being harmed by eating a product containing engineered DNA is very low. However, he views this in a different way that leads to major political and economic consequences that need public concern. He raises many issues to be answered. Some of them are: 1) impact of widening the species base used in agriculture against genetically engineered crops; 2) effect of genetically all engineered crops on small scale farmers in developing world, making them competent, 4) monitoring the ecological consequences of growing GM crops; 6) sharing the benefits of the gene supply; 7) controlling the use of GM crops to minimize risks to the society and environment, etc.

Unfortunately, there is lack of concrete procedures to test the GM crops. According to Richard Lacy, University of UK, it is virtually impossible even to conceive a procedure to assess the health effects of genetically engineered foods. Peter Kearns of OECD in Paris says, "No one has ever tested conventional foods for toxicity, so no one quite knows where to start (in GMFs)". He recommends the necessity to study case by case with a better understanding of what the normal crops will have.

Ethical Concerns

While some scientists are against the terminator technology, they are for transgenics. One school says that gene technology will only enhance the quality of the produce by eliminating the unwanted traits (natural toxins, etc) that may be available in the traditionally selected lines. Also there is a contention that the traditional methods involved movement of many genes from one organism to another and the transgenics only move a few selective genes of interest. Some others misinterpret transgenics to terminator technology and call them agro-terrorism of the Multi-National Companies (MNCs) against poor farmers.

Human Interference with Nature is Bad

Straughan (1995) discusses the fundamental ethical concerns under the term "Intrinsic," and addresses issues of theology, naturalness and respect for nature. Indeed, all that happens in nature such as natural calamities, earthquakes, tidal waves, etc., are not intrinsically good. Prince Charles (1998) criticized that genetic engineering was taking "mankind into realms that belong to God and God alone." It is implied that the fate of humankind is in the hands of God and that our meddling with nature is sinful. These arguments are built on faith. Where do divine responsibilities end and man's responsibilities begin? The dividing line is not clear. To some extent all human endeavours, in fact, are considered to be interferences with God's will. One more area of ethical concern is respect for nature. Reducing life to a series of gene products is regarded by some as disrespectful and dehumanizing. In fact, all organisms are integral components of the environment and they interact in delicate balance. Disturbance to this balance is considered disrespectful. Indeed it is difficult to see how any technology could escape this criticism. Just as it is impossible to prove that harmful consequences of using transgenics will not occur, there is, likewise, no guarantee that genetic engineering will prevent environmental disasters; on the contrary, so far we have only realized the beneficial aspects of transgenics. Everyone must accept the fact that ethical limits must be set, and acceptable and unacceptable activities be defined for the biotechnologists. Transgenics are intrinsically good and help evolution. Criticisms on transgenic crops are based on value judements and not on sound scientific principles and as such, values and attitudes are likely to change with time.

Lessen Human Hunger

Genetic engineering is not set to replace plant breeding, but it should become a modern tool for use by the plant breeder. In fact, there is a moral obligation to supply transgenic technology to areas where human hunger could be lessened, after a case-by-case assessment. If transgenic crops in any way reduce the adverse effects caused by agro-chemicals and mechanized agriculture to environment without themselves causing additional problems, they will be of ethical and biotechnological advancement.

FOR A LAUGH

Collected by :
Ashvin Bilda, TMC-78

1. "I'm sorry to hear that your factory was burnt down. What do you manufacture ?"

   "Fire extinguishers".

2. Business man (who had got on in life) :

   "Yes, when first came to New Delhi, I had only a tenner in my pocket to make a start."

   Interviewer : "How did you invest that amount ?"

   Businessman : "Used it to pay for a telegram for more money."

Try a Riddle

1. What did one wall say to another wall?
2. What did the big chimney say to small chimney ?
3. What is the difference between a station master and tuition master ?
4. Which tree do you carry in your hand ?
5. What goes up when the rain comes down ?
6. Who drinks blue water ?
7. The table that cannot stand ?
8. Full in the room but you can't hold it in spoon ?
9. When I travel I remove my cap, When I rest I put my cap who am I ?
10. What did the Minutes hand say to the hours hand?

Answers :

1. Meet you at the corner
2. You are too young to Smoke
3. Stationmaster Minds the trains and tuition master trains Minds.
4. Palm
5. Umbrella.
6. Pen.
7. Time-table
8. Air
9. Pen.
10. Meet you after an hour.

Collected by :
-Veerendra, RCP - 18

Senior Intermediate (RB)

OUT - GOING STUDENTS

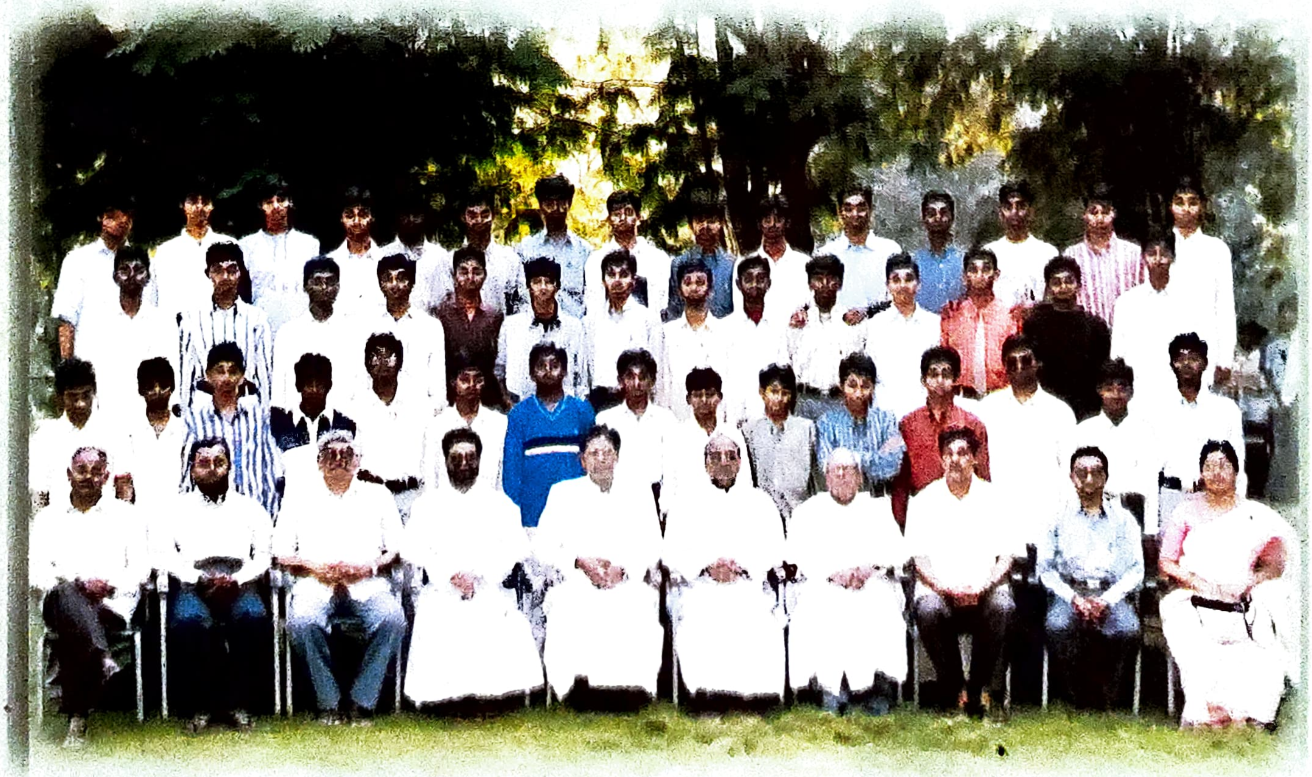

Senior Intermediate (RH)

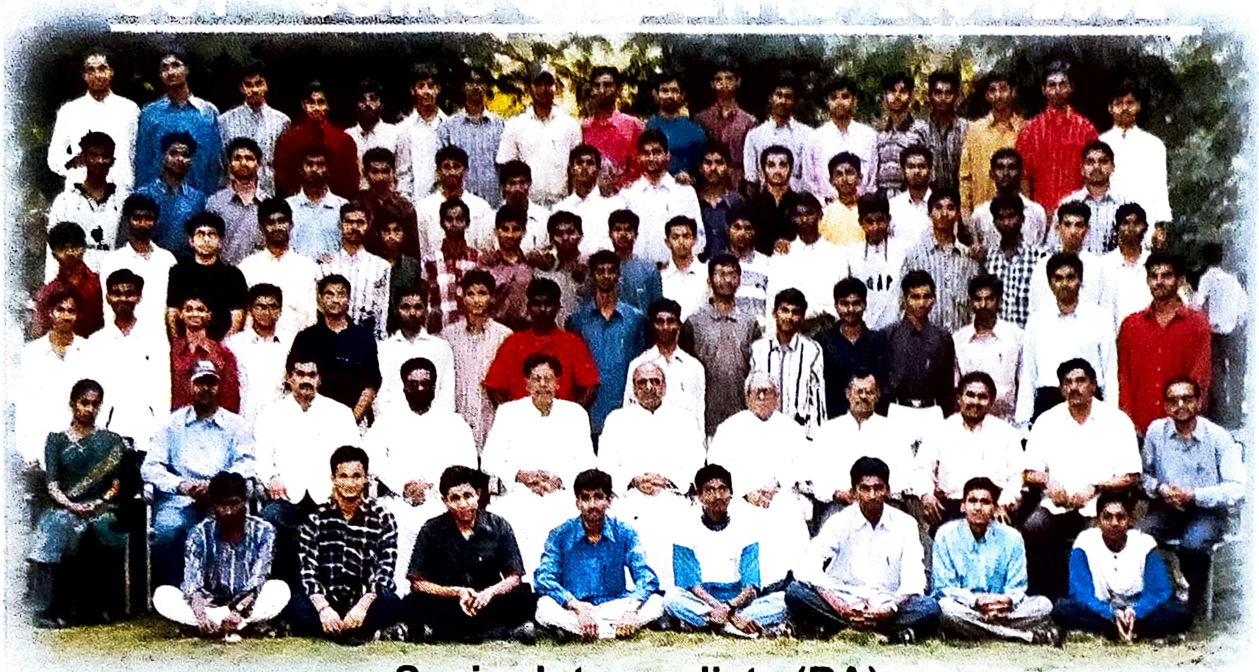

Senior Intermediate (RA)

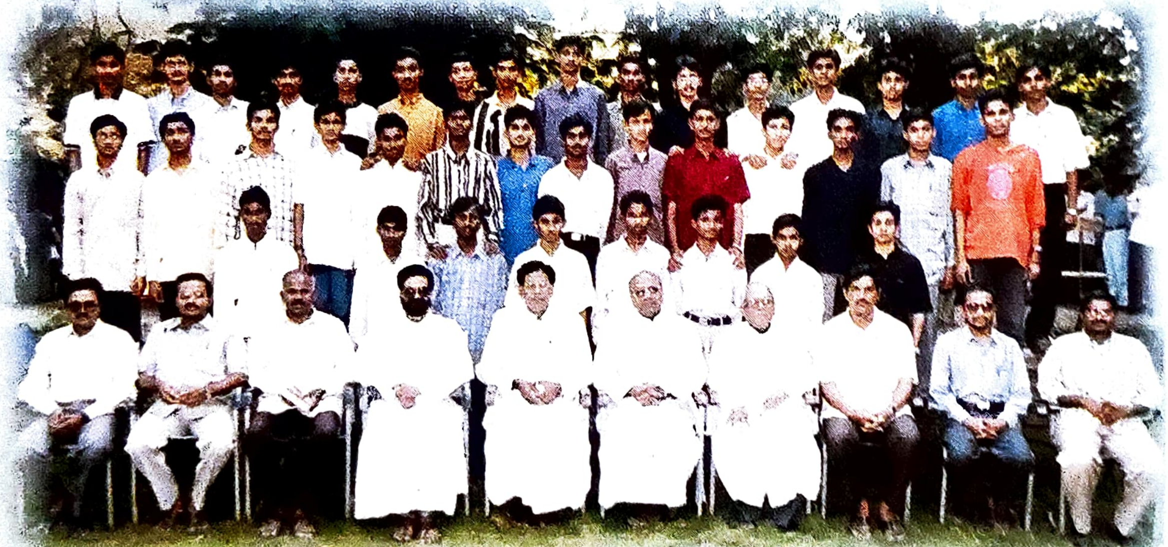

Senior Intermediate (RMC)

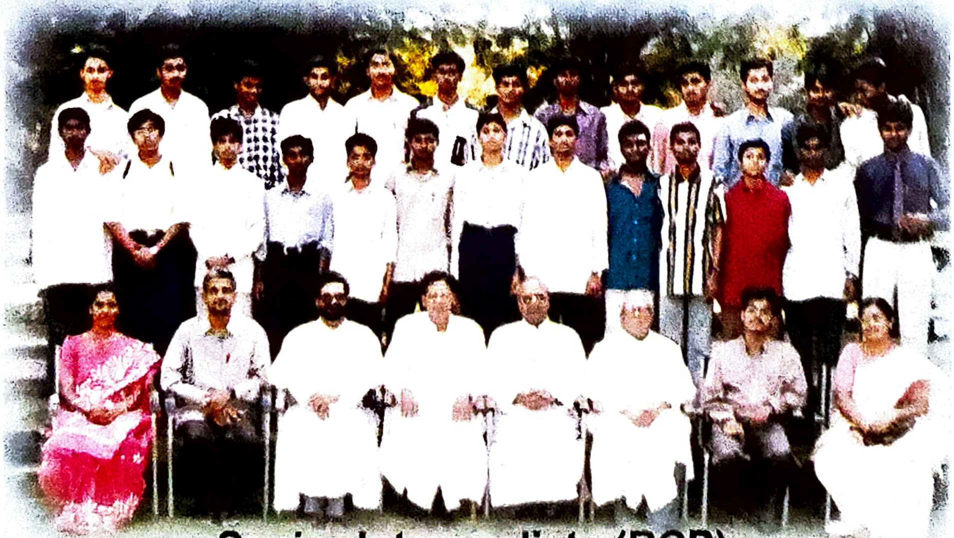

Senior Intermediate (RCP)

III B.A.

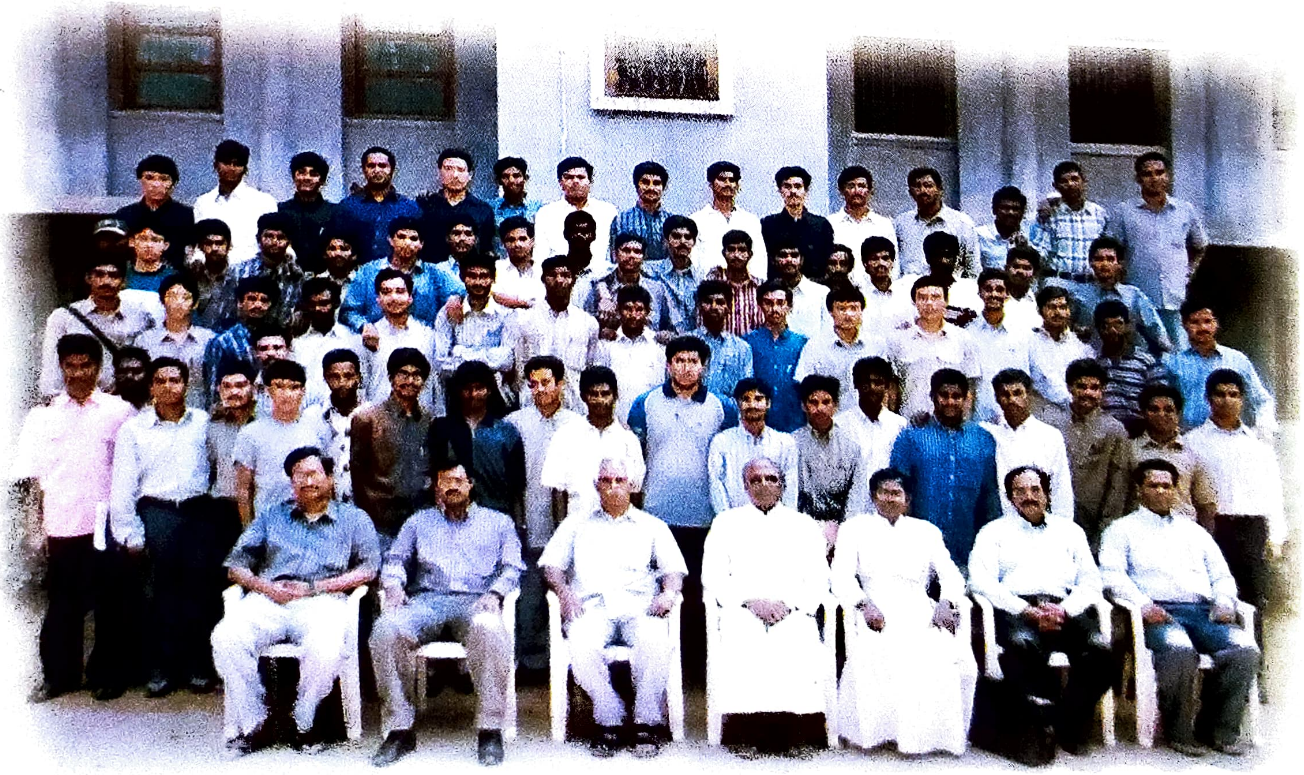

III B.Com. (DO)

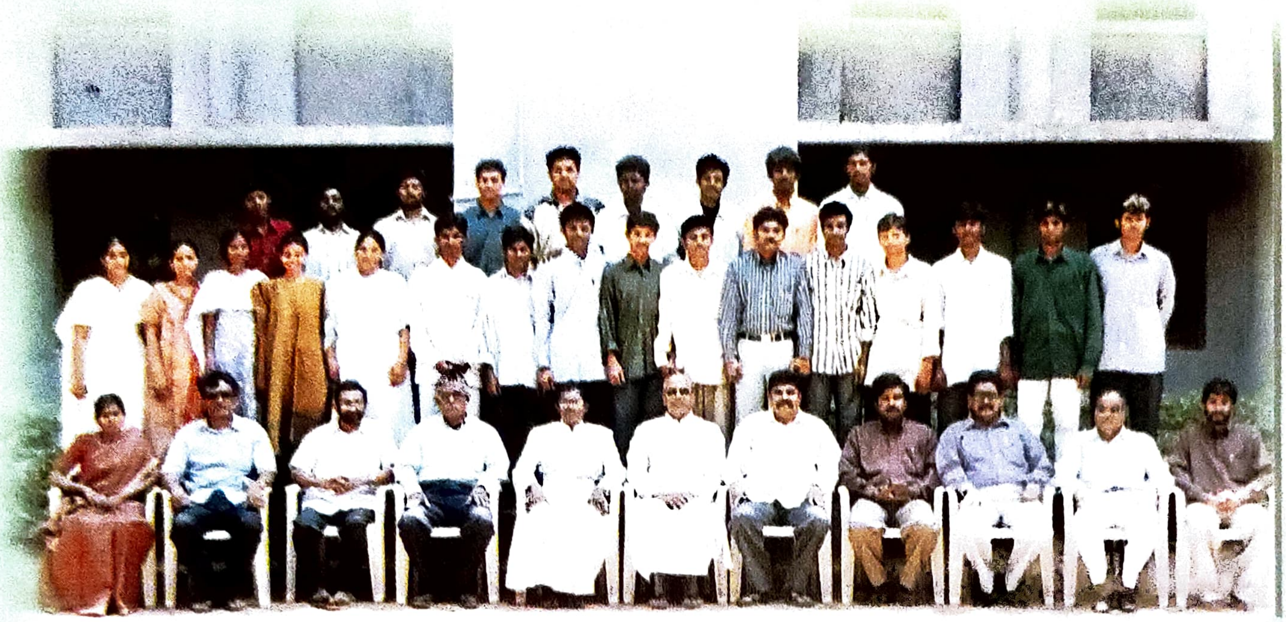

III B.Sc. (DB)

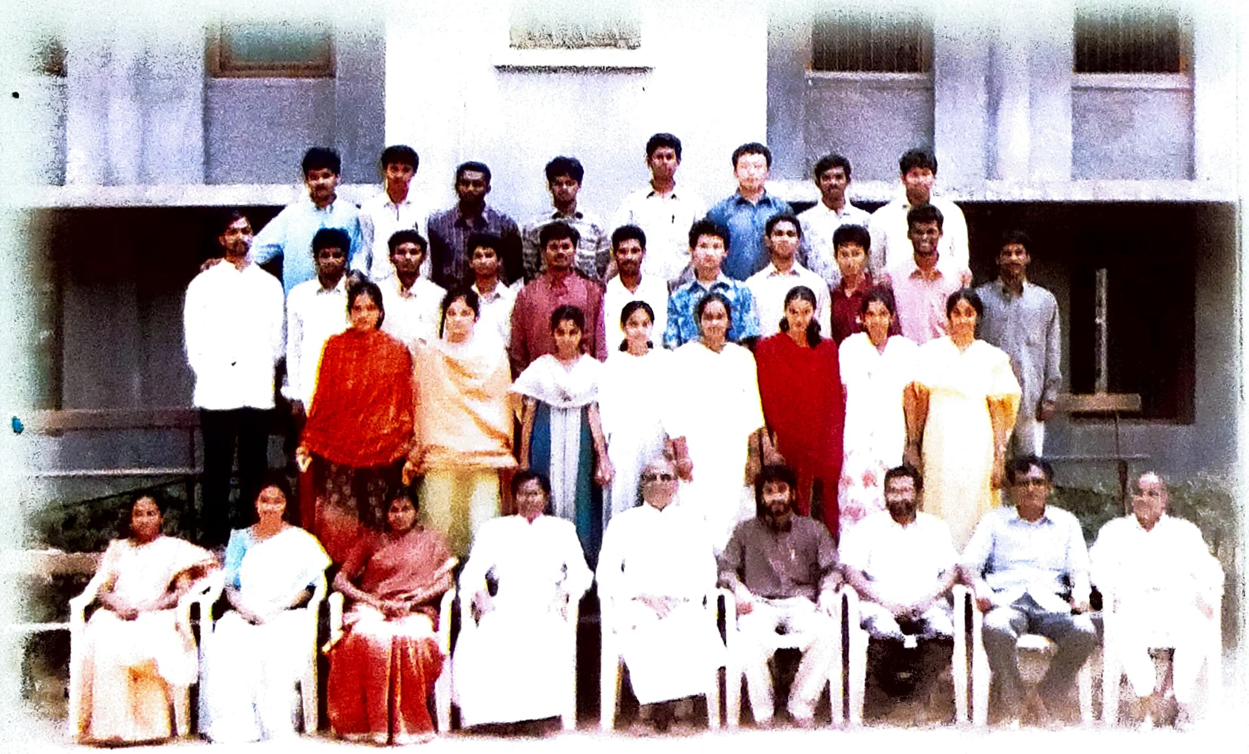

III B.Sc. (DBM)

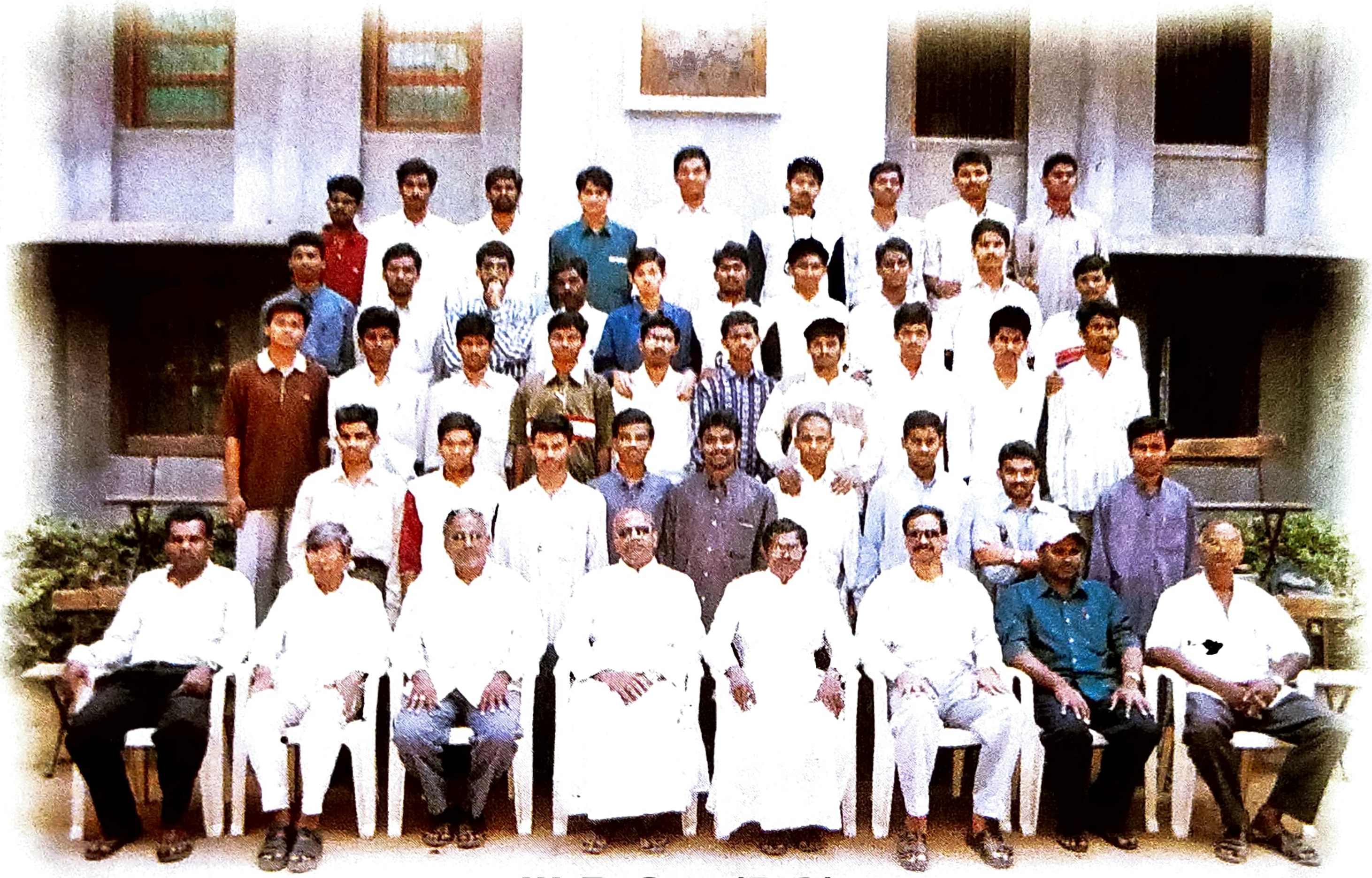

III B.Sc. (DC)

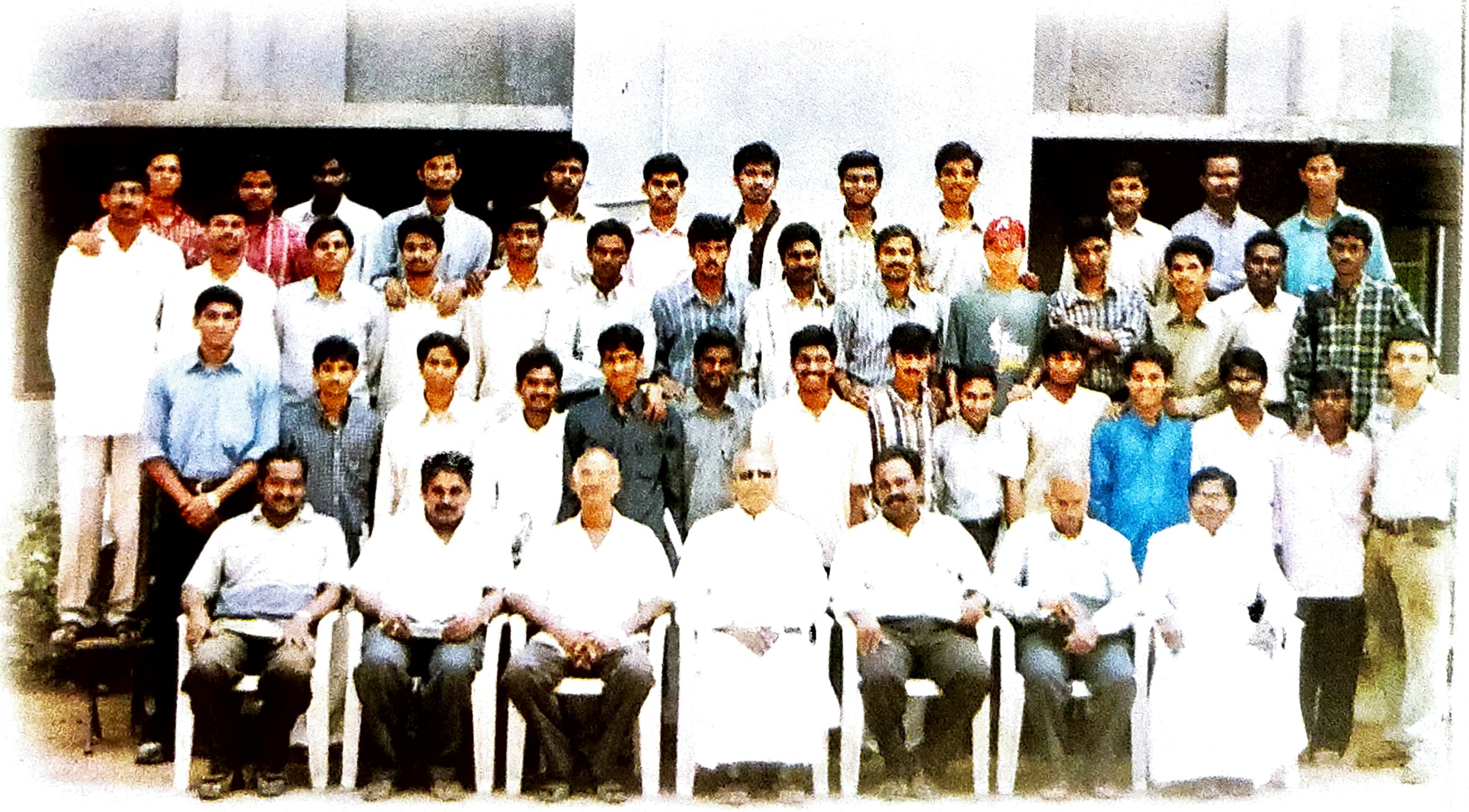

III B.Sc. (DP)

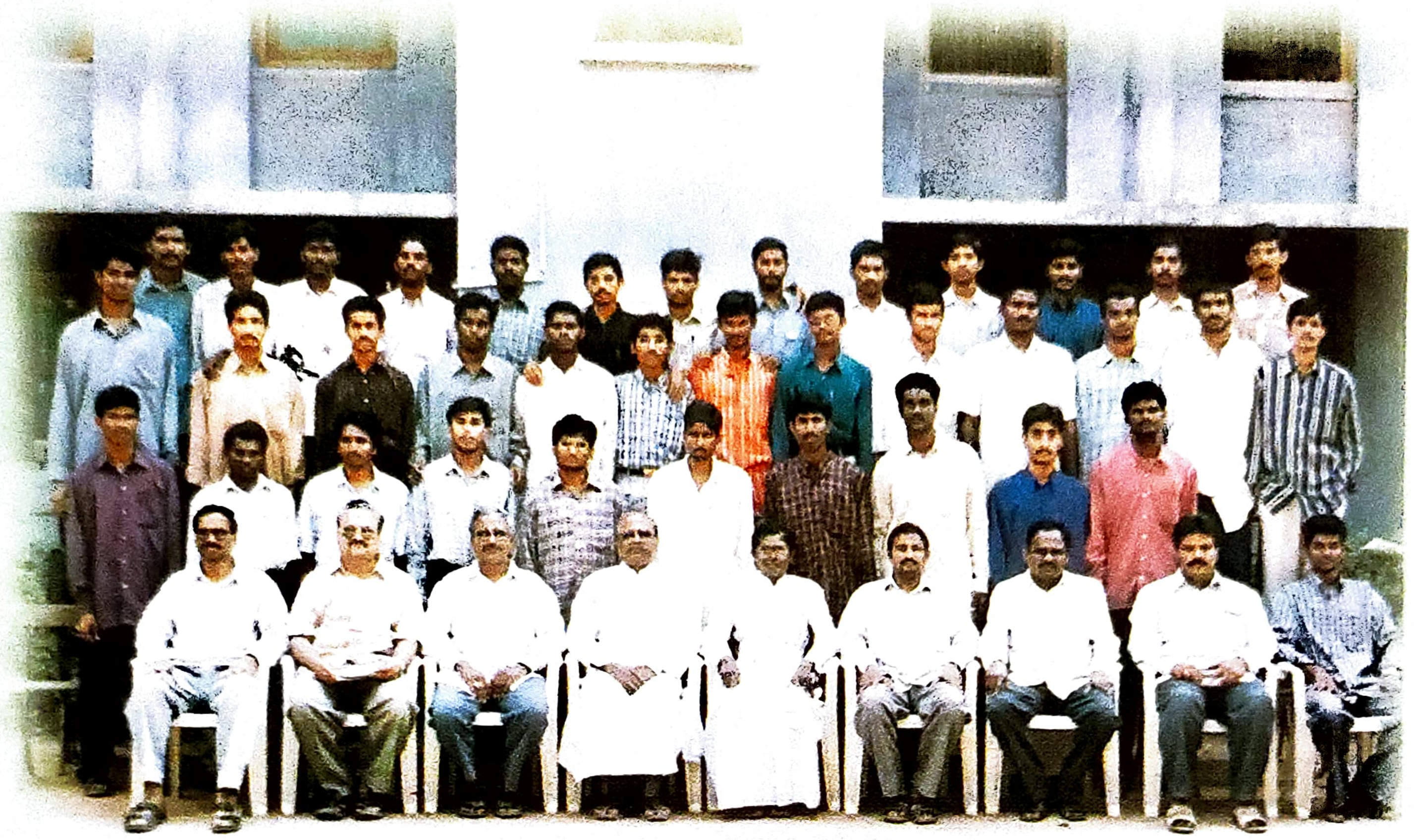

III B.Sc. (DML)

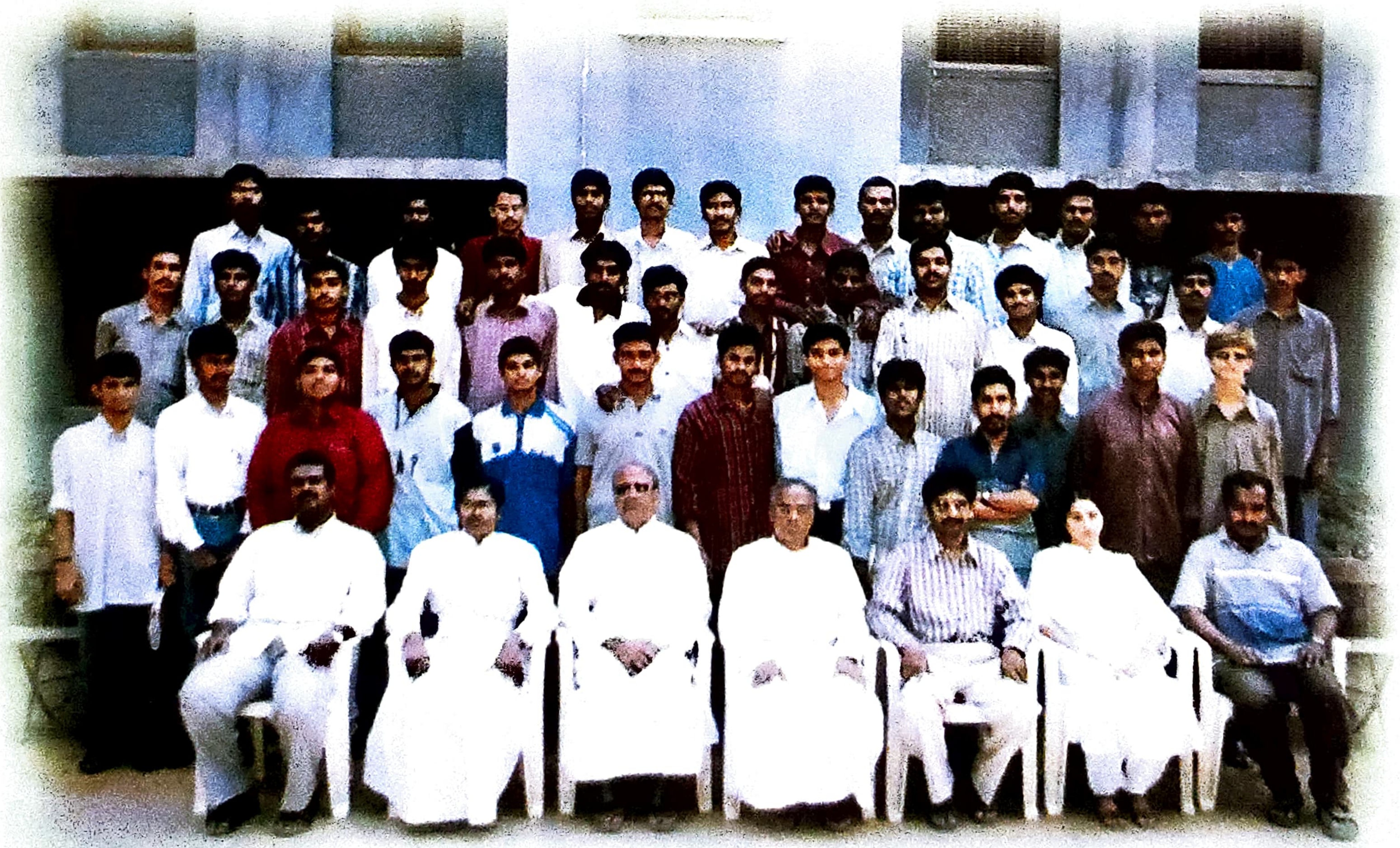

III B.Sc. (DCP)

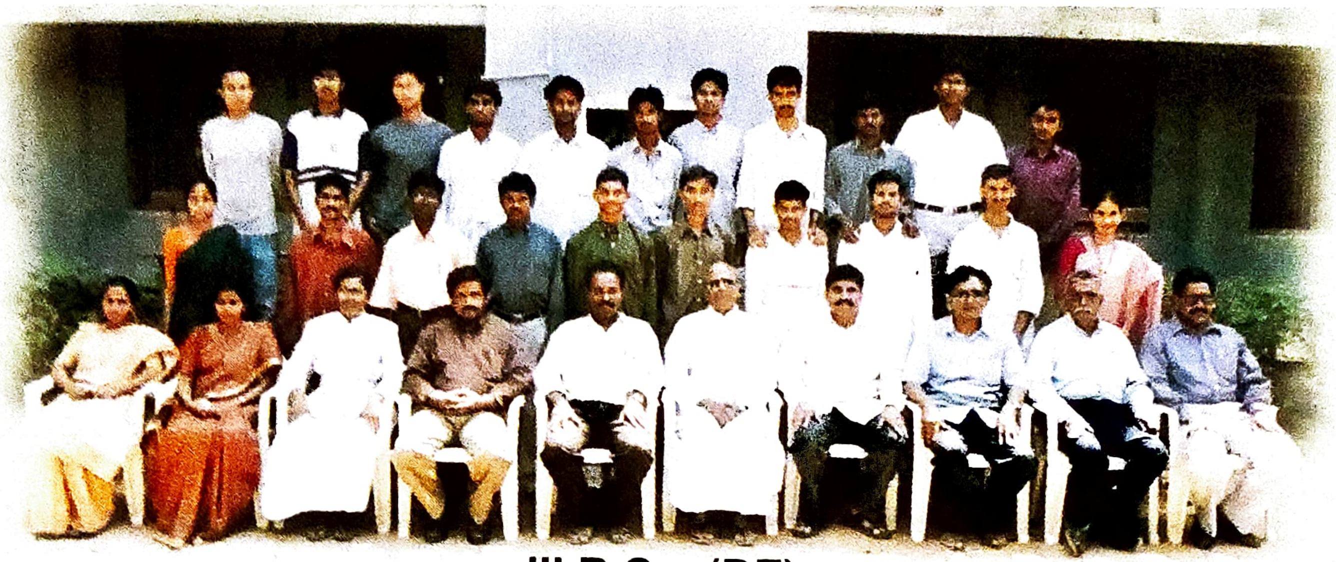

III B.Sc. (DZ)

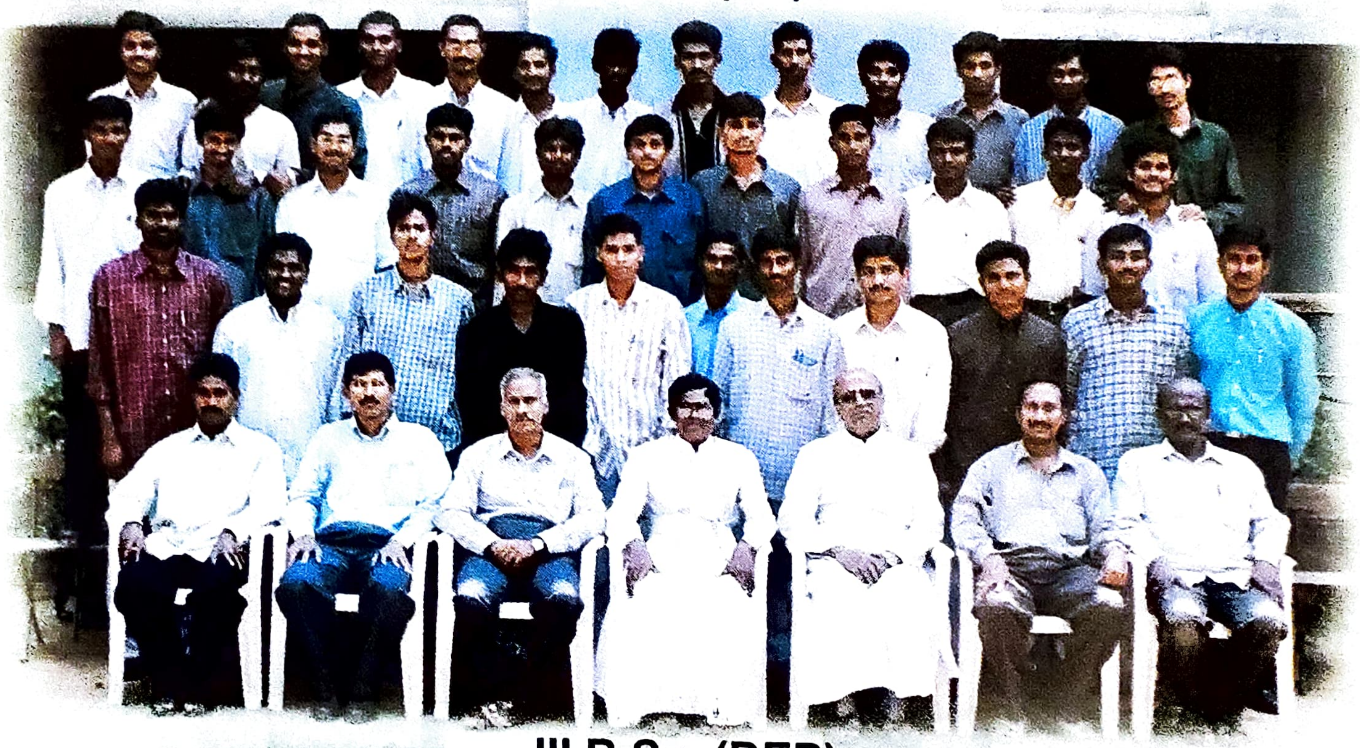

III B.Sc. (DEP)

III B.Sc. (DMC)

MCA

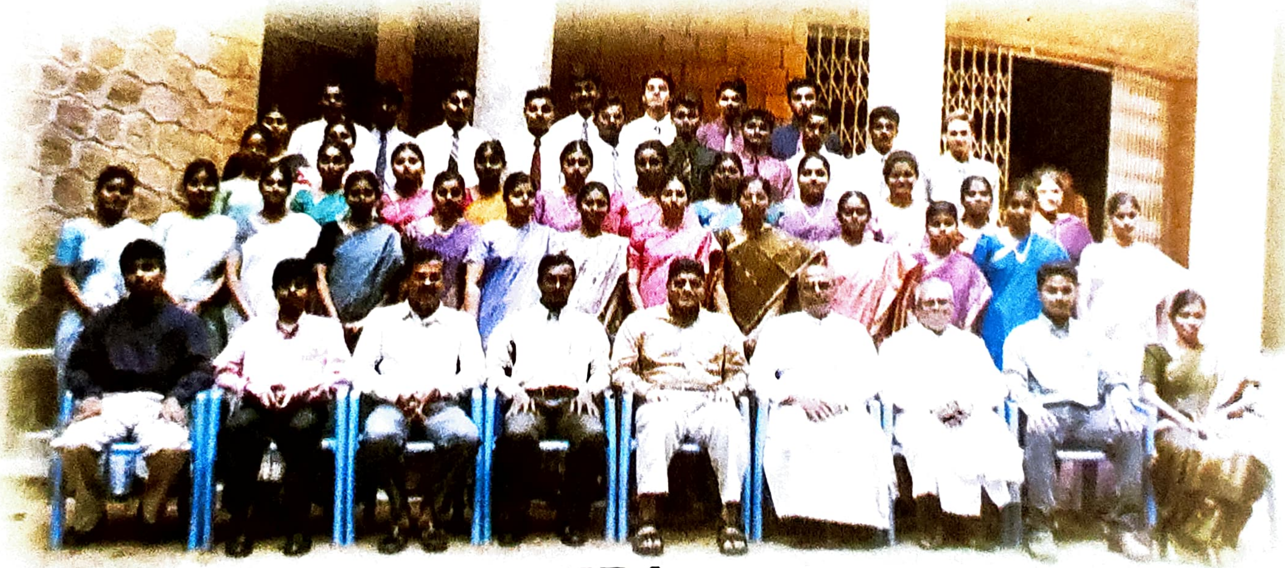

MBA

M.Sc. (Electronics)

THE THREE WINGS OF NCC

NCC - Naval Wing 'C' Certificate Holders 2001 - 02

NCC - Army 'C' Certificate Holders 2001- 02

Air Commadore P.C. Sharma, AFAC, Coimbatore, congratulating Pilot Officer K. V. Vijaya Babu on securing exceptional Grade during NCC Refresher Course

Cdt Capt. BSNVARV Krishna
Naval Wing

Cdt Capt. Y. Subhash
Naval Wing

Gold Medalists In Boat Pulling, Sailing and Drill

Lt Cdr Dr P. Balasundar Reddy
Seniormost NCC Naval wing
Officer in AP - Dvsnl Cdr,NCC

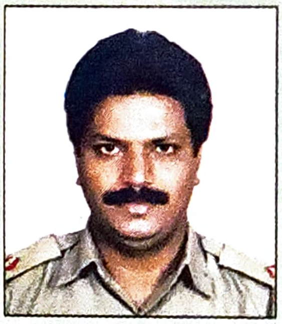

Capt. Dr R. Ravindra Bhas
Associated NCC
Officer (Army Wing)

Plt Officer K.V.Vijaya Babu
NCC Air Wing

Ag Sub Lt M. Arokiasamy
Naval Wing

Sr Cdt Capt.
N. Sudhakar
RDC - '02 PM's Rally

Sk Esub Basha
Naval wing
RDC & PM's Rally '02

K. Kalyan Chakravarthi
NCC Airwing
Aeromidelling

J. Pavan Kumar
NCC Airwing
Aeromodelling

K. Vidya Sagar
Airwing
RDC'02 (Rajpath)

NCC (Army) and NSS Activities

Janmabhoomi Programme on Campus

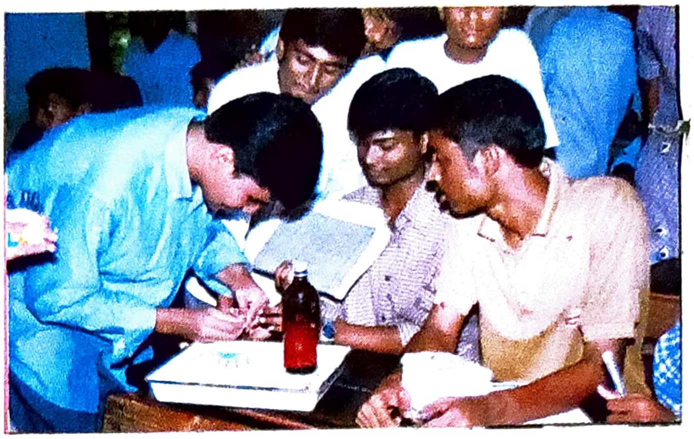

NSS Blood Grouping Camp, Oct. 2002

Social Activity of Army Wing

NSS: Drainage Construction Work at Kandrika

Anti-dowry, Eye-donation and Anti-corruption Oaths being taken by Army Cadets

NSS Programme Officers' Refresher Course conducted by Andhra University NSS Team, during 23-27 Feb. '02, at ALC

The NAAC Peer Team Visit

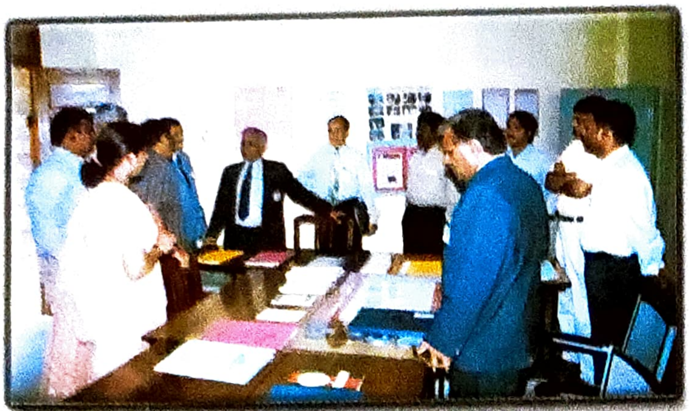

Visiting Dept of English

Luncheon - meeting with Govering Body

The Team touching up their report

Prof. Rudraiah, Chairman, NAAC Peer Team, Presenting Report to Fr Principal

Students entertaining the Team at Kaladarshini

The Loyola staff presenting 'Burrakatha'

The Peer Team among audience at Kaladarshini

Excellence in Ignatian Spirit

Sri K. Subrahmanyeswara Rao, Dept of Chemistry, rendered yeoman service to the ALC Staff Credit Co-operative Society, as its Secretary for more than five years.

Sri J.V. Nagendra Prasad, Physical Director, spearheaded our athletic team that won the University Championship for the sixth time in succession, and our foot ball team which lifted the Inter-Collegiate Foot Ball Cup for the seventh time in succession.

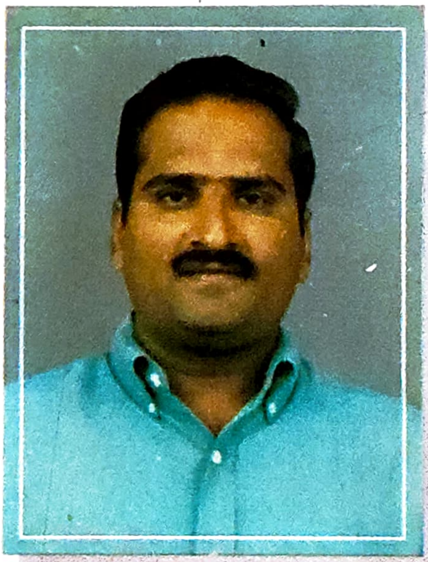

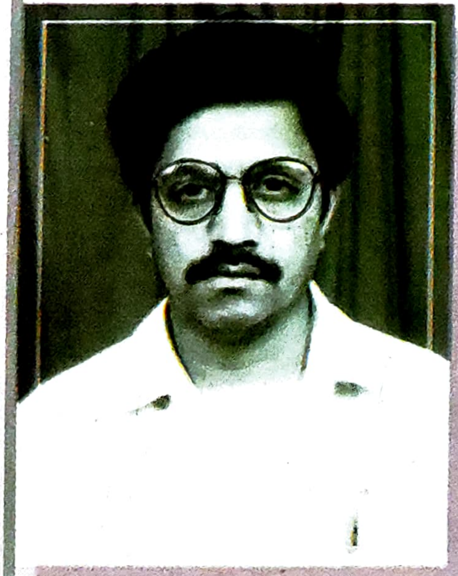

Dr Ch. Sriramachandra Murthy, Dept of Telugu, led the team of the Programme Officers and the Volunteers of NSS who organised 'Sankranthi Seva Sibiram' at KV Kandrika and Pathapadu, AIDS Awareness Programmes, Blood Donation Camps and lectures by experts, on Leadership Qualities, Culture and Yoga.

The Young artistes

Chief Guest's Message
Dr Mikkilineni Radhakrishna Murthy

Spandana, Sphoorthi and Bhavana

The Cultural Festivals

A folk dance

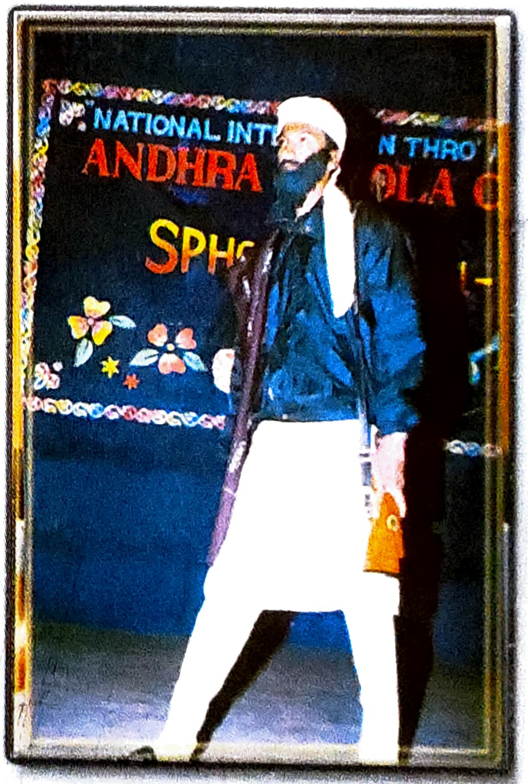

Fancy Dress: (Loyo)'Laden'!?

Quiz Time

The Mood of Patriotism

100% Attendance

Congrats! ... Keep it up!!

Mr M. Chimpiri Rao

Ms T. Rose Mary

Mr A. Sree Ram

Mr G. Vara Prasada Rao

Mr P. Anthaiah

Mr Venkata Ratnam

Mr Ch. Srinivas

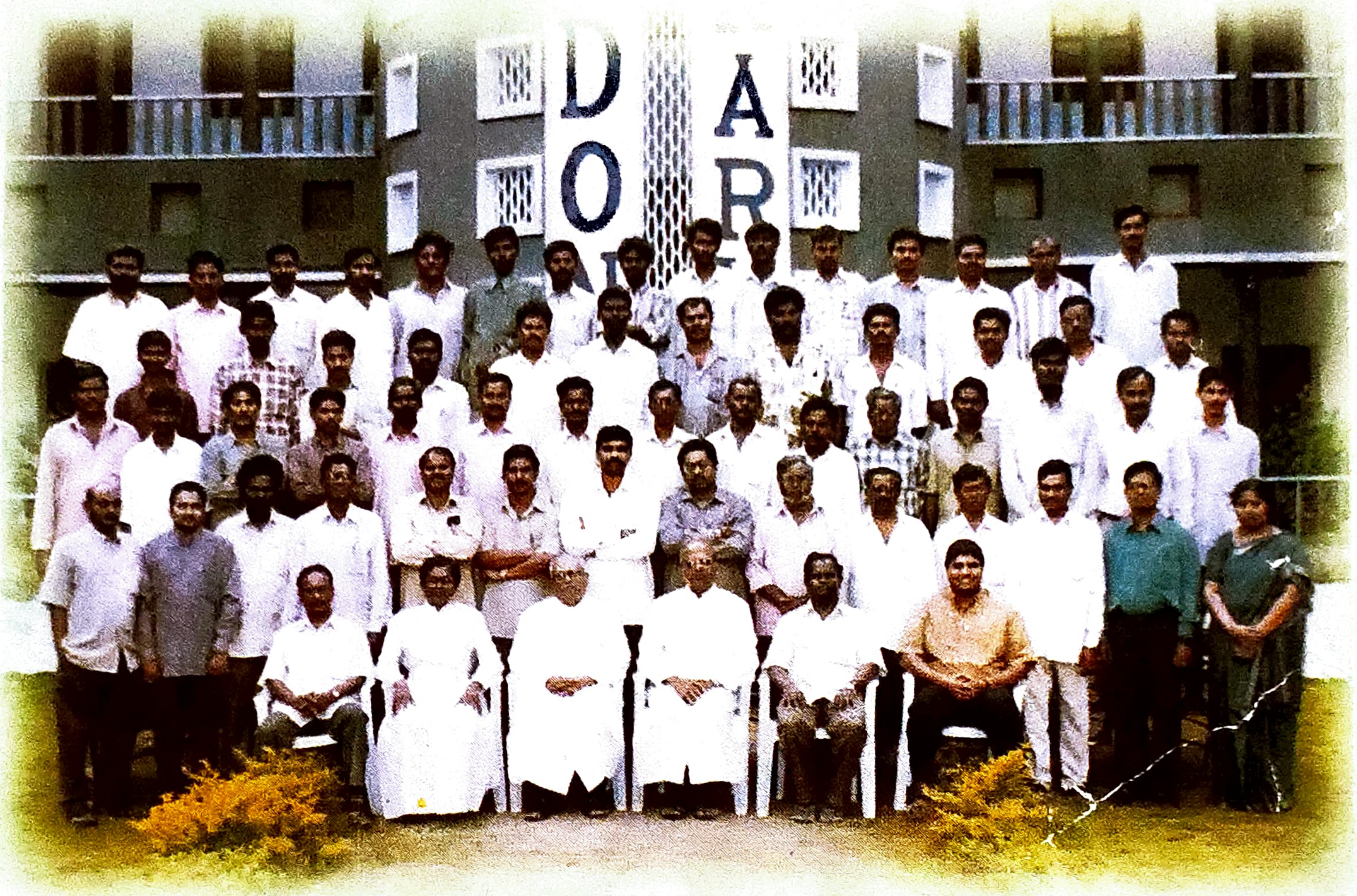

Non - Teaching Staff

Contingent Staff

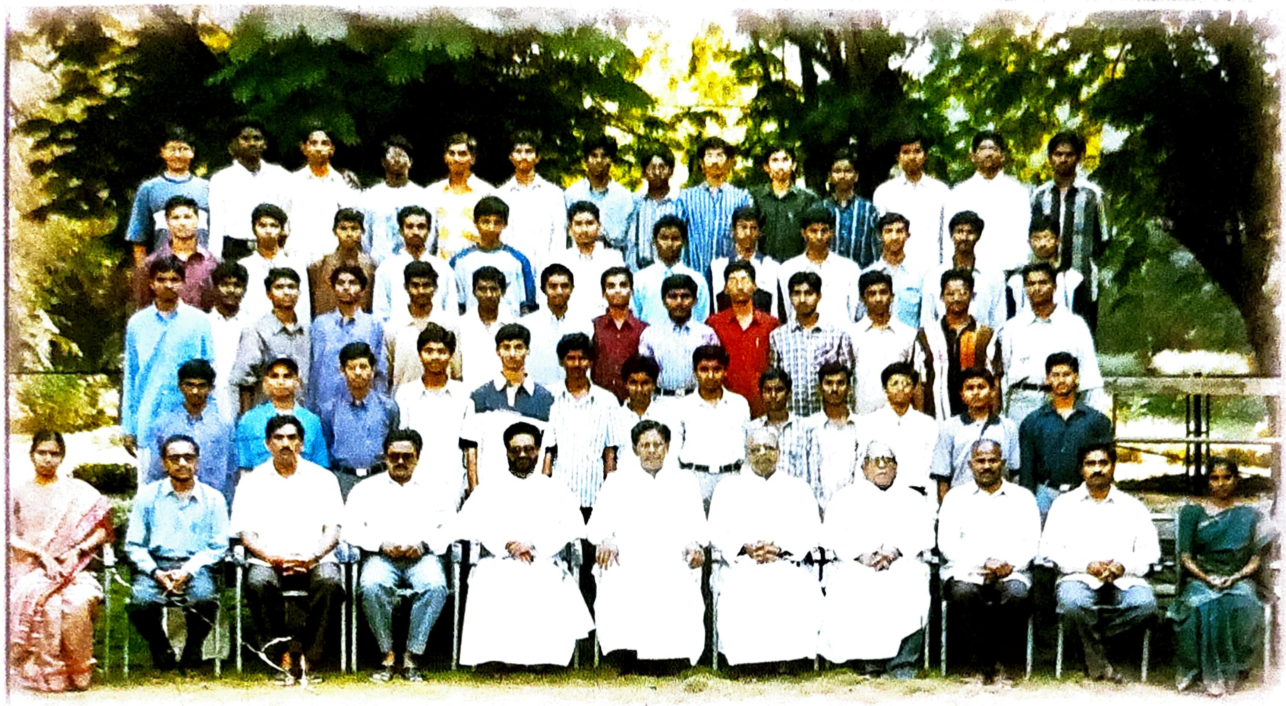

Senior Intermediate (RM)

Senior Intermediate (RMY)

TICKLE YOUR RIBS

(i). Two extremists wanted to blow off Indian Parliament . They set off to Delhi in a bus with explosives in it. On the way, the first one said "Brother, what happens if the bomb goes off right now?" The second one replied, "Don't worry, we have a spare one at the back".

(ii) Manjit Singh invited Ranjit Singh for a dinner, on April 1st When Ranjit Singh went to Manjiti's house he found the door locked with a note on it: "I have fooled you." In reply, Ranjit Singh left another note saying, "I haven't come here at all".

(iii) A school was on fire and all the childern ran into the ground and started jumping with joy thinkng that there won't be any classes for a few weeks except for one boy who was crying in a corner. A teacher, moved by his sincerity, tried to console him saying, "Don't worry, the fire will be put off." The boy replied, "I am not crying because the school is on fire, but because, our principal has also escaped along with us and I am sure, he will conduct classes under the trees".

B. Srinivas, RCP - 14

Nine Nuggets

(i) The only way to have a friend is to be one.

(ii) Smooth seas do not make a skilful sailor.

(iii) Ships are safer in the harbour but they are not meant for that purpose.

(iv) It is always well to remember that success is a ladder not an escalator.

(v) Tired but not retired !

(vi) Anger is only one letter shorter than danger

(vii) Give me fish and I will eat fish today.
Teach me to fish and I will eat fish for the rest of my days.

(viii) Try to get what you like otherwise, you will be forced to like what you get.

(ix) Don't walk infront of me. I may not follow you. Don't walk behind me. I may not lead you, just walk beside me and be my friend.

Collected by :

G. Naga Mahidhar, RCP - 05

M. Mariyadas, M Sc
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA-8

5)

Lincoln and Kennedy

The Twins except for birth

Though Lincoln and Kennedy, the Presidents of U.S.A., were born and lived in different centuries, they shared a strange relationship. Things that are common are :

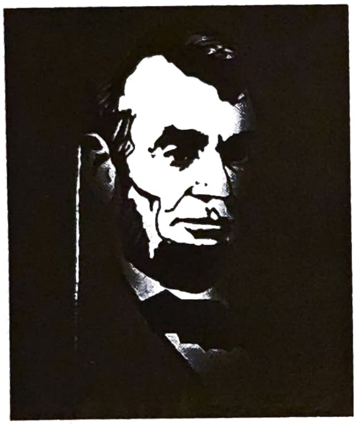

i) The names Lincoln and Kennedy contain seven letters each.

ii) Lincoln was elected President in 1860 and Kennedy in 1960.

iii) Both were shot from behind.

iv) Both were killed on Friday.

v) The name of Lincoln's secretary was kennedy who warned Lincoln not to go to cinema. The name of Kennedy's secretary was Lincoln who warned kennedy not to go to Dallas.

vi) John Booth Wilkes who killed Lincoln in a theatre escaped in to a ware-house. Lee Harvey, who killed Kennedy in a ware-house escaped into a theatre.

vii) The bullet penetrated the house in the case of both the Presidents.

viii) Wilkes, who Killed Lincoln was born in 1839 and Lee Harvey, who Killed Kennedy was born on 1939.

ix) Both the culprits were killed before their trail.

x) President John Andrew Johnson, who succeeded Lincoln, was born in 1808 and President Lyndon Johnson, who succeeded Kennedy, was born in 1908.

Collected by : **Srinivas,**
RCP - 14

Anil Kumar **M.S.**
NEP-46

VTPS

Electricity has become one of the basic necessities of life. We cannot even imagine our life without it. But, the generation of power is a very complicated process. We, the students of NEP had the privilege to visit VTPS (Vijayawada Thermal Power Station) on 03-12-2001, and know how the power is produced . Sri G. Sahaya Bhaskaran (Lecturer) Department of Physics, led the team.

The VTPS was started in the year 1979 by Mrs Indira Gandhi, the then Prime Minister of India. Located at Ibrahimpatnam, 16km from Vijayawada in an area of about 2,370 acres, it has 2,633 workers. It is the only thermal power station which has been giving above 90% efficiency for the last 18 years. Till now it has produced 1,22,942 million units of current . It has 6 units, each producing 210 MW of power.

The basic principle involved here in the production of thermal power is that heat energy is converted into steam. The steam is converted into mechanical energy and finally the mechanical energy is converted to electrical energy. This is done in the following manner:

First, the river water is filled in large wells. For generation of power water need to be very pure. Hence it is mixed with chlorine and other chemicals with the aid of motors in order to kill bacteria and remove other impurities. After this pretreatment, it is passed through Brine water tank, Alkali day storage tank, Hot water tank and HCl tank in order to ensure further purity. Now the pure water is sent through cation filters where the cation and anion impurities are eliminated . The conductivity of water is hence made less than 1 mho. Again this water is sent through activated carbon filters. This purified water is stored in storage tank. Now the water is totally purified and demineralised.

About 22,000 tons of coal is being used daily by this plant. The coal is sent to the crusher through a conveyor belt where it is crushed into fine powder. This powder is introduced into boilers which are maintained at 600 °c , with air. This is surrounded by a number of pipes in which water from the storage tank is circulated. The heat released, is absorbed by water and steam is produced at about 540 °c, 150 mm of Mg pressure. The steam is allowed to flow at a high level from nozzles and control valves. This steam strikes the blades mounted on the discs of the turbine and causes it to turn rapidly. An eclectric generator is connected to it at which this mechanical energy is converted to electrical energy.

The whole system is controlled from a unit control room which consists of a number of monitors and graphs which display the varying temperatures of turbines, boilers, etc. Thus the whole system is controlled.

There are 6 units in VTPS from which power is generated. Power produced from each unit is 210 MW and so, a total of 1260 MW is produced by the six units. Initially the voltage produced is 15 -75 kv which is stepped up to 22KV and then transmitted. This is again stepped down to 230V with the help of step-down transformers and is used for household and other commercial purposes.

A huge amount of ash remains after burning the coal. This is collected in Electro Statu Precipitator and sent to an ash pond. It is then supplied to cement factories.

LAD'S PRAYER

Our Father, in Afghanistan,
You must be there
And where else can you be ?
Millions of your children
Are starving there in the cold wave.
Hallowed be your name
Though they call you Allah and Rahim.
Let your Kingdom of peace, love and joy
Come in Afghanistan.
Your will be done on Earth
As it is in heaven.
Give them their daily bread
For they eat grass and herbs
Because of their "Moses".
They may even deserve your manna.
Forgive their tresspasses as they forgive
Those who tresspass against them.
Lead them not into temptation
But deliver them from evil.
Yours is the kingdom the power and the glory
For ever and ever
Amen.

Br Showri Babu TA-30

THE AMAZING ELEVEN
SEPTEMBER 11, 2001

The date (9/11) of the attack: 9+1+1 =11
September 11th is the 254th day of the year: 2+5+4 = 11
After September 11th, there are 111days left to the end of the year.
119 is the area code of Iraq / Iran:1+1+ 9 = 11
The Twin Towers, standing side by side looked like the number 11
The first plane to hit the towers was Flight 11
The state of New York is the 11th state added to the Union.
'New York city' has 11 letters
'Afghanistan' has 11 letters
'The Pentagon' has 11 letters
'George W. Bush' has 11 letters
'Ramzi Yousef' has 11 letters
(He was the one convicted for orchestrating the attack on the WTC in 1993)
Flight 11 has 92 persons on board: 9+2 = 11
Flight 77 has 65 persons on board: 6+5 = 11

Sudhakar .D
RMY - 51

Satellites

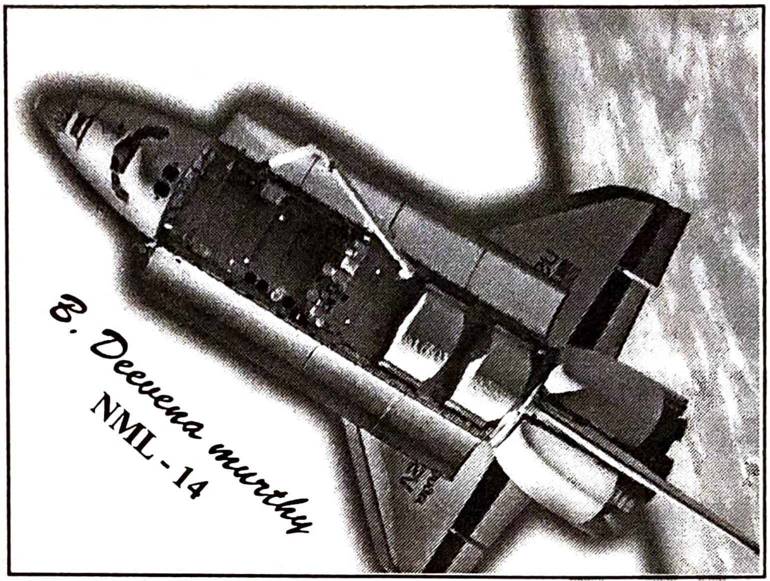

Any natural or artificial object which revolves around a large astronomical object, usually a planet, is called a satellite.

Natural Satellites :- The moon is the most obvious example of a natural satellite. All the plants in the solar system, except Mercury and Venus, have natural satellites. More than 40 such objects have been discovered so far. Saturn has a maximum of 17 Satellites and five more are yet to be confirmed.

The natural satellites differ greatly in size. Some satellites are small and some are larger than Mercury. The satellites also differ significantly in composition. The Moon consists almost entirely of rocky material and the Saturn contains more than 50% of ice.

Artificial Satellites :- The idea of artificial satellite probably originated in about 1870. The first such space vehicle to be actually placed in orbit was "SPUTNIK - 1" launched on October 4, 1957 by the USSR . Since then many artificial satellites have been launched.

The artificial satellites can be divided into two categories depending upon their work. They are:

1) Passive satellites
2) Active satellites

Passive satellites merely reflect the signals sent to it and active satellites transmit the signals by using a receiver and transmitter. Satellites receive signals, amplify them and rebroadcast them to another earth station. The first satellite communication experiment was done by the U.S. Government's project which launched a satellite, on December 18, 1958. One of the best known early satellite is "ECHO - 1." It is a balloon, made up of plastic, coated with a thin layer of aluminum launched on August 12, 1960. It is a passive satellite.

The first active satellite is " TELSTAR-1" launched on July 10, 1962 by the United States. The "SYNCOM -2" is first synchronous communication satellite which maintains the same point above the earth. It was launched on July 26, 1963.

Space crafts that travel far beyond the earth are called "Space Probes". In 1966 a probe made the first soft landing on the moon. The

name of the Probe was "LUNA" launched by Russia. It automatically relayed the photographs of the moons surface back to earth. Now we are using "24 hours" and "90 minutes" satellites.

The main source of electric power in the communication satellites is solar cells. In some experimental satellites we use thermo-electrical generators heated by radio isotopes.

The artificial satellites are used for scientific research and other purposes such as communications, weather forecast, to identify earth resources, to study other planets and to observe the outer space from a point outside the earth.

Man vs *Machine*

Hubby : (Returning late from work) Hi dear! I've LOGGED IN.
Honey : Have you brought samosas?
Hubby : BAD COMMAND or a FILE NAME
Honey : But I told you this morning.
Hubby : It is ERRONEOUS SYNTAX, so ABORT or RETRY
Honey : O, God!... O.K... forget it. Where is your salary?
Hubby : The File is in use. Try after some time.
Honey : Atleast give me your credit card. I need it to do some shopping.
Hubby : SHARING is VIOLATION, so ACCESS DENIED
Honey : I made a great mistake in marrying an idiot like you!
Hubby : DATA TYPE MISMATCH
Honey : You are useless...
Hubby : BY DEFAULT
Honey : O.K. .... O.K. ... Would you like to have some lassi?
Hubby : The FILE SYSTEM FULL
Honey : Well, I know you love me, don't you?
Hubby : ONLY USER with RIGHT PERMISSION
Honey : What's my value in the family then?
Hus : UNKNOWN VIRUS
Wife : Do you really love me or your computer? Or, are you just being funny?
Hus : TOO MANY PARAMETERS

C.P. Dhaneesh, DO-26

Woman, wo(e-)man?

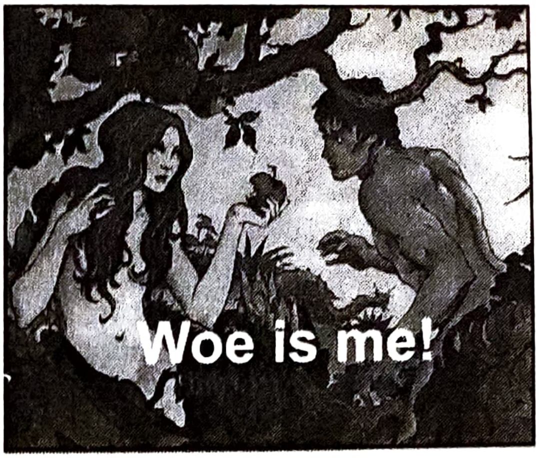

After creating the first man, God realised that He had used up all the tangible elements. There was nothing solid, compact or hard left over to create woman.

After thinking for a long time, the Creator took the roundness of the moon, the flexibility of the clinging vine, the trembling of grass, the slenderness of the reed, the blossoming of a flower, the lightness of leaves, the serenity of the sunshine, the tears of a cloud, the instability of wind, the fearfulness of a rabbit, the vanity of a peacock, the softness of honey, the cruelty of a tiger, the burning of fire, the coldness of deep snow, the talkativeness of a magpie, the melody of a nightingale, the falseness of a crane, and the faithfulness of a mother-lion and, by mixing all these non-tangible elements together, the Creator made the first woman and gave her to the man. After a week, the man came back and said, "Lord, the creature that you gave me makes my life unhappy. She talks without ceasing and that torments me intolerably. I have no rest. She insists that I pay attention to her all the time and so my hours are wasted. She cries about every little thing and leads an idle life. I have come to give her back to you because I can't live with her." The Creator said, "All right," and He took her back. After a week, the man came back to the Creator and said "Lord, my life is so empty since I gave that creature back to you. I always think of her...how she danced and sang, how she looked at me how she chatted with me and then snuggled close to me! She was so beautiful to look at, so soft to touch. I loved to hear her laugh. Please give her back to me."

The Creator said, "All right," and He gave her back.

But three days later, the man came back again and said: "Lord, I don't know, I just can't explain it...after all my experiences with this creature, I have come to the conclusion that she causes me more trouble than pleasure. I pray, take her back again. I can't live with her!"

The Creator replied, "You can't live without her either!" and He turned His back to the man and continued His work. The man said, in desperation, "What shall I do? I can't live with her and I can't live without her."

Read to Prosper

G.A. Prasad Rao, Library Science

Books are our best companions. Book reading always gives pleasure. The habit of reading books helps us in many ways. Reading enables a person to drive away loneliness. Bacon says, "Some books are to be tasted others to be swallowed and some few to be chewed and digested." The last category of books are mostly on philosophy, science and religion. The more we read them, the more knowledge we get from them.

The habit of reading shapes our personality by providing knowledge, and recreation. Those who have cultivated the intensive reading habit right from the school days will never be without a friend as books are one's best friends. Any attempt to improve reading must begin with motivation. Reading is not a genetic trait that is written in one's DNA. "It is clear that there is no gene that makes you a good or bad reader like the one that decides your hair or eye colour. Mostly, reading is an acquired skill-a skill you can secure, grow and sharpen."

The habit of reading should be developed when a person is very young. Gradually, as one grows, one can graduate to reading classics. Some read books for hours together but gain little. A bookworm or a silverfish, eats books and breeds in them. The words and phrases in the books make the insect stronger and fatten it but never make it wiser even a bit.

One should also know as to what to read and how to read. Extensive reading may help one to show off in friendly gossips and conversations. But, it is intensive reading that gives immense and inner satisfaction to individuals.

Modern human society is rapidly becoming knowledge-based. In a knowledge-based society, voracious readers tend to be in the most advantageous position. Reading increases one's knowledge, helps to attain expertise and authority on any subject. The growth of new technologies like the Internet and e-books has only increased the advantages of the readers. These new trends have enabled millions of people not only to communicate to each other but to interact in the form of "Chat" and "Web Communities". The growth of this new media has largely supplemented the existing reading habits of people.

Reading helps students even in their academic pursuits. Reading with a purpose is as vital to your comprehension and retention, as oxygen is to life. Active reading involves thinking, the process of engaging the mind and emotion in what the author communicates. Active reader receives a message, a fact, an idea or an opinion that serves his purpose. When your reading purpose is clear, you can choose your style of reading too.

There are generally three types of reading-methods: 1) Quick-reference reading focusses on seeking information that answers a particular question or concern. For example, a magazine, an article, a newspaper advertisement, etc; 2) Critical reading involves discerning ideas and topics that require a thorough analysis. For example, a text book; 3) Aesthetic reading is for sheer entertainment or pleasure. For example, to divert our attention we may read some books of our choice. A voracious reader, is clear about the purpose of reading and then goes ahead with the required reading method by allotting the required time for it. A poor reader, on the other hand, reads everything in the same way by spending most of his time with books, like a silverfish.

Motivation is the key to improving one's reading habit. A proper direction in one's reading habits is very essential. Positive reading which is like a compass that helps a navigator, helps the individual to move and flourish in right directions. If the navigator fails to use the compass properly, the results would definitely be bad. Similarly, if the reader fails to follow the techniques of reading, such reading will be a futile exercise. However, reading can be very dangerous if it leads to perversion.

Despite the advent of electronic media, the print-media has stood and proved worthy in many respects. It should be noted that the electronic media has not been able to dent the traditional reading habit; in fact, it has only supplemented it in many aspects. A good example is the daily newspaper - those who are in the habit of reading a newspaper every day will never change their habit. Reading is not a short-term or a one-day activity, it is a gradual long-term activity. The earlier one inculcates this habit, the greater the gains in the long run.

Rack your Brains!

It contains five digits and not one of them is a zero.
The first digit plus the second equals the third.
If you multiply the first digit by four you get the fourth digit
The fourth digit minus the second equals the fifth.
Twice the third digit plus the second equals the fifth.
Multiply the second digit by two to get the first digit

What's the number?

Ans: 21387

L. Srinivasa Rao, NC - 26

EDUCATION: PAST TO PRESENT

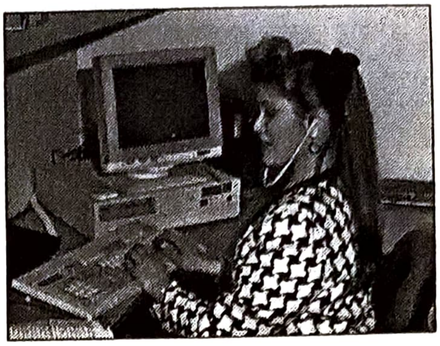

SHAIJU JOSEPH, NGH - 04

> *"It will take time, I know; but teach my son, if you can, that a dollar earned is of far more value than five found. Teach him, if you can, the wonder of books ... but also give him quite time to ponder over eternal mystery of birds in the sky, and flowers on a green wild side. In school teach him it is far more honourable to fail than to cheat. Teach him to listen to all men but teach him also to filter all he hears on a screen of truth and take only good that comes through. Treat him gently, but do not cuddle him because only the test of fire makes fine steel."*
>
> Extract from Abraham Linclon's letter to his son's headmaster

Character-formation and education go together. They are inseparable elements and the separation of character-formation from education would result in the distortion of education. A few moments of contemplation on this aspect would enlighten us to understand that it's useless to have education sans character-building. Because, the fruit we aspire to enjoy through education, the benefit we expect to receive after we complete our education, and above all our goal of leading a peaceful life can be possibly realised if only we build our character.

In India, many people succeeded in life because of their good character. Had there been no comprehensive education - which gave importance to all aspects of life- our motherland would not have become the abode of so many great individuals whose glory is spread all over the world. India was known for its comprehensive education, i.e, the education that enables a person to live a true life. In a nutshell, our system of education in the past enabled the people not only to get a job and earn money but also to lead ideal life.

But in the modern competitive world, we, the Indians, think that education is job-oriented literacy. In today's educational pattern, there is no room for study of the essence of life, study of values and character-formation. The present day education may not

produce people who can think positively, who can adjust and co-operate with others, who can face the challenges and difficulties of life, and who can understand their own strengths and weaknesses.

The parents who think that their children should learn as many technical courses as possible, forget the fact that their children do not get sufficient incentives, time, and occasions for character-formation. Neither at home nor in the educational institutions, the student is encouraged to spend time on character-building.

Can wealth give us all we need? If so, why most of the Americans and many other wealthy people find life boring and uninteresting? Why do they find refuge in anti-depressants and cheer-up pills? What is the reason for many of the educated people: officials, politicians, leaders, doctors, engineers, etc. to become corrupt and selfish and thereby lead a life of worries and tensions?

Our education should be comprehensive. In the modern world, the primary aim of our education should be to enable the students to insulate themselves with life-principles, values, sound judgement and social commitment inorder to face the corrupt and immoral society. Education should also help them to play their roles in the family and the society, as well.

USE THIS MINUTE BEFORE IT SLIPS AWAY

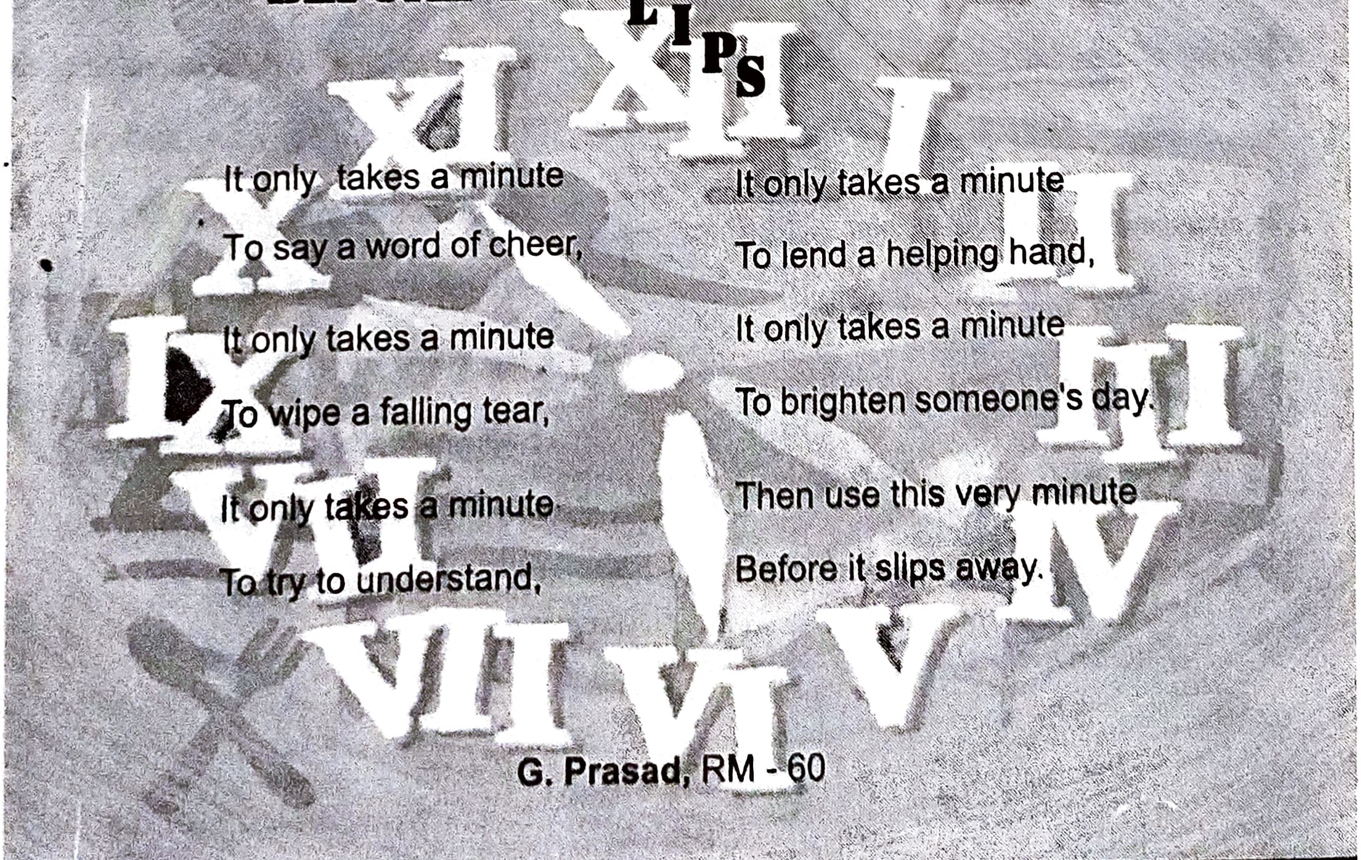

It only takes a minute
To say a word of cheer,

It only takes a minute
To wipe a falling tear,

It only takes a minute
To try to understand,

It only takes a minute
To lend a helping hand,

It only takes a minute
To brighten someone's day.

Then use this very minute
Before it slips away.

G. Prasad, RM - 60

Will they ever end ?

The scurrying world closes its eyes
To the cry of the poor and their desperate sighs.
The group of men addicted to their greed,
Condemn others, who for bread plead.
The weak groan and wreathe in pain,
And the heaps of corpses in war slain.
The innocent murdered in the womb
Back to Motherland's womb the natural tomb.
The great catastrophe with a loud explosion,
The gift of leisure and pleasure : over-population.

The death of mirth, the birth of fear,
The end of days, the biological war
The termination of love, the generation of hate,
The lost morality, the rising death-rate.
The indifference of creation to the Omnipotent
His neglgence of pain and his quest for comfort
Insane men murder some men,
Shouting slogans, praising their gods.
Our callousness to the dying humankind,
These pains and sorrows
Will they ever end?

Manoj Joseph, NGH - 03

WHAT IS F.B.I.?

The F.B.I. is one of the best known and most glamorous departments of the USA. Its full form is the Federal Bureau of Investigation, and it was founded in 1908 as a bureau within the United States Department of Justice.

The F.B.I. has authority to investigate violations of federal laws and matters in which the United States is a party. In 1924 the Identification Division of the F.B.I. was created. It started with a library of 810, 188 fingerprint records. Today the F.B.I. has the fingerprint cards of more than 100,000,000 people.

The head quarters of the F.B.I. is in Washington D.C. and it has 52 field offices throughout the US and its possessions. Along with its own responsibilities, the F.B.I. is a service organization for local law enforcement agencies. Its facilities are available for the assistance of municipal county and state police departments.

The Identification Division serves as the central clearing house for fingerprints and criminal data. When a person is arrested and his finger prints are sent to the F.B.I., it can be determined in less than five minutes whether he/she has a previous criminal record. A copy of this record is sent to the interested law enforcement agency within 36 hours after the card is received in Washington.

The facilities at the F.B.I. laboratory are likewise available to all the law enforcement agencies if they have the most modern equipment required for the purpose. Everyday the scientists make examinations of documents, blood, hair, soil and other types of matter. When an evidence in a local case has been examined, F.B.I. experts will testify concerning their findings in the state court.

In June 1939, the President of the United States selected the F.B.I. as the agency responsible for the investigation of espionage, sabotage and other national defense matters. Since then, the F.B.I. has been maintaining the internal security of the nation and breaking up various enemy spy-rings.

Md Arif, NCP - 36.

What is Education for?

G. Shanti Kiran, AGH-23

What is education? Is it necessary?

Education is defined as the act or process of imparting or acquiring general knowledge and of developing the powers of reasoning and judgement.

Diverse are the definitions of education as expressed by several educationists and intellectual luminaries. All said and done, education has to open up avenues for livelihood and better living. On such avenues the lamp-post vibrantly aglow is education. Even the great philosopher statesman, Dr Sarvepalli Radha Krishnan said that there is nothing better than education which could help an individual for eking out livelihood.

"Vidya Dhanam Sarva Dhana Pradhanam" - education is the best form of all the riches.

"Vidya Vihina Pasu!" Human being bereft of education is a beast.

"Vidwan Sarvathra Pujyathe"-The educated are respected everywhere.

"Seelena Sobhathe Vidya"- Education acquires lustre only when associated with character.

All these sanskrit sayings indicate the glory and greatness of education.

Education means illumination. Education means truth. It is a sine qua non for a human being's development of body, mind and soul.

Education is a liberating force. But unfortunately, in the present day world of cut-throat competition, hankering after ranks, the individuals are denied of freedom, being confined artificially to a prison-like atmosphere of the so called residential schools and colleges. Bereft of creative inquisitiveness into the treasures of knowledge, the students merely remain as machines of material- cramming or memorising robots.

Freedom does not mean licentiousness. For the kite that flies, thread is the life. Once the thread is snapped, not only that it can not soar upwards but it can tatter itself landing in bushes of lacerating thorns. It must therefore be remembered that in the process of education, discipline is of crucial importance. Education does not mean harassment or infliction of restiveness or instigation of unbridled craze. Noteworthy is the fact that kites fly against the wind, but not with it.

Man's reasoning to meet with any quirk of fate becomes possible only when confronted with challenges.

In the traditional system of Indian Education, obedience and involvement used to characterise the disciplined ambience of a learner. Education was aimed at leading one

forward and to live a life of fulfilment. Of all kinds of education, the one that ennobles the soul is regarded as the best. Education that merely aims at material advancement can pose a threat to reduce the humanity back to its primitivity. Wars break out. Blood flows all over. Peace remains only an Eldorado. Now we see all around, the tentacles of terrorism about to engulf the whole civilizations into a malestrom of irretrievable doom and damnation. The highly boasted scientific and technological advancement of the world, has come to such a sorry pass that the passions of dogmatic and blind faith in crudities of religion are fanned sky-high to workout inconsolable and grievous devastation. The sorriest spectacle of the most recent conflagrations in U.S.A. confirms that the human mind, racing towards annihilation, is beyond repair and Gods cry in deep anguish that the havoc wrought is in their names.

Enlightenment is a salvation. Peace is divine. Any religion has to pave way for global peace but not for a holocaust. God is love. The ultimate triumph is only that of Love. Toleration is the finest flower of cultural advancement. For achieving this end, books are the unfolders of wisdom. Libraries are the sacred temples. It is said that library is the only potent factor for the rejuvenation of maintained maintenance of peace. Education given in schools and colleges is not adequate. The student should acquire more and more from libraries where up-to-date scientific and cultural information is available from time to time. The habit of reading good books, which are the record of life's experiences and the knowledge gathered by the great men in the past must be cultivated.

There is no substitute for a good book. Of course with computer revolution, internet has brought the world into our drawing room. It can be made the best instrument to know of books, to be able to dive into hits mines of wisdom. Information is strength. Knowledge is power. Right utilization of information is strength. Internet plays a vital role today since learning is a continuous process.

Our college which has a glorious past and is now regarded as one of the best educational institutions dedicated to better the lot of humans, can be legitimately proud of having a good library. We have "Kaladarshini" making aesthetic sensibilities flourish and the library is well connected to internet, facilities of laboratories and play -fields of the highest quality. The future of the nation, as is said, is moulded in the crucible of the classroom. The teachers of eminence that we have and that we interact with in the class-rooms can undoubtedly lead us into the illuminating avenues of knowledge and wisdom. They also motivate us to brim with creative thoughts and launch activities that ennoble us, the college, the nation and eventually, the mankind.

HOW BOOTING IS DONE

The process in which the operating system (O.S) is loaded into the computer's primary memory RAM (Random Access Memory) is known as "BOOTING". It is not as simple as it seems to be. Let us now enter into the details.

As soon as the computer is turned on, the Basic Input Output System (BIOS) which is stored in Read Only Memory (ROM) gets activated and as a first step, it does a "Power On Self Test" (POST) to make sure that all the computer's components and pheripheral devices function properly.

After POST, it activates a small routine (Boot Strap Loader Routine) which is stored in ROM. This routine, in turn looks for the Master Boot Record (MBR) of disks as specified in 'BIOS SETUP'. The default search sequence (Boot sequence) is A.C. The MBR is the first sector of any hard disk or diskette which identifies where the operating system is located.

Boot Strap Loader, as in sequence, first searches floppy drive (A:) for MBR, if not found, then it displays an error message "Invalid System Disk", "Replace and press a key to continue". If you have another good boot disk you replace and boot with that; otherwise, if you have a hard disk which has O.S loaded, simply take floppy out and press a key.

Now, with the help of MBR the initial file io.sys (which includes another program called SYSINIT) loads the rest of the O.S. into RAM (at this point the Book Record is no longer needed and can be overloaded by other data). The SYSINIT program loads a system file called MSDOS. SYS that knows how to work with BIOS.

The operating system then loads system configuration file 'CONFIG.SYS' and then executes 'AUTOEXEC.BAT' which stores the initial commands specified by the user.

After all this, the O.S will wait for user's command at command prompt (in windows desktop screen appears). Now, the user can do his job using the application programs.

G.VIJAY BHARGAV, NCP-7

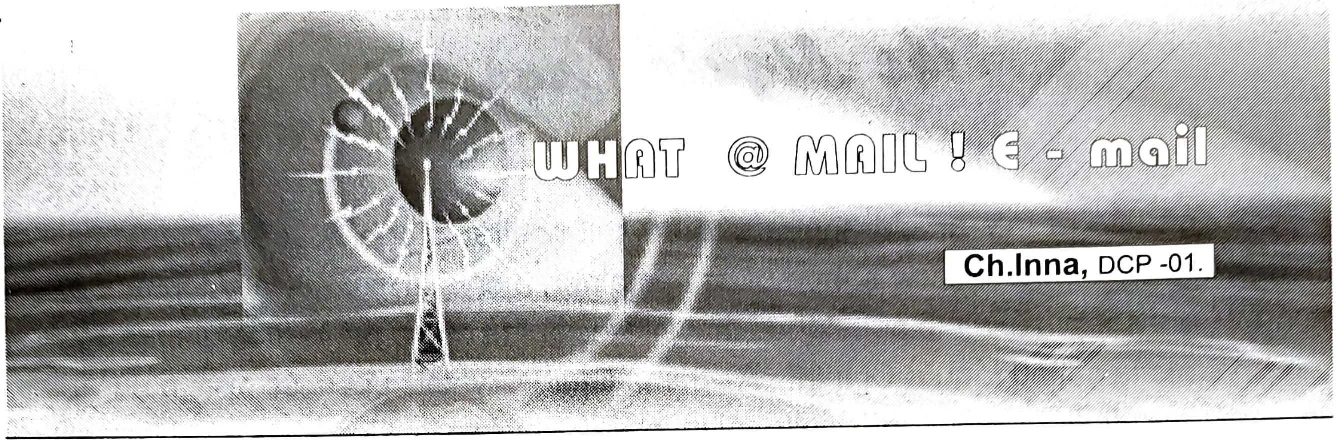

If I am not mistaken, the overwhelming response to the Internet is due to the electronic mail. Eventhough the IT field is slogging behind these days, we do not see any obvious reduction of Net goers. Because the easiest and the cheapest mode of message transmission is e-mail.

E-mail was invented by an American engineer, Mr.Ray Tomlinson, and tried out for the first time in mid-October 1971. He was a programmer with the company Bolt, Beranek and Newman Inc., an ARPA-NET (Advanced Research Projects Agency), which is the network of the U.S. Defence Department.

He combined two programmes, an existing mail programme called 'SENDMSG' that worked only within the organization, and a file transfer programme called 'CPYNET'. This provided an e-mailing utility between the 15 computers on the APRA-NET. Tomlinson's inaugural e-mail was the collection of letters from the second row of the typewriter keyboard: 'QWERTYUIOP'.

He introduced '@' symbol to separate the name of the user from the host computer in 1972. Invention of TCP/IP Internet Protocol by Mr.Vint Cerf widened the horizons of e-mail. The global explosion in the use of the e-mail has occurred with the advent of HTML (Hyper Text Markup Language) in 1992.

The number of e-mails exchanged per a day is estimated to be in trillions. For Indians, the experience of e-mail began in the mid-90s, when the public sector Videsh Sanchar Nigam Ltd., (VSNL) , brought Internet connectivity progressively to metros across the country. With the Hotmail, pioneered by Mr.Sabeer Bhatia, and other free e-mail providers, Indians benefited a lot in all the business sectors and the institutions.

The recent terrorist attacks in the U.S. demonstrated how e-mail has become so pervasive. The encrypted e-mail has become a tool in the hands of the Saudi dissident Osama bin Laden's terrorist cells. E-mails are the favourite vehicles for launching malicious computer viruses, which create panic in the Net users.

For good or bad, e-mail has become a part and parcel of the 21st century life.

Today the Father of e-mail is still with the same company; he is the Principal Engineer at BBN Technologies, acquired last year by the GTE.

The Liquid Crystals

Ch. Srinivasu, Dept of Physics

The title of this article appears to be self-contradictory. A substance is called liquid if it flows and takes the shape of its container; a crystal is generally thought of as being a rigid solid. Now the substance that shares some of the properties of both liquids and crystals is called Liquid Crystal. As these liquid Crystals possess dual nature, the research area has been interdisciplinary involving Physicists, Chemists, Technologists, and Biologists. An Austrian Botanist Friedrich Rientitzer discovered Liquid Crystals. The very first compound that was studied under Liquid Crystals is Cholesteryl Benzoate. The microscopic textural observations of these compounds had paved the way for interpreting the Liquid Crystalline Phenomena, qualitatively. When these substances are systematically heated 'or' cooled, they exhibit more than a single transition in passing from solid to liquid or liquid to solid. For example, if we take ice, it shows single transition from solid to liquid at 0°c. Whereas in certain organic compounds like P-azoxyanisole, P- methoxy benzylidene, etc., shows more than one transition temperature. The states or stage where Liquid crystalline behaviour is observed is called mesomorphic state 'or' mesophase.

Today, there are thousands of organic compounds to exihibit liquid Crystallinity or otherwise stated as mesomorphism and this resulted in producing the advanced flat-panel liquid Crystal displays competing with state of art technologies like multi-coloured electo luminescent displays, large area plasma and field emission types of displays.

Further, the systems that undergo transition by thermal processes are called Thermo-tropic liquid crystal, and those influenced by the alteration of solvent concentrations are termed as Lyotropic liquid crystals. These are viable candidates for the rarely occuring and much awaited one or two-dimensional crystal melting. As a consequence, the liquid crystals have become indispensable for the manufacture of many electrically controlled display devices. Thus, they are essential materials in numerical displays on wrist watches; pocket calculators, thermometers and many other electrical and electronic devices. They also have a significant applicational utility in the development of flat television screens, displays for portable instruments incorporating micro processors and in the manufacture of optical fibers. These technological developments intensified the investigations into the design and synthesis of new Liquid crystal materials with differing molecular chemistry in order to study their viability in technological applications. Now it is an open field for all Physicists, Chemists, Biologists & technologists to put in their efforts to evolve the desired

liquid crystalline phase with feasible thermal stability at and around ambient temperatures with a known Physical behaviour. In this connection, the author has been carrying out his research work in the Department of Physics and (CLCRE) Centre for Liquid Crystal research and Education, for the last few years, on p-n-Alkoxy benzylidene -p' -alklanilines (no.m) and p-phenyl benzylidene -p'- alkylanilines (PBnA) series of compounds. These compounds are found to be having liquid crystal behaviour around 38°c to 60°c.

(The author has made certain experimental setups with Polarizing Thermal Microscope, Differential Scanning, Calorimeter and Dilatometer at C.L.C.R.E., Nagarjuna University.)

What a place!

I Man : Hey, have you ever been abroad ?

II Man : Me? No, never.

I Man : Oh, how sad of you. I've been to Australia, United States, Newzealand...

II Man : Wow! Great...!!

I Man : ...I've also been to Europe, South Africa, Srilanka, Indonesia....

II Man : Wonderful. Then you know Geography very well.

I Man : Geography ! Ah! ...lovely place... spent two days there...

II Man : ?!*@#$%&?!

John, AML - 09

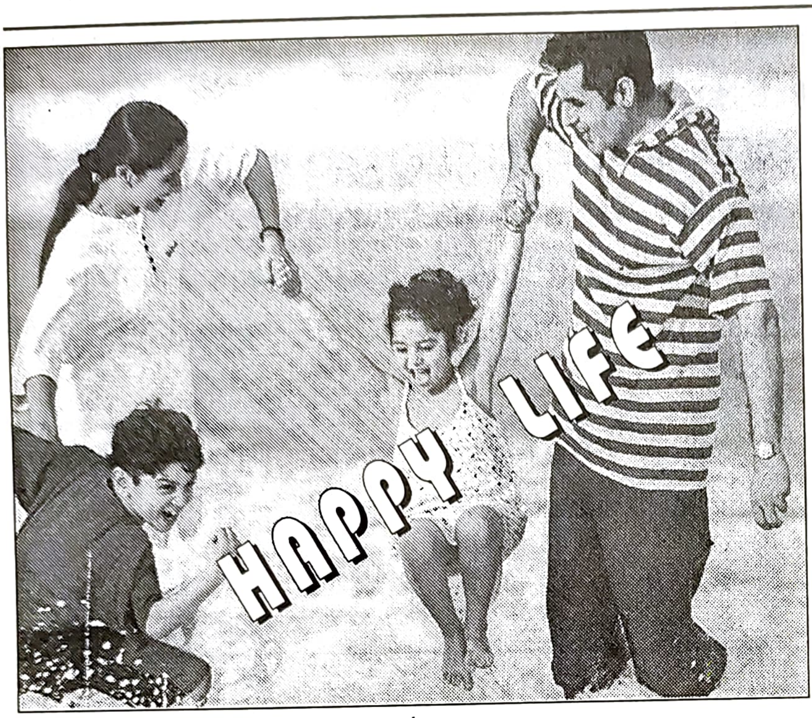

M. Ravindra Nadh, NZ-26

"Life is both a comedy and a tragedy." There are smiles as well as tears, laughter as well as sighs. There are grim, odd and happy moments in man's life. For some, life is a bed of roses; while for others it is a battle-field where tough and bloodly skirmishes are fought. But in fact, life is neither a battle-field nor a cushioned bed of roses. It is only our way of thinking and our attitude which makes it so. "Nothing is either good or bad, thinking makes it so."

"Life," says Aristotle, "is neither good nor bad; It is a miniature of virtues and evils." Life depends on one's own bent of mind. Thus, varied are the concepts of life as every one interprets life according to his/her concept.

The concept of an ideal life is some what modest and moderate. According to some humble views, life is to be enjoyed to the least; but at the same time one must be prepared to face all the dashes and crashes of life with a certain amount of courage and fortitude. Man is a mortal coward: who shirks the responsibilities of life and tries to escape from the misfortunes and miseries which life may bring in its wake. The highest ideal of life is that one should perform one's all duties towards oneself, the nation and the world, at large. We must not think that we are born simply to eat, drink and be merry. Man does not merely exist. He is born to work and better himself.

> "No man is born into the world whose work
> is not born with him; there is always work
> and tools to work with, all for those who will;
> and blessed are the horny hands of tool." (Lowell)

Modern man suffers from the diseases called dissatisfaction and frustration. To me, an ideal life is one in which a person gets contentment. We must thank God for the gifts

and talents He has given us. Its always better to count the blessings than to curse the darkness. Another reason for man's discontent and anxiety is that he has become too materialistic. He has forgotten nature and its tranquil mainfestations. Modern man has lost his sense of appreciation. One should regard the other as one's fellow-being and such an outlook leads to world peace. The need of the hour is peaceful co-existence, universal fraternity and global peace based on compassion, love and pity.

Finally, a little thought to make life merry, sweet and interesting.

"It is easy enough to be pleasant
When life flows along like a song
But the man worth while is the one who will smile
When everything goes dead wrong."

(Ella Wheeler Wilcox)

Poor mother

Two people were standing near a cinema theatre waiting to be allowed in. One of them started conversing with the other. He said,

"Look at that youngster... the one in jeans and T-shirt. Is it a boy or a girl?"

"A girl. She is my daughter!"

"O, forgive me, sir, I didn't know you are her father."

"Stupid, I am not. I am her mother!"

S. Sunil, AML - 54

'NAAC' - the buzz word on campus

G.M. Srirangam, Dept of Zoology

The University Grants Commission established the National Assessment and Accreditation Council (NAAC) on 16th September, 1994 at Bangalore. The prime agenda of NAAC is to Assesss and Accredit institutions of higher learning with an objective of helpling them to work continuously to improve the quality of education. Assessment is a performance-evaluation of an institution and is accomplished through a process based on self-study and peer-review using defined criteria. Accreditation refers to the certification by NAAC which is valid for a period of five years. This process helps the public to identity quality institutions among the mushrooming educational institutions.

Process:

NAAC has formulated a three-stage process for assesment and accreditation.

Stage 1 : Preparation of the Self-Study Report by the institution, based on the parameters defined by NAAC.

Stage 2 : Validation of the Self-Study Report by a peer-team through on-site visit.

Stage 3 : The final decision on assessment and accreditation by the Executive Committee (EC) of NAAC.

Criteria for Assessment :

Any assessment and subsequent accreditation is made with reference to a set of parameters. NAAC has identfied the following seven criteria to serve as the basis of its assessment procedures:

1. Curricular Aspects
2. Teaching, Learning and Evaluation
3. Research, Consultancy and Extension
4. Infrastructure and Learning Resources
5. Student Support and Progression
6. Organization and Management
7. Healthy Practices

The seven criteria, carrying different weightage, are used for calculating the institutional score. If the overall score is more than 55% the institution gets the accredited status and any score less than that will not lead to accreditation. Inssitutions with 75% or more are graded as A^{+++++} (Five Stars), 70-75 A^{++++}(Four Stars), 665-70 A^{+++}(Three Stars), 0-65 A^{++}(Two Stars), and 55-60 A^{+} (One Star). The grade is also

supplemented by a report by the NAAC Peer Team.

Other Benefits :

- The outcome of the process provides the funding agencies with objective and systematic database for performance pedagogy;
- Gives the institution a new sense of direction and identity.
- Provides the society with reliable information on the quality of education offered by the institution.
- Employers have access to information on standards in recuritment; and
- Promotes intra-institutional and inter-institutional interactions.

Peer Team Visit to the College:

Our college is committed to quality in conformity with the needs and expectations of the students. Knowing the benefits of assessment by an external agency which ensures quality assurance, the college volunteered to get accredited by NAAC. In consonance with the three-stage process of NAAC, the college prepared a three - volume Self-Study Report and the validation of the report was done by the peer team from 28th Feb' to 2nd March' 02.

By the end of January 2002, NAAC constituted a Peer Team to validate the Self-Study Report submitted by the college. The Peer Team was headed by Prof. N. Rudraiah, Honorary Professor of Mathematics in Bangalore University and Former Vice- Chancellor of Gulbarga University, with Fr Dr W.T.Phillips, Principal, St Bechmann's College, Changanaserry, Kerala, and Dr Y.M. Jayaraj, Director, College Development Council, Gulbarga Unirversity, as members. All the departments geared-up to receive the Peer Team. They prepared charts depicting their achievements and activities over the years. The whole campus reverberated with 'NAAC mantra'. On the first day of the scheduled visit, the Peer Team were welcomed by the management and the staff representatives and were given a multi-media presentation by Fr Dr Louis Xavier, the Correspondent, on the growth and development of the college since its inception. The Peer Team then had a campus round-up, witnessing the various infrastructural facilities. A photo-exhibition was organised by Rev. Fr Victor Emmannel, to highlight the progress made by the college. Then the Peer Team interacted with various departments. The team had a luncheon-meeting with the Governing Body of the college and was briefed on the future plans. In the evening, the team interacted with a representative group of the students, the alumni and the parents. After a hectic and strenuous schedule, the Peer Team refreshed themselves with a cultural programme organised at Kaladarshini by the students and the staff. All the cultural items were highly appreciated by the members of the Peer Team. On the second day, the team checked the various documents and prepared the report highlighting the strengths and weaknesses of the college under various criteria. The visit of the team ended on the third day with an exit meeting addressed by the Peer

Team members who wished that the college should march forward and attain the status of a Deemed University in near future . The report prepared by the Peer Team was presented to the Principal, Rev. Fr S.Philomin Raj.

Thus, Andhra Loyola College, a buttress of quality-education, has put itself to the acid test. Thanks to Rev. Fr P.J. Sandanasamy, Rector, Rev. Fr Dr Louis Xavier, Correspondent, Rev. Fr S. Philomin Raj and the Jesuit Community for spear-heading the process with the unstinting co-operation from the teaching and non-teaching staff and the unfailing support from the students, parents and alumni.

Awaiting It!

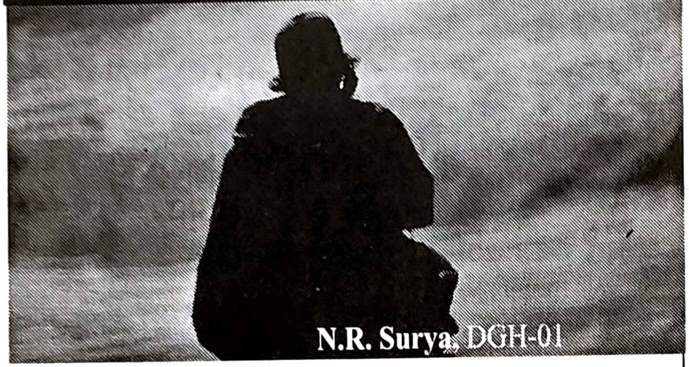

N.R. Surya, DGH-01

Being a man with a mind
I am a lot tired.
Due to the materialistic touch
I'm afraid! derailed myself from my touch.

Goals, set afar to realise
Demand certainly knowledge's device
But the discretion of conscience
Got weakened in its true sense.

I am to be Optimistic in need
But lagging behind with a pessimistic seed
The worldly world around me
Prefer trifle to be actual glee.

When I turn towards my mind and ask
"What's your real task?"
It reminds me "You are my master
And nothing to do if you titter tatter."

When I evlove a hard and fast policy
Creeps in the uninvited piracy.
To taboo this unexpected adultration.
I should mend my ways with determination.

Concentration demands determination,
Determination ensures strong character,
Character is destiny.
How far could I make it, let me see!

SMALL words of GREAT people

Too often we don't realize
What we have missed until it is gone;

Too often we wait too late to
say the words:
"Sorry", "Please", "Thanks".
Sometimes it seems we hurt the ones
we hold dearest to our hearts;
And we allow foolish things
to tear our lives apart.

Far too many times we let
petty things into our minds;
And then it's usually too late
to see what made us blind.

So be sure that you let people know;
how much they mean to you;

Take time to say the words
before your time is through.

Be sure that you appreciate

every thing you have got

And be thankful for the

Little things in life

that mean a lot.

ADIL, AO-64

BEYOND THE SEAS

Rajarshi Samuel, NCP 06

Cool , pure breeze... Indian- winter- like summer ... ice cream-topped mountain ranges ... empty roads ... wheat fields and green pastures... above all, the sun shining brightly in the sky even at eight o' clock at night! Well, they all remind me of my trip to Canada.

I still remember my friend who gave me a ride on a 42-wheeler truck having 18 gears and weighing 96 tons in all at a minimum speed of 60 kmph on dusty country roads as well.

Trains in Canada are very long and mostly used for freight, as road travel is faster. Most people use cars, but all don't have cars. A lot of people use the Public Transport (Bus) service. All vehicles go on the right side of the road-a confusing experience for the first-timers.

The culture of Canada is quite different from that of India. Children remain with parents till they are sixteen. After that, they don't have to. They get something like a work-permit and a Social Security Number and they are free to do any job they get and earn money.

There are no school fees for children in Canada. Schooling up to Class 12 is compulsory, but the rule is better implemented there than here in India. All the citizens pay School Tax, and the government runs the schools.

Higher Education in Canada is costly and there are not many takers. Because manual labour is sometimes more lucrative than the heighest paid computer job. As such, most people know how to do basic tasks and some people even build their own houses-without any professional help!

The departmental stores are huge. Even Indian foodstuffs like spices and pickles are available there. The stores generally occupy 20-25 acres and have parking space for over a thousand cars.

Imagine an old lady of 81 years driving home alone in her car after midnight! The life expectancy is too high in Canada. Anybody above 65 years is a senior citizen in Canada, and for such people who need care, there are Senior Citizens Homes, where each person has a sort of small apartment to his/ herself!

Canada is a big country but not all its inhabitants are rich. There are poor people too in Canada and social assistance is given to them. There is an Unemployment Allowance for the jobless. I attended a church's Lighthouse Ministry where clothes, supplementary food supplies and such other basic help is provided to the poor once a month.

On the whole, it was a great privilege and a wonderful experience of mine. I would love to visit that beautiful country again, God willing.

8)

Pollution - *Who is to bell the cat?*

Pollution is becoming one of the most important problems today, threatening the very existence of the mankind. Anything which is present in the world beyond the permissible level owing to human activity and which produces a harmful effect on the living beings is called a polutant. So, it is the duty of everybody to see that the level of pollution does not increase by his or her activities. Instead, we expect the government community or the business community and even the illiterate to perform this duty. Who are they ? About thirty five years ago, I read an article by Chalapathi Rao, in the Illustrated Weekly of India, about the condition in India at that time--a spineless government, a rickety beaurocratic machinary, a bunch of garrulous corrupt hypocrites dominating the political scene, a group of self-centered business community a set of literates showing complete apathy to what was happening around and the majority of the masses, illiterate and superstitious blaming Fate for all their misfortunes - is still applicable to the people around us. And so, naturally, nobody cares for pollution.

India is a country with too many laws when compared to the other countries. But they are only on paper. Very offen, these laws are there to be broken than to be followed. Our industries have to follow the rules in pollution control, to give a healthy atmosphere for workers. But in most cases, many of these rules are not enforced by the managements or government. The Pollution Control Board is only a paper-tiger with no real powers.

Whenever a product is made or packed in the form of powder, large amounts of it escape into the atmosphere and are inhaled not only by the workers, but also by the people around the factory, resulting in the deterioration of the public health. Every body knows it, but what is done to prevent it? Very little.

All dyes, paints, leather and heavy chemical industries pollute not only the nearby water streams but also the ground water sources around them. Prohibited dyes, paints and even colours which are carcinogenic are used in many industries, including food Industry. Adulterated food stuffs which are really hazardous to health, are freely made and sold in our country. Who cares?

Deforestation is taking place at an alarming rate. Forests are no longer safe zones. The air, even in our villages, is not fit to be inhaled. Our roads are

dumping grounds for all the wastes and they are places for answering nature calls, too. It seems, a foreigner remarked that India is a big lavatory with some pockets left here and there. Our people spit wherever they want to. People avoid dust bins and public toilets. In this context, it may not be out of place to know what Zia Ul Rehman did in Bangladesh--the police were asked to cane who ease themselves out on the road and in public places. What can be done here?

By nature, we are lazy. By ignorance or superstition, we don't accept the truths. Remember the words of the Honourable Central Minister who said that the Ganga can not get polluted. We are selfish in the sense, that in general matters, we expect others to work for us. The govt employees think that they are maharaajas and need not work. We turn our head away whenever something undesirable happens. We do the same even when we see that our air, water and soil are getting polluted.

To tackle the problem, therefore, we have to play our part. The laws should be enforced rigorously. The educated should do their duty- at least, educate the uneducated and the law-breakers. A sense of cleanliness and preservation of environment should be inculcated in the young minds.Public transport system should be streamlined. If confidence can be created in the minds of people that public transports are regular and punctual, the use of private vehicles will come down drastically. Undue interference by the wealthy and the politicians in blocking pollution-control measures should be exposed. Towns should not be converted into concrete jungles - no house-plan should be approved unless there is provision for at least, one tree in the compound. Indiscriminate use of loud speakers, horns, sirens, etc. should be banned, be it from a religious centre or a secular platform.

But, who will take these measures in our locality and country? The answer is, definitely, we, and we alone.

P.C. Sebastian, Dept Of Chemistry

OBITUARY

FR UPPULURI SATYANARAYANA PAUL, S.J.

(17.04.1939 – 29.06.2001)

Rev. Fr Paul was born on 17th April, 1939. He joined the Society of Jesus on 24th May, 1958. He was ordained a Priest on 17th March, 1972 and expired on 29th June 2001 at the age of 62, at Bangalore. The burial took place on Saturday, 30th June 2001 at Loyola Academy Campus, Secunderabad.

Fr Paul was not keeping good health for the last two years. Already he had two heart operations and he was suffering from acute diabetes. After his retirement at the age of 58, he still continued to be the correspondent of Loyola Academy, Secunderabad, Loyola College, and Loyola Polytechnic, Pulivendula. Finding these offices too heavy, at his own request, he came over to the Provincial House to take rest. Fathers came to him frequently for consultation, and files for his signature. During his stay there, he went off and on to St Theresa's Hospital and Usha Mullapudi Cardiac Centre. Usha Centre did a thorough job of diagnosis and told Fr Paul that his heart was functioning only 25% . Added to these infirmities, he began to get ulcers in his intestines, as a result of the heavy dose of medicines he was taking. He had no appetite for food and was becoming weaker.

Fr Paul went to Bangalore for rest, and to be away from the heat of Hyderabad. He was treated in St Philomina's Hospital and there they discovered that he had contracted TB. In a way, he was happy that the doctor made a correct diagnosis and he was well looked after by the JMJ Sisters. On 24th June, Sunday, he was discharged from the hospital and stayed in the Provincial House of the JMJ Sisters. He continued to render them spiritual ministrations. On 29th June, the feast of Sts. Peter and Paul, he offered the Holy Mass with the community members and he gave a fairly long homily. The substance of the homily and his last message was "If Peter and Paul were the builders of the Church, then we should become the rebuilders of the Church today". After the Mass he went to his room and had a change of clothes and came to the refectory where the Sisters had gathered to greet him on his feast day. They began to sing and noticed that Fr Paul was slumping into his chair. A doctor Sister was close by and medical aid was given immediately, but to no avail. Without any struggle, with effortless ease Fr Paul rendered his soul to his Maker.

Fr Paul was born in an orthodox Brahmin family in Rajamundry. For reasons nobody is able to explain, he was found at Madras Loyola College at a young age. After a short stay there, he was sent to St Paul's School, Phiringipuram to complete his schooling and leter he went to Andhra Loyola College, Vijayawada, to do his Intermediate

course. At this time he was received into the Church. Fr Devaiah, who was then the Rector of Andhra Loyola College, Vijayawada, had much to do in the future formation of Paul as well as the formation of Andhra Province. There are blank pages in the book of life of every one, which can be understood not by the human devices but only in the light of faith and divine providence.

Fr Paul excelled in his studies and did a master's degree in Economics at Loyola College, Madras. The staff of Madras would have been happy to send Fr Paul for a doctorate in Economics and later come to teach in Loyola. But God has His own ways to unfold the history of Jesuits in Andhra.

Fr Paul was a voracious reader and travelled widely. He was a harmonious blend of the ancient and modern, profane and divine, classical and mundane. He was at home with literatures of the East and the West, with art and architecture, with law and procedure. He had such a prodigious and retentive memory; anything which he read or heard, he could reproduce even months later.

Fr Paul's forte was administration. Even before he took his final profession he was made the Rector of Andhra Loyola College, Vijayawada. From then onwards, till retirement, he was in administration. Within a short time, he was appointed Regional Superior, came back to ALC as its Rector, then to Loyola Academy, Secundrabad, as the Superior, Principal and Correspondent. Though Fr Balaiah started Loyola Academy, it was Fr Paul, who gave it stability and its present standing, with enormous confidence in himself and in his fellow Jesuits and its present standing. With enormous confidence in himself and in his fellow Jesuits and his large number of lay friends, with immense courage, Fr Paul continued to build, to expand, and to consolidate from where Fr Balaiah had left off. He knew that one Sachin Tendulkar does not make a team, but all eleven together make a good team. This was the principle he followed all through his tenure as a Jesuit administrator.

Inspite of his heavy burden as administrator, he still found time to take up spiritual ministries like giving retreats, recollections and seminars for priests and religious. He would share his immense knowledge and wisdom with the simplicity of a child. At heart, he was simple and childlike. He kept no grudge or ill feeling towards others. The Kingdom of God belongs to such people. Fr Paul's other contribution to the Church and the Society is his Telugu devotional songs, which were made into audio tapes and which became very popular in homes and parishes. His last contribution was to rework the notes left by Fr Bazou on the Carnatic Mission of Jesuits and the early Jesuits of Andhra. He left all these valuable notes as a legacy to the Andhra Province.

RIP

OBITUARY

FR VARKEY M DOMINIC, S.J.

(28.10.1916 – 05.07.2001)

Fr M D Varkey, who was staying at the Manalur Estate, was struck by a myocardial infraction on the 1st April, 2000. He was admitted to the Holy Cross Hospital, Bathlakundu. Following requests from his family in Kerala, he was shifted to the Mary Queen Hospital, Kanjirapally. He was also referred to the Amala Ayurvedic Centre, Ponkunnam. And he improved remarkably but for his capabilities of speech and mobility. During his convalescence at his ancestral home in the affectionate care of his near dear ones, many Jesuits from the Madurai and the Kerala Provinces visited him and celebrated Eucharist with him in his room, rather regularly.

However, on the afternoon of 4th July 2001, the nearest Jesuit Community received word about sudden deterioration in his health condition. He was administered Viaticum and the Sacrament of the Sick in the presence of most of his family members, and local Jesuits. Fr Varkey responded consciously, nodding to the prayers. Once again, his condition became stable, though only for a brief spell. On the afternoon of the next day, 5th July, by the time the local Jesuits reached his side, Fr Varkey had already set out on his final journey into eternity, in the presence of all his near and dear ones, including his religious sisters.

Fr M D Varkey was the eldest son of Dominic and Mariamma, an affluent, God-fearing and hardworking couple. He had his primary education in Kanjirapally High School at Mannanam and Postgraduation from St Joseph's, Tiruchi. It was later that he joined the Society of Jesus. After his Ordination, he worked as Professor, Principal, Controller of Examinations, and Registrar cum Librarian in Andhra Loyola College, Loyola College, Madras, St Joseph's, Tiruchi, St Xavier's, Palayamkottai, St Xavier's, Trivandrum, Loyola, Trivandrum and Sacred Heart College, Madras. Three of his four Sisters embraced religious life: Sr Carmel, CMC, Sr Immaculate, CMC, and the late Sr Seraphia, CTC. His only brother, M D Joseph, is a former President of Kerala Catholic Congress.

Fr Varkey spent more than 12 years of his active life in Andhra Loyola Colelge from 1958-1972, with short breaks in between. During his stay on the campus he was mostly the Vice-Principal and Head of the Economics Department. In fact, he fixed his seal on the first of these offices and demonstrated how an ideal Vice-Principal could maintain good discipline. Finally, he became the Prinicipal of Andhra Loyola College in 1969, succeeding a towering personality like Rev. Fr D Gordon, S.J., who was then appointed

as the Provincial Superior. Fr Varkey remained in the office for the next 3 years, until 1972, steering the ship of ALC through the troubled waters, which cost him a lot, personally.

What struck one most about Fr Varkey was, his utter simplicity. In spite of hailing from, perhaps, the richest Syrian Catholic family of Kerala, he lived a very simple and poor life. He always wore the cheapest cotton pants and cassocks; He had only slippers as his foot wear. Be it his clothes or foot wear, he wore them until they were beyond repair – taking life out of them, literally! Thus he kept his needs to the bare minimum.

One of the characteristics of Fr Varkey was his utmost dedication and devotion to the job entrusted to his care. Whatever be his job, he did it, and dit it to his satisfaction and to the best of his ability. He did not do anything for recognition or reward. He was a man of tremendous inner-security that stemmed from his own self-emptying and the satisfaction of doing what he thought was right. He had only the institutional interest in his mind and heart and he never had any personal interest. Hence, he was fair and just in his dealings and uncompromising in his decisions. This naturally did not endear him to those, who had their own interests! But no one could question his integrity. Nor could any one accuse him of favouritism or nepotism. He had no axe to grind against any one. Neither did he take a decision to please anyone, nor would he defer taking one out of fear of displeasing some one. Such was his impeccable integrity!

Fr Varkey was hard-working. Even those, who had violently disagreed with him on issues small and big, would readily admit that he never shirked any demand, however unpleasant that his duty made on him, and that he remained, by nature and choice, a confirmed hard worker, who shunned all traces of indolent ease and comfort. He, thus, gave himself as a holocaust to God!

Fr Varkey was a very good photographer, too. In fact, he was the first one to have taken the first and best black and white aerial photograph of our Andhra Loyola College campus from the Gunadala hill-top. He established a photo-lab in the college and trained quite a few on the campus in photography.

May his soul rest in peace!

RIP

OBITUARY

FR YEDDANAPALLI PAPIAH, S.J.

(21.07.1918 –10.12.2001)

Fr Papiah was born on 21st July, 1918. He joined the Society of Jesus (S.J) on 28th June, 1936. He was ordained a priest on 21st November 1950, and expired on 10th December 2001, having lived for 83 years – 65 years as a Jesuit and 51 years as a priest.

Fr Papaiah came of Telugu parentage from an affluent and well-known Yeddanapalli family of Pannur, in Tamilnadu. They were three brothers, all of whom bacame priests; the other two are Fr Lourdu, the well known scientist of Loyola College, Chennai, and Fr Jacob, a priest of Guntur Diocese. Their only sister, Rose joined the Holy Cross Congregation. All of them predeceased Fr Papaiah. Fr Papaiah could have inherited all his father's wealth, but unlike the young man in the Gospel, he heard the call of Christ and gave up all his family patrimony to become a Jesuit, like his elder brother Lourdu.

Fr Papaiah spent a few years in Tamilnadu, in Campian High School, and St Joseph's College, Tiruchy.

When the Jesuits entered Andhra, after the restoration of the Society, Fr Papaiah was, in one sense, the first to enter. When the idea of starting Andhra Loyola College was taking concrete shape, Fr Papaiah was the first to come to plan out the building and to gather materials, living in a hut in the campus that was already acquired. Mysterious are the ways of the Divine Providence-he stayed on only for a few months and went back to Tamilnadu. He came back again in 1958 to be the Warden of Gogineni Hostel, and then he really made friends with the wealthy and influential people of the Coastal regions, organized, collected funds and built Loyola Public School at Nallapadu, Guntur and served as its Principal for a short while. The stately buildings of LPS were very largely due to the efforts of Fr Papaiah and they stand as a monument to his organizing capacity.

Fr Papaiah could not be contained by the common rule or community life of the Society. There was a creative restlessness in him, which went after new frontiers and he dared to take the path less travelled.

In the early seventies, we find Fr Papaiah in Nizamabad, a backward district of Telangana, with his wonted energy and enthusiasm pioneering a new school. Next, we find him in the U S A qualifying himself with a diploma in management. He was no longer

young, nearing his sixty and yet with courage and determination, he persued a course in management science. On his return, he established the Xavier Institute of Management and Administration (XIMA) in Secunderabad. For the rest of his life, 25 years, he spent himself in building up the XIMA and lived within its premises as its founder-director.

In the first week of November, Fr Papaiah was admitted in NIMS and was operated upon for spondylitis. For all practical purposes, the operation was not very successful. Hence, he underwent another operation, at Medwin Hospital, one of the best Super Specialty hospitals in Hyderabad. He had several ups and downs in Medwin. The doctors warned that his was a very difficult and critical case. His left side was already paralyzed. The doctors said that all the treatment they were giving him was to prevent further damage to the brain and to prevent further paralysis. The end came unexpectedly on 10th December morning at 8:00. The body was taken to the XIMA for a short while so that the staff and the students could pay homage to its founder-director. By 2:30 p.m., it was in St Patrick's.

To our great surprise, H E the Governor, Dr C Rangarajan and his wife Smt. Haripriya came to St Patrick's at 3:00 p.m. and paid their homage to the departed soul. The Governor, in a short speech, recalled his association with Fr Papaiah and with Fr Lourdu at Loyola College, Madras where the Governor was a student and lecturer.

Rev Fr Bosco, the former Provincial of Andhra Jesuits, in his homily said , "Fr Papaiah cherished freedom and his healthy restless spirit made him different at every stage. He was ready to live outside the Jesuit community and was prepared for the consequent hardships. To many, he looked a mystery. They did not understand him. He was different. He was beyond and above rules. 'Love and do what you like; love is the ultimate law'- that was his conviction.

The most characteristic of his was his uncanny ability to make friends, especially among the well-to-do and the influential people and keep their friendship and use it to raise funds for his projects and help the poor. LPS, Guntur and XIMA, Secunderabad, will remain ever reminders of his talents to make friends and make them partners in his great enterprises. His ability to launch out to new frontiers is commendable. He was never satisfied with the status quo; he had to venture out to new and unexplored territories. He was always a frontier man, as he believed in Robert Browning's: "Our ideal should be beyond our grasp."

Fr G.A.P. Kishore, S.J.

Vice-Principal
Intermediate

R I P

తెలుగు విభాగానికి స్వాగతం

ద్వేషాలూరోషాలూ తెచ్చేదే మతమైతే

కలహాలూ కక్షలు కలిగించేదే గతమైతే

మతం వద్దు గతంవద్దు

మారణ హోమం వద్దు

దేవులపల్లి

విషయసూచిక

		పుట
పరిశ్రమిద్దాం-పరిక్రమిద్దాం	డా॥ రెంటపల్లి రవీంద్రభాస్	3
ఆశ - అంతం	డి. రవికుమార్	4
శ్రావణి	కె. రమేష్	5
స్మైల్ ప్లీజ్	వి. లీలాఅమరేందర్	6
చిలిపిప్రశ్నలు-కొంటెజవాబులు	రఘురామ్ చింతా	7
చెప్పుకోండి చూద్దాం	రఘురామ్ చింతా	7
స్నేహం	కె. రాజు	7
మనసుపయనం	పి. ఆల్ఫ్న్స్‌లిగోరి	8
నవ్వుకుందాం....రా	జి. రాజేష్	8
పగిలినహృదయం	జి. రాజేష్	9
గురుదేవోభవ	సయ్యద్ హబిబుల్లా	10
దేనిమీదరాయను కవిత్వం	బి. ప్రసాద్	12
శుభలేఖ	ఎ. దుర్గాగణేస్ రెడ్డి	13
ఆంధ్రాలయోలాకళాశాల-తెలుగు అక్షరమాల	ఎస్.ఎల్. జయానందరాజు	14
ఒక నిమిషం	టి. రత్తయ్యబాబు	16
ఆకాశం నీ హద్దు - అవకాశం వదలొద్దు	ఎం. రవీంద్రనాథ్	17
భావవ్యక్తీరణ	ఎ. ప్రసన్నకుమార్ రెడ్డి	18
సోమరికి పనికల్పిస్తే	కె. సురేష్ కుమార్	19
స్నేహం	సి.హెచ్. నరేష్	20
నేర్చుకో...నేర్చుకో	యస్. మార్క్సునీల్‌రాజు	20
పునీత ప్రకృతి	జి. రాజ్‌కుమార్	21
భరతమాత	జి. సత్యనారాయణ రెడ్డి	23
కాలేజి-టీనేజి	సి.హెచ్. ధన్‌రాజ్ రెడ్డి	24
జ్ఞానయజ్ఞం	డా॥ వీరం రెడ్డి గోపాలరెడ్డి	25

M. Mariyadas, M.Sc.
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA-8

		పుట
అ..ఆ...లసత్యాలు	ఎన్.జాన్ విజయ్‌కుమార్	27
చీకటి	బర్రె జగన్‌మోహనరావు	27
బ్రతుకుబండి	ఎ. నాగేశ్వరరావ్	27
మహాత్మా మళ్ళీ పుట్టకు	జి. తిరపతిరెడ్డి	28
గణితం - గమ్మత్తు	పి. క్రాంతికుమార్	28
అనుభూతి	పి. క్రింతికుమార్	29
లొయోలావనం	వై. చంటి	29
అక్షరవిన్యాసం	కె. బాపూరామ్	30
నెనెవరో తెలుసా	కె. సుబ్బు	30
తల్లి దండ్రుల ఋణానుబంధం	డి. సుధీర్ కుమార్	31
కర్తవ్యం	తాటికొండ శ్రీనివాసు	31
అంకెలగారడి	ఎస్. కొండారెడ్డి	32
స్నేహం	సి.హెచ్. రామకృష్ణ	33
నావంతుకృషి	ఎన్.ఎస్. శ్రీకాంత్	33
కన్నీటి గులాభి	ఎమ్. కిరణ్‌బాబు	33
తిరోగమనము	గోకా అనిల్ కుమార్	34
వరకట్నమా	ఎ. సునీల్ కుమార్	34
నవ్వుకుందాం ... రా	సి.హెచ్. శివనాగేశ్వరరావు	35
బాలకార్మికులు - భలేకార్మికులు	కె. సుమన్	36
చెప్పుకోండిచూద్దాం	సి.హెచ్.శివనాగేశ్వరరావు	37
కెరీర్‌ప్లానింగ్	బి.కె.ఎమ్.రాజు	38
నవ్వండి	కె. రాజేంద్రరెడ్డి	40
దళితసాహిత్యసదస్సు-ఒక సమీక్ష	డా॥ మట్టివాడ శివరామ్	42
జీవితం	బి. మోజెస్	47
నీ ప్రేమకై	సాంబశివరావు గడ్డం	47
భాషాబోధన-ఒక కళ	డా॥ రెంటపల్లి రవీంద్రభాస్	48
గురజాడ పూర్ణమ్మకథ	డా॥ గుమ్మా సాంబశివరావు	49

“పరిశ్రమిద్దాం-పరిక్రమిద్దాం ”

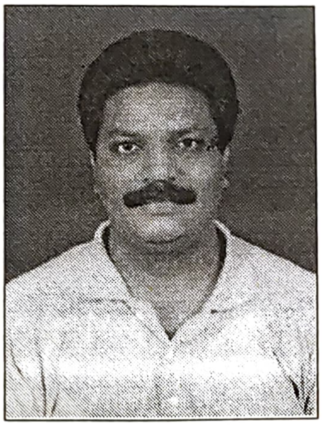

డా॥ రెంటపల్లి రవీంద్రభాస్, లెక్చరర్, తెలుగుశాఖ

“విద్యా విహీనాం-ద్విపాదపశుః” “చదువు లేని వాడు చాకిరేవుబండ.”, “విద్దెలేనివాడు ఎద్దు, మొద్దు” ఇలాంటి కొద్దిపాటి సుద్దులతో ఈ మొద్దు మనుషులకు ఎన్నెన్నో హెచ్చరికలు చేశారు మన పెద్దలు. దీనితో పాటు విద్యయొక్క ప్రాముఖ్యాన్ని, అవసరాన్ని గురించికూడా వివరించారు. విజ్ఞానవంతుడైన మనిషి తనను తాను సంస్కరించుకోవడమేకాకుండా లోకాన్ని సంస్కరిస్తాడు. విజ్ఞానానికి హద్దులు లేవు. మానవ మేధకు పరిమితి లేదు. అందుకే అటు కేంద్ర ప్రభుత్వము, ఇటు రాష్ట్రప్రభుత్వాలు కూడా “అందరికీ విద్య” అనే ఉద్యమాన్ని చేపట్టి కట్టుదిట్టంగా అమలుపరచాలని నిర్ణయించాయి. మంచిదే! ఐతే ఈ“విద్య” అనేది వివిధ రూపాలలో ఉంది. అందుకే విద్యార్జన, విద్యాబోధన కూడా అంత సులభసాధ్యం కాదని అందరూ గుర్తించాలి. పోతే ఇన్ని విద్యలలో ఏది మేలు? ఏది కీడు? అందులో, ఏది కుటుంబ సాంఘిక, జాతీయ, అంతర్జాతీయ సంక్షేమానికి అవశ్యం? అని ప్రశ్నించుకుంటే ఈ మానవ సంఘ సంక్షేమం కోసం, వారి సుఖశాంతుల కోసం, సమతామమతల తోడి సామరస్య ధోరణి, ప్రేమ, స్వార్థరహితం-విశ్వమానవ శ్రేయస్సుకు ఎంతో అవసరం. మానవ జీవితానికి “మంచి” కావాలని ప్రతి మతము, సమస్త ధర్మాలు అనాదిగా చెప్తూనే ఉన్నయ్. అంతేకాదు దాదాపు ఇదే అర్థంతో, ఎప్పటి నుండో ప్రతిచోట, ప్రతీవేళ వినిపించేది, అనిపించేది ఒక్కటే ప్రపంచంలో దైవభీతి, పాపభీతి” నశించడం వల్లనే ఇన్ని అనర్థాలు జరుగుతున్నాయని, నిజమే! ఈ అభియోగాన్ని యుగయుగాలుగా ఎవరూ కాదనలేదు. కానీ ఇది మంచి, ఇది చెడు, ఇది అది, అది ఇది అంటూ ఎందరో వ్యక్తులు, ప్రవక్తలు బోధించారు. అంతేకాదు అదే విషయాన్ని గ్రంథస్తం కూడా చేసారు, ఈనాటి వారు కంఠస్తంచేసారు. ఇదంతా సామాన్యమైందే! ఇంతకూ విశ్వశాంతి, సంక్షేమాల కోసం ఇప్పుడైనా ఏమి చేస్తే, బాగుంటుంది? దీనికి సమాధానంగా అందరూ (అన్నిమతాలవారు) “ఆ దేవుడే చూస్తాడు, మనమంతా నిమిత్త మాత్రులం” అంటుంటారు. అందుకే ఈ “దేవుడు” అనే దివ్యశక్తిని గురించి కొంచెం తెల్సుకుందాం. ఎందుకంటే ఆ “దేవుడి” నే కొందరు అవునన్నారు, కొందరు కాదన్నారు.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన ‘తత్త్వవేత్త’ కీ॥శే॥ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ పండితుడు దేవుడిని గురించి ఇలా నిర్వచించారు. "What is God?-God is love, wisdom and Good-ness" అంటూ. ఈ లక్షణాలున్న మానవుడే, దేవుడని కూడా చెప్పారు. కాబట్టి “ప్రేమ, జ్ఞానము, మంచితనము” అనే ఈ “త్రివిధ” దైవ స్వరూపాన్ని గురించి తెలియని “చదువరులు’ ’ లేరు - చెప్పని చదువూలేదు. ఆలోచించి చూస్తే ఈ చదువరులు అనే వాళ్ళు రెండు రకాలుగా మనకు గోచరిస్తారు. మొదటిరకం ఎఱుకగల చదువరులు, రెండవరకం ఎఱుకలేని చదువరులు. పూర్వీకులు ఈ ఎఱుకను గురించి వివరిస్తూ “ఎఱుక పెటికెడు ధనం” అన్నారు. కాబట్టి ఎలాంటి ఎఱుక (విద్య) ఉంటే ఈ సంఘాన శాంతి, కాంతులు వెలిగి, వైషమ్యాలు తొలిగి, సామరస్యం కలుగుతుంది? అనే దానికి పైన “సర్వేపల్లి” వారు చెప్పిన “ప్రేమ, జ్ఞానము,మంచితనమును’ ’అనే ఈ త్రివిధశక్తులను సంరక్షించి, సాంఘిక సంక్షేమాన్ని వెలయించే మార్గాన్ని (way) చూపించగలిగే సద్విద్యనార్జించే, బోధించే ప్రక్రియల కోసం ప్రతి ఒక్కరూ పరిశ్రమించాలి, పరిక్రమించాలి. ఈ మహోద్యమంలో మన భారతజాతి

యొక్క ఆధ్యాత్మిక సహజ చింతనా భాగ్యమైన "దైవచింతన"కు అంకితమై సర్వశ్రేయోరాజ్యం కోసం నిరంతరం కృషి సల్పాలి.

ఇక ఈ తెలుగు విభాగానికి వస్తే ముందుగా తమ పూర్తి సహకారాన్ని అందించిన తెలుగుశాఖాధిపతి డా॥ గుమ్మా సాంబశివరావు గారికి నా కృతజ్ఞతలు. తమరచనలద్వారా ఈ విభాగానికి, వన్నెతెచ్చిన విద్యార్థుల ప్రతిభ అమోఘం. వారందించిన కవితలు, వ్యాసాలు, తదితరాంశాలన్నీ సమాజంపట్ల వారికున్న బాధ్యతను, తోటి వారిపట్ల వారికున్న ప్రేమాభిమానాన్ని, పదునైన వారి ఆలోచనాసరళిని ప్రస్ఫుటం చేస్తున్నాయ్. తెలుగు విభాగంలో భాగస్వాములైన యువరచయితలందరినీ మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తున్నాను. సదావారి అభివృద్ధిని కాంక్షిస్తూ . . . .

"సర్వేజనాః సుఖినోభవంతు"

సంపాదకుడు

ఆశ - అంతం

కోకిలలా పాడాలని అనుకున్నాను. కాని,
నా గొంతులో కోయిల ఆత్మాహుతి చేసుకుంది.

నా హృదయ వీణలో, మధురిమలు పలికిద్దామని
ఆరాటపడ్డాను, కాని
దాని తంత్రులు ఏనాడో మూగబోయాయి.

నా నయనాలను ప్రకాశింప చేయాలని అనుకున్నాను.
అందుకేనేమో: అవి కాంతి విహీనమయ్యాయి.

మయూరిలా నర్తించాలని ఉబలాట పడ్డాను.
విధి విపరీతమై బాధల శిలువలు భుజాన పడ్డాయి.

నీ అధరాల మీద దరహాస సుమాలు కురిపించాలనుకున్నాను.
కాని అవి మౌనం వహించాయి.

నా బ్రతుకు పుస్తకంలో ప్రేమ బంధాన్ని, అనురాగ స్నేహాన్ని
రచించాలని అనుకున్నాను కాని
దాని పేజీలన్నీ గాయాల గేయాలలో నిండిపోయాయి.

మానవునిది ఒడిదుడుకుల బ్రతుకని తెలుసుకోలేక
ఎప్పుడూ సుఖంగా ఉండాలని అనుకున్నాను.
అందుకేనేమో, నా జీవితంలో కారు చీకట్లు కమ్ముకున్నాయి.
మేఘంలా తేలిపోవాలని ఆశించాను కాని ....
ఇలా (ఈ విధంగా) మంచులా కరిగిపోతానని నే ఊహించలేదు.......

డి. రవికుమార్, DET -2

కథానిక

" శ్రావణి "

రాఘవయ్య మరియు పార్వతి దంపతులకు ఎంతో కాలానికి ఒక ఆడపిల్ల జన్మించింది. అమ్మాయి శ్రావణి మాసంలో జన్మించుట వల్ల శ్రావణి అని పేరు పెట్టారు. చిన్నప్పటినుంచి శ్రావణిని అల్లారు ముద్దుగా పెంచారు. ఏనాడు ఏది కాదనక అడిగిన ప్రతీది సమకూర్చారు. ఈ విధంగా శ్రావణి పెరిగి పెద్దది అయినది. చూస్తుండగానే శ్రావణి డిగ్రీలో ప్రవేశించింది.

శ్రావణి మితభాషి. ఎవరితోను ఎక్కువగా మాట్లాడదు. తాను తెలియక తప్పు చేసినా వెంటనే దానికిగాను క్షమాపణ అడిగే గుణం కలది. ఎవరికి తలవంచక స్వతంత్రంగ బ్రతకాలి అనుకొనె ధైర్యవంతురాలు. పేదల పట్ల అనాథల పట్ల దయార్ధ్ర హృదయంతో ఉండేది. ఇతరుల కష్టాలను సైతం తన కష్టాలుగా భావించి వారికి సహాయం చేసే కరుణామూర్తి శ్రావణి. అయితే శ్రావణి గత కొన్ని రోజుల నుండి కాలేజి నుంచి ఆలస్యంగ రావటం ప్రారంభించింది. ఈ ఆలస్యానికి కారణం ఏమిటని తల్లిదండ్రులు అడుగగా మౌనమే సమాధానం అయ్యింది. దీనితో రాఘవయ్యకు అనుమానం మొదలైంది. అల్లారు ముద్దుగా పెంచుకున్న నా చిట్టి తల్లి ఎందుకు ఈవిధంగా చేస్తోంది అని మనస్సులో ఉన్న బాధతో రోజురోజుకి క్రుంగి కృషించి పోసాగాడు. ఈవిధంగా తన మనస్సులో ఉన్న అనుమానం రోజు రోజుకి పెరిగి మహా వృక్షంగా తయారైంది. రాఘవయ్య మనసులో పలు ఆలోచనలు బయలుదేరాయి. శ్రావణి ఎందుకు ఆలస్యంగ వస్తోంది? ఏమిటి ఈ ఆలస్యానికి కారణం ? ఏమైన...... పెడద్రోవ పట్టిందా! అసలే ఒక్కగానొక్క కూతురు. అంతేగాక పరువుగల కుటుంబం. రేపు ఈ విషయం నలుగురికి తెలిస్తే వారికి నేను ఏమని సమాధానం చెప్పాలి. ఇదేగాని నిజమైతే ఇంక ఎందుకు నాకు ప్రాణం. నలుగురు నాలుగు రకాలుగ అనుకోక ముందే దేవుడా! నీవు నన్ను నీ దగ్గరకు చేర్చుకో అని రాఘవయ్య కన్నీరు కార్చాడు. అయినా నిజానిజాలు తెలుసుకోకుండ తొందర పడటం ఎందుకు అని రాఘవయ్య మౌనం వహించాడు.

ఒకరోజు రాఘవయ్య ఆఫీసు నుండి ఇంటికి వెళ్తుంటే అకస్మాత్తుగా తన స్నేహితునికి ప్రమాదం జరగగ రాఘవయ్య వెంటనే ప్రక్కనున్న ఒక ఆసుపత్రిలో చేర్పించాడు. అందరు ఎవరి పనిలో వారు ఉండగ, ఒక నర్సు మాత్రం ఏ మాత్రం అలసట లేకుండా తన స్నేహితునికి మరియు అచ్చట ఉన్న ఇతర రోగులకు ప్రేమతో మరియు నవ్వుతూ ఎంతో ఉత్సాహంగ సపర్యలు చేస్తోంది. ఇదంతా దూరం నుంచి గమనిస్తున్న రాఘవయ్య ప్రక్క నున్న ఒక అతన్ని ఆమె గురించి అడుగ్గా అతను ఆమె, నెల రోజుల నుంచి ఇక్కడ పని చేస్తున్నది అని ఎంతటి జబ్బు గల రోగినైన తన యొక్క మాటలతో మరియు తన యొక్క సేవతో ఆ జబ్బును పోగొట్టగల మహానుభావురాలు అని అంతేకాక పేదరోగులకు మందులకు గాను తన జీతంలో కొంత ఇచ్చి ఆదుకొంటుంది అని చెప్పగా రాఘవయ్య వెంటనే లేచి ఆమె వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆశ్చర్యం ఆమె ఎవరో కాదు తన కూతురు శ్రావణి. శ్రావణి, తండ్రిని చూచి వెంటనే లేచి నాన్నగారు నన్ను క్షమించండి మీకు తెలియకుండా నా కాళ్ళ మీద నేను నిలబడటానికి కాలేజి ఫీజు, **Exam** ఫీజు నా జీతం డబ్బుతో కట్టటానికి నేను ఈ పార్టు టైమ్ జాబ్‌చేస్తున్నాను. నన్ను క్షమించండి నాన్నగారు అని పలుకగా, రాఘవయ్య శ్రావణి చేతులు పట్టుకొని నీవె నన్ను క్షమించు అమ్మ లేని పోని అనుమానాలు పెంచుకున్నాను అని రాఘవయ్య సంతోషంతో తన కూతుర్ని అక్కున చేర్చుకున్నాడు. ఇది అంత గమనిస్తున్న రాఘవయ్య స్నేహితుడు, శ్రావణిని నీవు ఈతరం వారికి ఆదర్శవంతురాలివి అని ఆమెను అభినందించినాడు.

కె. రమేష్, NET - 8

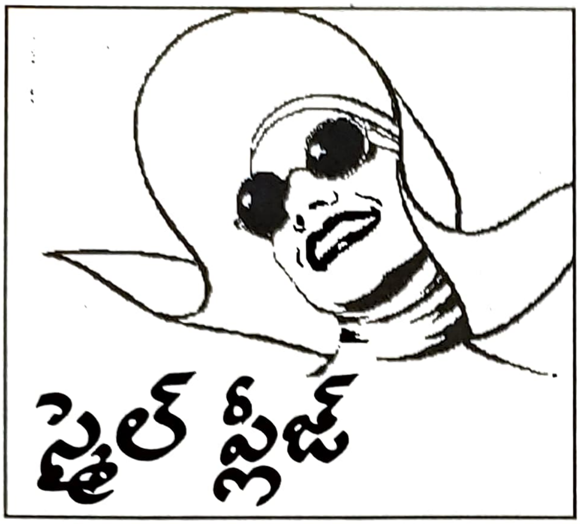

* ఓ వ్యక్తి కృష్ణారావు ఇంటికి వచ్చి " సార్, మేము స్విమ్మింగ్ పూల్ కడుతున్నాం, కాబట్టి దానికి విరాళంగా మీకు తోచిన సాయం చెయ్యండి " అన్నాడు.

అప్పుడు కృష్ణారావు లోపలికి వెళ్ళి కాసేపటి తర్వాత వచ్చి.... "ఇదిగోనయా నీ స్విమ్మింగ్ పూల్‌కి విరాళం " అంటూ ఓ బక్కెట్ నీళ్ళిచ్చాడు.

* 5 ఏళ్ళ ప్రవీణ్ ఏడుస్తూ తల్లి దగ్గరకు వచ్చాడు

తల్లి : ఏమైంది కన్నా?

ప్రవీణ్ : నాన్నకి కరెంట్ షాక్ కొట్టి బాధపడుతున్నాడు

తల్లి : దానికి ఏడుస్తావెందుకు, నవ్వాలి గానీ

ప్రవీణ్ : నేను నవ్వినందుకే నాన్న నన్ను కొట్టాడు.

* **కృష్ణ :** రాత్రి మీ ఇంట్లో దొంగలుపడ్డారంటున్నావు, మరి నీకు కరాటేలో Black Belt ఉంది కదా, వాళ్ళని చితకబాదేయకపోయావా.

ఆంజనేయులు : నేను నా గదిలోకి వెళ్ళి కరాటే డ్రస్, బ్లాక్ బెల్ట్ తగిలించుకొచ్చేసరికి పారిపోయారు.

* **శరత్ :** బస్‌లో లేడిస్ సీట్లు ముందువైపెందుకున్నాయి రా?

ప్రసాద్ : మనం మాటిమాటికి వెనక్కి తిరిగి చూస్తే మెడనొప్పి వస్తుంది కదా అందుకు.

* **ఆఫీసర్ :** అప్లికేషన్‌లో స్పోర్ట్స్‌మెన్‌కోటాలో నీ పేరు రాశావు, ఏ ఆట వచ్చేంటి?

సతీష్ : నేను పేకాట బాగా ఆడతాను సార్.

* **భార్య :** ఏవండీ మీరు పెళ్ళికి ముందు నాపై చూపినంత ఇష్టం ఇప్పుడు లేదేంటండీ?

రవి : నాకెప్పుడూ పెళ్ళి కానివారంటేనే ఇష్టం.

* సుబ్బు రైలు దిగి వస్తున్నాడు.

టిక్కెట్ కలెక్టర్ : టిక్కట్ ఎక్కడ?

సుబ్బు : అదిగో ఆ బుకింగ్ కౌంటర్‌లో అమ్ముతారు తెచ్చుకోండి.

వి. లీలా అమరేందర్, NBM : 9

I. చిలిపి ప్రశ్నలు - కొంటె జవాబులు

1) టి.వి. కామెంట్ ప్లీజ్!

జ) ఈ యుగపు ఏకైక అనారోగ్య కారకం

2) మనం మాట్లాడే ప్రతి మాటకు విలువ పెరిగేదెప్పుడు?

జ) టెలిఫోన్‌లో S.T.D. కాల్‌లో మాట్లాడేటప్పుడు.

3) మండించకుండానే మండేది?

జ) కడుపు

4) బలవంతుడు కాకపోవచ్చు అయినా ఒక్క చేతితో ఎన్ని వాహనాలైనా ఆపగలడు. ఎవరతను ?

జ) ట్రాఫిక్ పోలీస్

2) చెప్పుకోండి చూద్దాం

1) ఇంకా పెళ్లికాని కుమారి - కన్యాకుమారి

2) మంచిది కాని కట్టు - తాకట్టు

3) బాధ గల చెట్టు - చింత చెట్టు

4) మంచివి గాని పాలు - కోపాలు, పాపాలు, శాపాలు

5) ప్రజల్లో ఎక్కువ మందికి ఉండే మతం - సతమతం

6) Hotel లో టీ ఎక్కడుంది - మధ్యలో

రఘురామ్. చింతా, NP - 11.

"స్నేహం"

ఎడారి లాంటి జీవిత
పయనంలో
అలసి పోనివ్వక గొడుగు పట్టి
నడిపించే అనురాగ మల్లిక స్నేహం.

కె. రాజు, TA - 33

మనసు పయనం

ఓ..... ప్రియ నేస్తమా!
మనసు అందమైన
కొమ్మపై కోర్కెలు
రెక్కలు విప్పుకుని
మనిషిని, ఆకాశంలోకి ఎగరేస్తుంటాయి,
కాని! పరిస్థితులు వాటికి
అడ్డంగా పయనిస్తూ!
తూటాలై కాల్చి పారేస్తుంటాయి.
ఈ రంగు రంగుల ప్రపంచంలో మనసు,
ఒడిదుడుకుల కష్టాల కడలిలో కరిగి పోతూ,
తన ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తుంది.
ఏదో చెయ్యాలి.
ఇంకేదో సాధించాలి,
తను తపన పడుతుతూ, ఆరాట పడుతూ
ఉన్న సమయంలో!
విషపూరితమైన కాలనాగు కాటేస్తుంది.
ఊగిసలాడే నీ బ్రతుకును గూర్చి
ఆలోచించవే మనసా!

పి. అల్ఫన్స్ లిగోరి, ఫిజిక్స్ లాబ్ అసిస్టెంట్.

నవ్వుకుందాం................రా.

1) ఒకడు అప్పుడే గుడికి వెళ్ళి వచ్చి తన భార్యతో ఇలా అంటున్నాడు.

భర్త :- ఏమేయ్! నీకు మతిమరుపు మరీ ఎక్కువయింది. ఈ చెప్పులు నావి కావు. ఇంతకీ ఇవి ఎవరివి?

భార్య :- ఏమో! గుడినుంచి వచ్చింది మీరేగా!

2)భర్త :- నేనసలు ఇంటి పనే చెయ్యనంటావ్, చూడు. ఆ రెండు బకెట్లలో ఉన్న తుక్కుని బయటికి విసిరి పారేశాను.

భార్య :- అయ్యో అయ్యో ఆ రెండు బకెట్లలో ఉన్నవి ఉతకడానికి నానబెట్టిన బట్టలండీ!

3) ఒక పోస్టాఫీస్ లో గోడమీద "నిశ్శబ్దంగా ఉండవలెను" అని రాసి ఉంది. అప్పుడు అక్కడ ఉన్న ఒకడు దాని క్రిందనే "అధికారులు నిద్రించుచున్నారు " అని రాశాడు.

4) టీచర్ :- రాజేష్ ! ఆస్తిమూరెడు, ఆశ బారెడు వంటిదే మరో వాక్యం చెప్పు.

రాజేష్ :- మా చదువులు వేలెడు, మేము చెల్లించే ఫీజులు బోలెడు.

5) మాష్టారు :- ఒరే గోపి! భూమికి, చంద్రుడికి మధ్యదూరం ఎంతో చెప్పు.

మ్మో అంతస్కేలు నా దగ్గర లేదు సార్.

జి. రాజేష్, AEM - 13.

మీరు ఎంత ఆనందంగా ఉండాలని నిర్ణయించుకుంటారో అంత ఆనందంగా ఉంటారు.

పగిలిన హృదయం

జి. రాజేష్, AEM - 13

పాక్ ఆక్రమిత కాశ్మీర్ భూభాగం నుంచి ముష్కోలోయలో అర్థరాత్రి ఖలీలుల్లా (33) స్టెన్‌గన్ పట్టుకొని నడుస్తున్నాడు. అతడి వీపుకు బ్యాగ్ ఉంది. అందులో పవర్ ఫుల్ బాంబులున్నాయి. నెత్తిని కప్పేస్తూ దళసరి మంకీక్యాప్, గాలి చొరవ శక్యం కాని దుస్తులు, మిలట్రీ బూట్లు ధరించి చేతిలో పెన్ టార్చి వెలుగులో నడుస్తున్నాడు. వెన్నెలలో వెన్నముద్దలా కదుల్తున్నాడు. అతడి వెనుక ఎనిమిది మంది అదే వేషాలలో గన్స్ చేతబట్టి అనుసరిస్తున్నారు. మధ్య మధ్య రివ్వును వీచే చలిగాలులకు కళ్ళు టపటపలాడిస్తున్నారు.

"ఈ దారి చాలా కష్టంగా ఉంది. సైనికుల పహారాకూడా పకడ్బందీగానే ఉన్నట్టుంది! అక్కడక్కడ లైట్స్ మినుకు మినుకు మంటున్నాయి. ఆగి అన్నాడు ఒకడు. జవాబుగా ఖలీలుల్లా తలూపుతూ "తప్పదుమరి, కష్టపడాలి. మనందేశం కోసం ప్రాణాలు అర్పించే వాళ్ళం కాదు. మనకు కావాల్సింది డబ్బు. అది ఆ పాకిస్థాన్ ఇస్తుంది. పుట్టి పెరిగిన భారతదేశంలో చిచ్చు పెడుతున్నాం. రేపు భారతదేశం ఇస్తే పాకిస్థాన్‌లో పేలుళ్ళు సృష్టిస్తాం " చెప్పాడు. " నిజమే మన ఆకలి తీరే మార్గం ఈ కిరాయి వృత్తి కనుక సాహసం చేస్తున్నాం. కానీ ఇప్పటికి మనవరకు బాగా సంపాదించాం. ఇక ప్రశాంతంగా ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకోవచ్చుగా " అన్నాడు మరొకడు.

" పొరపాటు, మనం మానుకోవాలనుకున్నా ఇప్పుడు ఈ వృత్తిలోంచి అంతతేలిగ్గా బయట పడలేం. మనం పోట్టనింపుకోవడానికి సరిపడా డబ్బులు ఎప్పుడో సంపాదించాం. అలా అని దీనికి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టలేం. అది మన చేతుల్లో లేదు. చేతనైనంత సంపాదించి కుటుంబ సభ్యులకు ఇవ్వాల్సిందే. వాళ్ళయినా సుఖపడతారు" ఇలా మాట్లాడుకుంటూ వారు కేరన్‌దిశగా బయలుదేరారు.

ఖలీలుల్లా బీహార్ ముస్లిం. చదివింది డిగ్రీ. ఉద్యోగం దొరక్క పాట్నాలో రోడ్డు ప్రక్కన టీ స్టాల్ పెట్టుకున్నాడు. పెద్ద కుటుంబాన్ని నెట్టుకురావడానికి తెగ ఇబ్బందులు పడేవాడు. అప్పుడే అక్బరుద్దీన్ (45) అనే కాశ్మీర్ ముస్లిమ్ కలిశాడు. అతడి బోధనల వల్ల కిరాయికి పనిచేసేందుకు సిద్ధపడ్డాడు. ఫలితంగా లక్షలు ముట్టాయి. అయితే పనిమాత్రం చాలా ప్రమాదకరమైనది. బాంబులు, ఇతర పేలుళ్ళకు సంబంధించిన సామాగ్రిని, తీవ్రవాదులకు చేరవేస్తూ అవలీలగా ఎంతో డబ్బు సంపాదించాడు. అయితే తన సంపాదనను కుటుంబానికి అందివ్వలేక పోయాడు. నాలుగేళ్ళుగా పాట్నా తిరిగి వెళ్ళలేదు. అక్కడ ఇటీవల పోలీసుల నిఘా కూడా మొదలైంది. దాంతో ఇంటికి ఉత్తరాలు రాయడం మానేసి ఫోన్ ద్వారా క్షేమ సమాచారం తెలుసుకుంటున్నాడు.

ఈవిధంగా ఆలోచనలో మౌనంగా సాగిపోతున్న ఖలీలుల్లా ఈ లోకంలోనికి వచ్చి పరిసరాలను గమనించాడు. "కేరన్ దిశకు చేరాం" అని నిర్ధారించుకొని వంగి పాకుతూ ముందుకు వెళ్ళసాగాడు. అక్కడ సైనికుల జాడలేదు. అందరూ ముళ్ళ కంచెలోంచి జొరబడ్డారు. భారత గడ్డ మీద కాలు పెట్టిన మరుక్షణం ఎందుకో 'తను చేస్తుంది తప్పు' అని ఖలీలుల్లాకు అనిపించింది. ఇలా ప్రతిసారి అనిపిస్తుంది. గుండెలు ఎవరో నలిపినట్లుగా బాధ, ఏడుస్తుంటాడు. కాని తనకు డబ్బు ముఖ్యం. ఒప్పుకున్న పనిచేయడమే తెలుసు. కేరన్ దిశలో చకచకా సాగిపోతున్న ఖలీలుల్లా కిరాయి మూకపై ఆకస్మికంగా గన్స్ పేలాయి. ఊహించని హఠాత్పరిణామానికి తేరుకుని గన్స్ ఎక్కుపెట్టే లోపే అంతా నేలను

కరుచుకుపోయారు. పొంచి ఉన్న భారత సైనికులు శవాల్ని చుట్టుముట్టారు. మిలట్రీ వ్యానులో శవాలు వేసుకుని తీసుకుపోయారు.

ఖలీలుల్లా ప్రాణం పోలేదు. సైనిక శిబిరం వద్ద ఎండలో పడున్న శవాల కుప్పలో మూలుగులు వినిపించే సరికి సైనికులు అతడ్ని బయటకు తీశారు. 'వీడి ద్వారా ఏమైనా రహస్యాలు రాబట్టాలి' అనుకున్న మిలట్రీ అధికారులు అతడ్ని ఎమర్జెన్సీ ఆసుపత్రికి తరలించారు. ఖలీలుల్లా జాతకం మొత్తం అధికారులకు అందింది. ఖలీలుల్లా తమ్ముడు సాదిక్ (25) ను అదుపులోనికి తీసుకొని ఖలీలుల్లా గురించిన వివరాలు అడిగారు. అతడికి ఖలీలుల్లా ఏదో వ్యాపారం చేస్తున్నట్టుగానే తెలుసు. కాని విషయం తెలిశాక 'ఇంతటి దేశ ద్రోహానికి పాల్పడ్డాడా!' అని సాదిక్ నమ్మలేకపోయాడు. "భయ్యా! ఎలా ఉంది?" అడిగాడు సాదిక్, కళ్ళు తెరిచిన అన్నకేసి చూస్తూ 'ఓకే' అన్నట్టుగా తలూపాడు ఖలీలుల్లా. ఖలీలుల్లా గదిలో అధికారులు స్పెషల్ కెమెరాలను అరేంజ్ చేసి దూరంగా కంప్యూటర్లో అక్కడ జరుగుతున్న దాన్ని గమనిస్తున్నారు. అప్పుడు సాదిక్ "ఏమిటిదంతా! ఎందుకు చేశావు ఇలాంటి పనులు"? అని అడిగాడు. "మన పేదరికం. భారతగడ్డపై పుట్టిన నాకు ఈ దేశం ఏమిచ్చింది అనుకున్నాను నా దేశానికే ద్రోహం చేశాను. జీవితాన్ని నాశనం చేసుకున్నానని" ఏడ్చుకుంటూ చెప్పాడు ఖలీలుల్లా. ఇదంతా అధికారులు గమనించారు. అయినా వారికి తీవ్ర వాదుల రహస్యాల గూర్చి తెలియరాలేదు. చాలా తెలివిగా మాట్లాడుతున్నాడని అధికారులకు అర్థమైపోయింది. సరిగ్గా అప్పుడే ఒక వార్డు బోయ్ వచ్చాడు. "ఖలీలుల్లా నన్ను గుర్తుపట్టావా? నేను ఉస్మాన్ మనిషిని"లో గొంతుతో చెప్పాడతను. అతనికి అమృతసర్‌లోని ఒక అడ్రస్ ఇచ్చాడు ఖలీలుల్లా అతని దగ్గరకు వచ్చిన వ్యక్తి కూడా ఉగ్రవాదులలో ఒకడు రహస్యాలను చెప్పమంటూ వచ్చాడు. "ఆ పాత ఇల్లే నాస్థావరం. అక్కడ నా కార్యకలాపాలన్నీ గోడపైన పెన్సిల్‌తో రాసి పెట్టాను. వాటిని జాగ్రత్తగా చదివితే తెలుస్తుంది వెళ్లు' ' అని ఖలీలుల్లా అతనికి చెప్పాడు. వార్డుబోయ్ వెళ్ళి పోయాడు. ఖలీలుల్లా తన తమ్ముడిని పిలిచి ఏ బ్యాంకులో ఎంత డబ్బు ఉందో చెప్పి దాన్ని విత్ డ్రా చేసుకోమని చెప్పి చనిపోయాడు. తరువాత ఖలీలుల్లా ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడని నిర్ధారించి అధికారులు చెప్పారు.

ఖలీలుల్లా నిజంగానే ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. అమృత్‌సర్‌లో ఖలీలుల్లా ఇచ్చిన అడ్రసును ఇంటిలిజెన్స్ అధికారులు పట్టుకున్నారు. పాతకాలపు ఇల్లు లారీ డ్రయివర్లు, బ్రోకర్లు ఉండే కాలనీ అది ఖలీలుల్లా పేరు చెప్పాక ఒక ముసల్ది తాళం చెవి ఇచ్చింది. లోపలికి వెళ్ళి గోడలపై రాతలు చదివారు. తీవ్రవాదులకు సహకరించిన వారి గురించికాని, వారికి సంబంధించిన ఎలాంటి రహస్య వివరాలూ అక్కడ లేవు.

"నేను నా దేశానికి ద్రోహం చేశాను. నేనొక దేశ ద్రోహిని ఎవరూ ఈ దేశం నాకేమిచ్చింది' అని ప్రశ్నించుకోవద్దు. "దేశానికి మనమేం చేస్తున్నాం" అనుకోండి. అప్పుడే ఈ జన్మకు సార్థకత సిద్ధిస్తుంది" వంటి నీతులు అక్కడ కనిపించాయి. ఖలీలుల్లా పశ్చాతాపమే అడుగడుగునా కనిపించింది. అంతేగాని తీవ్రవాదుల గుట్టురట్టు చేసే ప్రయత్నమేది అతను చేయలేదు. అలా చేస్తే అతడి కుటుంబాన్ని తీవ్రవాదులు వదిలిపెట్టరని ఖలీలుల్లాకు తెలుసు. ఆ భయంతోనే అతడు ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డాడు ' అని అధికారులు సరిపెట్టుకున్నారు.

"మోకాళ్ళ మీద జీవించడం కన్నా నీ కాళ్ళ మీద నిలబడి చనిపోవడం మేలు" (డొలారెస్ ఇబ్రురి).

"గురుదేవోభవ"

సయ్యద్ హబీబుల్లా, DP-9

బాలబాలికల భవిష్యత్తుని బాగుపరిచి భద్రపరిచే బాధ్యతను స్వీకరించి వారి బతుకులకు బంగారు బాట వేసే బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి ఈ గురువు. మనకు ఎల్లప్పుడూ విద్యతో పాటు నీతి నియమాలను న్యాయాన్ని, క్రమశిక్షణను సామాజిక బాధ్యతలను ఇలా ఎన్నో విషయాలను బోదిస్తారు మనలను సంస్కార వంతులుగా తీర్చి దిద్దుతారు. సమాజములో అత్యుత్తమ వ్యక్తిగా, నీతికి న్యాయానికి నిదర్శనముగా వుంటారు. ప్రతి శిష్యుడిని సన్మార్గములో నడిపిస్తారు. జీవితములో ఎటువంటి ఒడిదుడుకులు వచ్చినా ఎదుర్కొనే మనోధైర్యాన్ని మనలో కలిగిస్తాడు. మన సుఖ మయ జీవితాలకు పునాది వేస్తారు. ఈ గురువు బ్రహ్మ రాతను త్రిప్పిరాయగల సమర్థుడు, దైవ సమానుడు, సహనశాలి, శాంతిప్రియుడు, నిస్వార్థ పరుడు, కరుణామయుడు, పరోపకారి, విద్యార్థులకు కనిపించే దైవము. ముండ్ల బాటను పూల బాటగా మార్చే మహానుభావుడు.

ఒక విద్యావేత్త గానీ, పారిశ్రామిక వేత్త గానీ, కళాకారుడే గానీ, క్రీడా కారుడే గానీ ఇలా ఎవ్వరైనా గానీ, గురువు లేకుండా ఆయా విషయాలలో సంపూర్ణ పరిజ్ఞానమును పొందలేరు. ప్రయోజకులు కాలేరు. మనలను సన్మార్గములో పెట్టే ఉద్దేశ్యముతో ఎప్పుడైనా మనపై ఆగ్రహాన్ని వ్యక్త పరచినా అది క్షణికం మాత్రమే. ప్రతి గురువు తన శిష్యులు తనకంటే గొప్పవారిగా వుండాలనే కోరుకొంటాడు. మనము ప్రయోజకులమై ఉన్నత శిఖరాలను అదిరోహిస్తే మొట్టమొదట సంతోషించేది ఈ గురువే. మన మిత్రులు, సన్నిహితులు, బంధువులు ఎవరైనా అభివృద్ధి చెందుతూ వున్నారంటే మనలో అసూయ పుడుతుంది. కానీ మన గురువు మన అభివృద్ధిని చూచి గర్వపడుతూ గొప్పగా పది మందికి చెప్పుకుంటాడు. ఏ బంధము లేకున్నా మన ఉన్నతిని కోరుకుంటాడు. మన ఆనందాన్ని చూచి మురిసిపోతాడు. చూశారా గురువు ఎంత నిస్వార్థపరుడో, ఇంతటి నిస్వార్థపరులు మరొకరు ఈ లోకములోనే వుండరు.

కబీర్ దాస్ గురువు యొక్క గొప్పతనాన్ని తెలుపుతూ ఈ విధముగా అన్నాడు. "నాకు గురువు భగవంతుడు ఒక్కసారిగా ఎదుటపడితే మొదట నేను గురువుకే పాదాభివందనం చేస్తాను ఎందుకంటే భగవంతుని యొక్క స్వరూపాన్ని నాకు తెలియచేసింది గురువే కాబట్టి " గురుశిష్యుల అనుబంధాన్ని వివరిస్తూ శిష్యుని వద్ద నుండి ఏమీ ఆశించని గురువే నిజమైన గురువు. అలాగే గురువుకి తన సర్వస్వం అర్పించేందుకు సిద్దముగా వుండే వాడే నిజమైన శిష్యుడు. దీనికి ఉదాహరణగా ద్రోణాచార్య ఏకలవ్యులను చెప్పవచ్చు. ద్రోణాచార్య గురు దక్షిణగా ఏకలవ్య అంగుళీకాన్ని కోరిన వెనువెంటనే అర్పించి నిజమైన శిష్యుడు అయినాడు. తన శిష్యుడు నుండి అంగుళీకాన్ని గురుదక్షిణగా ద్రోణాచార్య కోరనట్లయితే ఏకలవ్యుడిని దుర్యోదనుడు తన సైన్యములో కలుపుకొనే వాడు. తద్వారా ఏకలవ్య దుష్ట సాంగత్యము వలన దుష్టుడు అయ్యేవాడు. తన శిష్యుడు దుష్టుడిగా మారకూడదనే ఉద్దేశ్యముతోనే ద్రోణాచార్య ఏకలవ్య అంగుళీకాన్ని కోరాడు.

పూర్వపు రోజుల్లో ఏవిద్యనైనా అభ్యసించవలెనంటే శిష్యుడు తను వారందరిని విడిచి గురుకులం చేరి భక్తి శ్రద్దలతో గురువులకు సేవలు చేయ వలసి ఉండేది. కానీ నేడు మనకు ఏవిధమైన శ్రమ లేకుండానే గురువులు మన చెంతనే ఉన్నారు. కానీ మనము వారిని నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నాము. మనలోనే కొందరు పూజింపవలసిన గురువును అగౌరవపరచుచున్నారు. ఇది ఎంత వరకు భావ్యము?

"కుమ్మరి మట్టితో ఏ రూపాన్నయినా చేయగలడు. మన గురువు కుమ్మరి అయితే మనము మట్టి వంటి వారము. మనలను ఏమి చేయదలచినా అది వారి చేతిలోనే వుంది".

"ఇలా గురువు గురించి ఎంత చెప్పినా అది వారి గొప్పతనము ముందు చాలా తక్కువే అవుతుంది".

మనము పై విషయములన్నింటిని దృష్టిలో వుంచుకొని గురువును అగౌరవపరచకుండా వారి గొప్పతనాన్ని గుర్తిస్తూ వారి సున్నిత హృదయాలకు బాధ కలగకుండా ప్రవర్తించాలి.

నేర్పరి, చమత్కారి, బుద్ధిశాలి, రూపవంతుడు, విశాల హృదయుడు "సరస్వతి పుత్రుడు", సత్యహరిశ్చంద్రుడు, జ్ఞాననేత్రుడు, ధర్మరాజు సకలకళా పోషకుడు, వాక్ చాతుర్యం గలవాడు. "అజ్ఞానమనెడి చీకటిలో జ్ఞానమనెడి జ్యోతిని వెలిగించువాడు' '.

"పామరులను పండితులుగా మార్చే పరమేశ్వరుడు." గురువు

"ఎందరో సరస్వతీపుత్రులు అందరికీ శతకోటి వందనాలు".

దేనిమీద రాయను కవిత్వం

బి. ప్రసాద్, NC-44

కవిత్వం రాద్దామని కలం తీశాను.........
దేశంలో ఆహార సమస్య లేదని రాద్దామను కున్నాను.
కానీ ఆకలితో తల్లడిల్లే అనాథలను చూసి రాయలేక పోయాను!
తాగునీటికి కొదువలేదని రాద్దామనుకున్నాను,
కానీ మంచినీటి కోసం మైళ్ళ దూరం పోతున్న మహిళలను చూసి ఎలా రాయను?
ఎటు చూసినా వెలుగే అని రాద్దామనుకున్నాను,
కానీ కరెంట్ లేని పల్లెలెన్నో ఉన్నాయిగా మరి!
అందరూ అక్షరాస్యులే అని రాద్దామంటే,
ఓనమాలు తెలియని బాల కార్మికులెందరో మరి!
విద్యార్థులే రేపటి పౌరులని రాద్దామనుకున్నాను,
కానీ నిరుద్యోగుల సంఖ్య చూసి కాగితం మీద కలం పెట్టలేదు!
వరకట్నం నశించాలి అని రాద్దామంటే అది ముసుగేసుకు తిరుగుతుంది మరి.....!
అవినీతి అనేది లేదు మాదేశంలో, ఇది కర్మభూమి అందామంటే,
దేశంలో అన్నిచోట్ల అదే తాండవిస్తుంది కదూ!
ఎక్కడున్నది ఉగ్రవాదం అని రాయనా.....!
అమ్మో ! బిన్ లాడెన్ చంపెయ్యడూ......!

శుభలేఖ

ఆహ్వానము

శుభవేళ　　　　శుభమస్తు　　　　శుభలగ్నం

రాఘవయ్య గారి అబ్బాయి అయిన

చి॥ అప్పల అప్పారావు కి

సీతారత్నం గారి మనుమరాలు అయిన

చి॥ల॥సౌ॥ రెండు జళ్ళ సీతకి

చూపులు కలిసిన శుభవేళ లోనే తొలిప్రేమలో పడ్డ ఈ సాహసవీరుడు
సాగరకన్యలకు పెళ్ళి నిర్ణయం అయినది.

శుభలగ్నం :- సూర్యవంశములో పుట్టిన అప్పారావుకి, చంద్రవంశంలో పుట్టిన సీతకి సింహరాశి, అశ్వని నక్షత్రం నందు అర్ధరాత్రి 12:30 గం॥ని॥లకు పెళ్ళి నిర్ణయం అయినది. (తారీఖు ఏప్రియల్ ఒకటి)

పెళ్ళిపందిరి :- కిరాయి దాదా వీధిలోని సాంబయ్య కిళ్ళీకొట్టు వెనుక, లేడీస్ టైలర్ షాపు ప్రక్కన ఉన్న లేడీస్ & జంటిల్‌మెన్ క్లబ్బులో పెళ్ళి ఆనందంగా జరుగును.

విందు :- నెక్లెస్ రోడ్డులోని బాబాయ్ హోటల్లో ఘనంగా రెండు 'గారె' ఒక'టీ' యివ్వబడును.

విన్నపం :- కావున తామెల్లరు విచ్చేసి, నా మనసంతా నువ్వే అంటున్న అప్పారావుని, నువ్వేకావాలి అంటున్న సీతని చిరునవ్వుతో తలంబ్రాలను చిరుజల్లులుగా కురిపించాలని ప్రార్థన.

బంధువులు :- పెద్దన్నయ్య బాలకృష్ణ, అన్నయ్య చిరంజీవి, తమ్ముడు పవన్ కళ్యాణ్, బావా బామర్దులైన, సుమన్, కృష్ణంరాజు, అక్కమొగుడైన రాజశేఖర్, మామగారైన దాసరి, అల్లుడుగారైన మోహన్‌బాబు, బాబాయ్ బ్రహ్మనందం, అభినందనలతో......................

ఇట్లు
సీత తల్లిదండ్రులు
శ్రావణి సుబ్రహ్మణ్యం.

ఎ. దుర్గా గణేష్ రెడ్డి, NP - 28

ఆంధ్రా లొయోలా కళాశాల

తెలుగు అక్షరమాల

అది క్రమశిక్షణకు మారు పేరైన

ఆంధ్రా లొయోలా కళాశాల ప్రాంగణము

ఇది విద్యతో పాటుగా విజ్ఞానమునకు పెట్టింది పేరు.

ఈ కళాశాలలో విద్యనభ్యసించిన విద్యార్థులు ఇపుడు ఎన్నో

ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించి జ్ఞానపు

ఊటను ప్రపంచపు నలుదిశలా వ్యాపింపచేయుచున్నారు.

ఋషుల వలె జ్ఞాన దీక్షను కొనసాగించి

ౠక్షుల వలె ఇతర ప్రాంతములకు పయనించి

ఎన్నో దేశాలలో కళాశాల కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఇనుమడింపచేయుచున్నారు.

ఏ ఇతర కళాశాలల యందు కన్పించని విశేష ప్రయోజనములను,

ఐరావతము వలె విశాలమైన ప్రాంగణములను

ఒక్కటేమిటి ప్రతి విషయములోను

ఓ నూతనత్వమును కలిగి తన

ఔచిత్యమును చాటి చెప్పునది ఈ కళాశాల కనులకు

అందమైన ఉద్యానవనములతో

అః అని బాధతో కాక ఆహా అని తలపింపచేయుచున్నది.

కళలను ప్రోత్సాహిస్తూ, క్రమశిక్షణారాహిత్యమును

ఖండిస్తూ, విద్యార్థుల ఉన్నతి కోసం

గణనీయంగా కృషి చేస్తూ, తప్పు చేసిన వారిని

ఘర్జిస్తూ విద్యార్థుల బాగు కోసం నిరంతరం ఇక్కడి గురువులు తపిస్తూంటారు.

చక్కగా చదివే పేద విద్యార్థులను స్కాలర్‌షిప్‌లతో ప్రోత్సాహిస్తూ దూర ప్రాంతాల విద్యార్థులకు

ఛత్రమును కల్పించి, వారిలో పేరుకొని ఉన్న

జడ జాడ్యములను తొలగించి, వారిలోని విజ్ఞాన

ఝరిని బహుగా వెలికి తీస్తున్నారు. విజ్ఞాన బా

టను విద్యార్థులకు చూపిస్తూ ఉపాధ్యాయులు, గురుకుల-మ

ఠములనే మరిపిస్తూ విద్యా బోధన చేస్తూండ

డమే కాక ప్రతి విషయంలోనూ సహకరిస్తూ గా

ఢమైన అనురాగమును చూపిస్తూ విద్యార్థుల అభివృద్ధికి గ

ణనీయంగా కృషి చేస్తూ ఉంటారు. కాలేజీ పూర్తయిన

తరువాత కూడా తమ అమూల్య సందేశాలతో విజయ ప

థమును నిర్దేశిస్తూ కళాశాల ఉన్నతికి తమదైన కృషిని

దట్టిస్తున్నారు. అంతేకాక ఈ లయోలా కళాశాల కుంజర యూ

ధంబు దోమ కుత్తుక జొచ్చెన్ అను సూక్తిని జ్ఞప్తి చేయు

నట్లు గొప్ప లెక్చరర్లను, మేనేజ్‌మెంట్‌ను, భవన ప్రాంగణములను సమాహారంగా కలిగి ఉంది.

పందొమ్మిది వందల 54లో స్థాపించబడి 76లో నాగార్జున యూనివర్సిటీ పరిధిలోకి చేరి గొప్ప

ఫలితాలనిస్తూ 1988లో అటానమస్‌గా మార్చబడినది.

బంగారు బాటను విద్యార్థులకు కల్పిస్తూ 48 వసంతాలను

భద్రంగా తనలో ఇముడ్చుకొంది. విద్యాబుద్ధులతో పాటుగా

మంచి కెరీర్‌ను విద్యార్థులకు అందిస్తోంది లయోలా కళాశాల.

యధేచ్ఛగా 50వ వసంతానికి దగ్గర పడుతూ క్రొత్త

రకపు ప్రణాళికలెన్నో ప్రవేశపెడుతున్నది. NCC, NSS వంటి కార్యక్రమాలనే కాక

లయోలా, క్రీడలను, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను, క్విజ్‌లు, సైన్స్ ఎగ్జిబిషన్‌ల

వంటి వాటిని కూడా ప్రోత్సాహిస్తూ, క్యాంటీన్, లైబ్రరీ. హాస్టళ్ళను కలిగి

శతధా విద్యార్థులకు సహకరిస్తుంది. అన్ని రకాల ల్యాబ్ సౌకర్యాలను కల్గి

షడ్రుచులను మించినట్లుగా అన్ని రంగములను తనలో ఇముడ్చుకొంది.

సప్తస్వర రాగరంజితమైన భవిష్యత్తును విద్యార్థులకు ప్రసాదిస్తోంది.

హరితవనంలో ఆనందంగా విహరించే లేళ్ళ వలె లయోలా ప్రాంగణంలో విద్యార్థులు స్వేచ్ఛగా సర్వ క

ళలలోను తమ ప్రగతిని ప్రదర్శిస్తూ అభివృద్ధి దిశలో పురోగమిస్తూ

క్షణం కూడా విరామం లేకుండా, జన్మభూమి వంటి సాంఘిక కార్యక్రమాలలో కూడా చురుకుగా పాల్గొంటూ

కళాశాలోన్నతికి కొ

ఱకు తమదైన ప్రత్యేక పాత్రను పోషిస్తూంటారు.

యస్. ఎల్. జయానందరాజు, NEP-52

11)

"ఒక నిమిషం"

అది జనవరి 1వ తారీఖు. ప్రజలందరు నూతన సంవత్సరమును ఉత్సాహంగా జరుపుకుంటున్నారు. అదే రోజు నేను బస్సు కోసం ఎదురుచూస్తున్న సమయంలో ఒక మధ్య వయస్సు కలిగిన స్త్రీ నా దగ్గరకు వచ్చి దీనంగా నిలుచుంది. ఆమెను చూడటానికి ఒకప్పుడు మంచి జీవితం అంటే విలాసవంతమైన జీవితం గడిపినదానివలె ఉంది. కొద్దిసేపటి తరువాత నేను ఆమెను ప్రశ్నించగా ఆమె ఈ విధంగా సమాధానం చెప్పసాగింది.

ఆమె పేరు "లక్ష్మమ్మ". వారిది మధ్య తరగతి కుటుంబం. వారికి ఒకే ఒక కుమారుడు. ఒక్కడే కొడుకు కావటం వలన భార్య, భర్తలు ఇద్దరు కష్టపడి, తిండి తినీ తినక పస్తులుండి ఆ కొడుకుని "డాక్టర్" చదువు చదివించారు. కానీ ధనము సంపాదనతో కళ్ళు మూసుకొని పోయిన ఆ కుమారుడు తన తల్లి, దండ్రులను బయటకు గెంటివేశాడు. ఆ అవమానం భరించలేక ఆమె భర్త మానసికంగా బాదపడి మరణించాడు. తదుపరి ఆమె బయటకు వచ్చి జీవితం గడుపుతోంది.

ఇంతకు వారు చేసిన తప్పు ఏమిటి? కష్టపడి కొడుకును డాక్టర్ చదువు చదివించడమా?

ఫ్రెండ్స్,

కేవలం ఈ ఒక్క కుటుంబంలోనే కాదు. ఇటువంటి కథలు ప్రతి గ్రామంలో, ప్రతి పట్టణంలో, ప్రతి కుటుంబంలో అనునిత్యం మనకు ఎదురయ్యే సంఘటనలే.

ప్రస్తుత మన సమాజంలో "తల్లి, దండ్రులను" భారంగా బావించే పిల్లలెందరో ఉన్నారు. కొన్ని కుటుంబాలలో వృద్ధులైన తమ తల్లి, దండ్రులను పిల్లలు పంచుకుంటారు. తల్లి ఒకరి దగ్గర అని, తండ్రి ఒకరి దగ్గర అని పోటీ పడతారు. కేవలం వీరి కోసమే అనుకుంటా వృద్ధాశ్రమాలు ఏర్పాటు చేశారు? మన సమాజంలో ప్రతిదినము మనకు ఎదురయ్యే వ్యక్తులలో ఇటువంటి చరిత్ర గలవారు ఎంతో మంది ఉంటారు.

తల్లి, దండ్రులు వృద్ధాప్య సమయంలో మన నుంచి ఆశించేది మన సంపాదనో, లేక మనము పెట్టే రెండు మెతుకులో కాదు! వారు మననుండి ఆశించేది మన "ప్రేమ", "ఆదరణ". ఈ అంశాలను మనం గమనిస్తే మనజన్మ ధన్యమవుతుంది.

ఫ్రెండ్స్,

నా కోరిక ఏమిటంటే తరువాత రాబోయే తరం మనది. మనకు ఎదురయ్యే ఇటువంటి పరిస్థితిని మనం మానవత్వంతో "ఒక్క నిమిషం" ఆలోచించి నిర్ణయం తీసుకుందాం! మన "ప్రేమ", "ఆదరణ" వారికి అందేలా కృషి చేద్దాం. ఎందుకంటే అది మన నైతిక బాధ్యత.

టి. రత్తయ్య బాబు, NEH-06

ఆకాశం నీ హద్దు - అవకాశం వదలొద్దు

అలెగ్జాండ్రియాలోని ప్రఖ్యాత గ్రందాలయం తగలబడిపోయినప్పుడు గ్రంథాలన్నీ బూడిద కాగా ఒకే ఒక్క పుస్తకం మిగిలిందట. కానీ అదేమీ పెద్ద విలువయిన గ్రంథం కాదు. కొద్దోగొప్పో చదువ గలిగిన ఒక పేదవాడు ఓ నాలుగు రాగి నాణాలిచ్చి ఆ పుస్తకం కొనుక్కున్నాడు. తీరిక సమయంలో ఆ పుస్తకం తిరగేసేవాడు. ఆ పుస్తకంలో అతనికి చదవడానికి ఆసక్తికరమైనదేమీ దొరకలేదు.

అయితే పేజీల మధ్య అదృష్టం ఒక రాగి రేకు రూపంలో దొరికింది. తాకిన దానిని బంగారంగా మార్చగలిగే ఒక అపురూపమయిన "ఉచ్‌స్టోన్" కు సంబంధించిన రహస్యం ఆ రేకుపై లిఖించి ఉన్నది. ఆ "ఉచ్‌స్టోన్" ఫలానా సముద్ర తీరాన లక్షలాది గులకరాళ్ళలో ఒకటిగా కలిసిపోయి నిక్షిప్తమై ఉందని దానిని కేవలం కంటితో చూసి పోల్చుకోవడం నరుడి తరం కాదని ఆ వాక్యాలు వివరించాయి. అసలు రహస్యం, మిగిలిన రాళ్ళన్ని పట్టుకొంటే చల్లగా ఉంటాయి. కానీ ఆ 'టచ్‌స్టోన్' మాత్రం పట్టుకొంటే నులివెచ్చగా ఉంటుందని ఆ రేకు రహస్యం తెలిపింది.

ఈ జన్మకి తన పేదరికం దూరంగా పారిపోతుందనే సంబరంతో ఆ పేదవాడు తనకున్న తట్ట బుట్ట అమ్మేసి కొన్ని నెలలకు సరిపడే ఆహార పదార్థాలు కొనుక్కొని సముద్ర తీరాన గుడారం వేసి అన్వేషణ ప్రారంభించాడు.

ఒకొక్క రాయిని పట్టుకొని అదిచల్లగా తగలగానే దూరంగా విసిరివేయడం ప్రారంభించాడు. అయితే తిరిగి పరీక్షించిన రాయినే పరీక్షిస్తున్నట్లు గ్రహించి, ఈసారి నుంచి పరీక్షించిన రాళ్ళను సముద్రం లోనికి విసిరివేయడం మొదలుపెట్టాడు.

రాయి అందుకోవడం, అది చల్లగా ఉండటం, సముద్రంలో విసిరివేయడం, ఇలా రోజులు వారాలు నెలలుగడచిపోయాయి. అయినా అతడు విరామం లేకుండా చుక్కలుండగానే మొదలుపెట్టి చుక్క పొడిచేంత వరకు అనుదినం అన్వేషిస్తుండగా ఒక రోజున అతడి చేతికి వెచ్చగా ఉన్న రాయి తగిలింది. అది వెచ్చగా ఉందని గ్రహించే లోపుగానే అతడు యాంత్రికంగా దానిని సముద్రం లోకి విసిరివేశాడు. నెలల తరబడి దొరికిన రాయిని దొరికినట్లు నీళ్ళలోనికి విసిరివేయడం ఒక అలవాటుగా అతని మనసులో రిజిష్టర్ అయిపోయింది. అందుకే అతనలా చేసాడు

దీన్నిబట్టి అవకాశం దొరకటం ఎంత కష్టమో దాన్ని నిలుపుకొని ఫలితాన్ని పొందటం కూడా అంతే కష్టం అని ఈ గ్రీకు కథ వలన మనకు తెలుస్తుంది. ఈ పోటీ ప్రపంచంలో మనం నిలబడాలి అంటే మనం కూడా మారాలి. కాలానుగుణంగా జరిగే మార్పులను మనం అంగీకరించాలి. మంచిని సుమా!

మనల్ని మనం ఎప్పటి కప్పుడు అప్ టు డేట్ చేసుకొలేకపోతే చాలాకష్టం. సరైన సమయంలో, సరైన కాలంలో సరైన నిర్ణయం తీసుకోవాలి. ఏదో ఇంత వరకు చదువు కున్నాం, మనకు మన హోదాకు సరిపోయిన ఉద్యోగం

సంపాదించుకున్నాం అని కాకుండా మనకున్న అవకాశాలతోనే మనల్ని మనం నిత్య నూతనంగా మార్చుకోగలగాలి. ఏదైనా పనిని మొదలు పెట్టినప్పుడు అమ్మో! చేయగలమా? అదీ, ఇదీ అని ఊరికే బెంగ పడకూడదు. Try, But you must know your limits. ఒక పనిని ప్రారంభించేటప్పుడు సాధ్యాసాధ్యాలను లాభనష్టాలను బేరీజు వేసుకోగలగాలి. కానీ మనకు లభించింది అవకాశమో, అవసానమో గుర్తించగలగాలి.

ఏలాగో అలా బ్రతికేద్దాం అనుకొనే వాళ్ళకేమోకాని, నూతనత్వం సృజనాత్మకత కోసం ఆరాటపడే వాళ్ళకు ఈ ప్రపంచం ఒక పెద్ద బంగారు గని. త్రవ్విన కొద్దీ బయటపడే నిధి వంటివి అవకాశాలు. ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా విలువైనది కాలం! మనమేమిటో మనకు తెలియచెప్పేది మనం ఎదుర్కొనే సవాళ్ళే!

Impossible is the word in the dictonary of fools only.

గగనాన ధృవతారగా నిలిచిపో, గమ్యాన్ని నేర్పుగా నీ చేజిక్కించుకో

ఎమ్. రవీంద్రనాథ్, NZ - 26

భావ వ్యక్తీకరణ

విజయ్, అజయ్ అనే ఇద్దరు స్నేహితులు ఉన్నారు. విజయ్ చాలా పేదవాడు. అజయ్ గొప్పింటివాడు. అజయ్ ఒకరోజు తన స్నేహితుడైన విజయ్‌ని తనపుట్టినరోజు పండుగకు ఆహ్వానించాడు. చాలామంది గొప్పింటి పిల్లలు కూడా ఆ పుట్టిన రోజు పండుగకు వచ్చారు.

అజయ్ తల్లి అందరికీ మంచి మంచి స్వీట్లు ఇచ్చింది. మిగిలిన వాటిని పారవేయబోతుండగా విజయ్ ఆమెను గమనించి తన మనస్సులో అజయ్ తల్లి, పేదవారికి ఈ విధంగా మిగిలినవన్నీ ఇస్తే చాలా బాగుంటుంది, అని అనుకొన్నాడు. అనుకొన్నదే తడవుగా తన స్నేహితుడైన అజయ్‌కి ఆ విషయం చెప్పాడు. ఈ విషయం అజయ్ తన తల్లికి చెప్పగా ఆమె విజయ్‌ని ఎంతగానో మెచ్చుకొని ఆ స్వీట్లు పేదవారికి పంచింది.

అప్పటినుండి అజయ్ తల్లి పేదలకు సహాయం చేయడం మొదలుపెట్టింది. ఆమె సమాజంలో ఎంతో మంచిపేరును తెచ్చుకొన్నది. ఒకరోజు విజయ్, అజయ్ వాళ్ళ ఇంటికి రాగా, అజయ్ తల్లి విజయ్‌ను చూసి ఎంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

"మృతి వెరుగని దేవతలకన్నా నలుగురికి మేలు చేసే నరుడే మేలు".

ఈ విధంగా విజయ్ తన భావాలను అజయ్ తల్లికి చెప్పడం వలన ఆమె వాటిని పాటించి మనసున్న వ్యక్తిగా మిగిలిపోయింది.

ఈ విధంగా మన మనసులోని మంచిభావాలను వ్యక్తపరిస్తే మనకు, ఇతరులకు కూడా చాలా మంచిది.

ఎ. ప్రసన్న కుమార్ రెడ్డి , AB-23

సోమరికి పనికలిపిస్తే...

సోమరితనం ఉన్న వ్యక్తులు సాంఘికంగాను, ఆర్థికంగాను, అభివృద్ధి చెందలేరు. అంతేకాక శారీరకంగాను, మానసికంగాను అనేక అవస్థలకు గురి అవుతారు. ఒక పెద్ద సోమరిపోతుకు పని కల్పించడం వలన అతను ఎలాంటి ఫలితాలను పొందాడో ఈ చిన్న కథ ద్వారా తెలుసుకొందాం.

కృష్ణానదీ తీరాన ఒక చిన్నరాజ్యం ఉంది. దానిని జ్ఞానానందుడు అనే రాజు పరిపాలిస్తున్నాడు. అతని రాజ్యంలోని ప్రజలు సిరి, సంపదలతో, భోగ భాగ్యాలతో సంతోషంగా జీవిస్తున్నారు. ఒకరోజు రాజుగారికి తన రాజ్యంలో ఎవరైనా సోమరితనంతో ఉన్నారా? అనే అనుమానం వచ్చింది. వెంటనే మంత్రిని పిలిపించి ఆ సంగతి చెప్పి తన రాజ్యంలో సోమరితనం కలిగిన వాళ్ళు ఎవరో తెలియజేయమన్నాడు. తన రాజ్యంలో సోమరులు ఉండకూడదనేదే అతని ఉద్దేశ్యం.

మంత్రి సోమరులను గుర్తించడం ఎలాగా అని ఆలోచించి ఒక చిన్న దండోరా వేయించాడు. ఎవరైన పనిచేయకుండ, పని చేయడం ఇష్టంలేక సోమరితనంగా ఉండేవాళ్ళకు రాజుగారు తగిన బహుమతులు ఇవ్వడమేకాకుండ వారికి ఉచితంగా కోరినవన్నీ ఇచ్చి వారిని పోషిస్తారు, కావున అలాంటి వారు రాజు సమక్షానికి రావాలని దండోర వేయించాడు.

ఇది విన్నప్రజలు విస్తుపోయి ఎక్కువ సంఖ్యలో సోమరులుగా రాజు ముందు నిలబడ్డారు. రాజుకు వారందరు సోమరులు కాదని తెలుసు. ఐనా వారిలో నిజమైన సోమరులను గుర్తించాలని నిర్ణయించుకుని వారితో ఇలా చెప్పాడు. "మన రాజ్యానికి మైలు దూరంలో ఒక పెద్ద గుహ ఉంది దాని లోపల త్రవ్వితే వజ్ర వైఢూర్యాలు దొరుకుతాయి. కావున మీ శక్తి కొలది వాటిని సంపాదించుకోమని చెప్పాడు. దానిని విన్నప్రజలు అతివేగంగా పరిగెత్తారు. కాని వారిలో ఇద్దరు మాత్రం మిగిలిపోయారు.

రాజు ఆశ్చర్యంతో వారిని అడుగగా వారు రాజా! మేము అంతదూరం వెళ్ళలేము, దానిని త్రవ్వలేము. ఇలాంటి పనులు చేయాలంటే మాకు విసుగు, మీరు ఉచితంగా పోషిస్తాము అంటే అనేక కష్టాలు పడుతు ఇక్కడికి వచ్చాము. మేము అలాంటి పనులు చెయ్యలేము అని గట్టిగా చెప్పారు.

ఆ సోమరుల మాటలు విని వీరే నిజమైన సోమరులుగా గుర్తించి వారికి తన రాజ్యంలో స్థానం కల్పించి వారికి కావలసిన భోగభాగ్యాలు అన్నీ సమకూర్చాడు. అడుగు తీసి అడుగు వేయవలసిన పనిలేదు. విశ్రాంతి తీసుకోవడమే వారి పని. ఇలా కొన్ని రోజులు గడిచింది. వారికి నిద్ర పట్టడం లేదు, ఆకలి వేయడంలేదు. ఏదో పోగొట్టుకున్న వారిలా మనసంతా దిగులుగా ఉంది. వాళ్ళు ఆ బాధ తట్టుకోలేక రాజుగారి దగ్గరకు వచ్చి సలహా అడిగారు. రాజు గారు వారికి ఒక పని అప్పచెప్పి ఈ రోజు ఈ పని చేయండి. రేపు మీకు ఏమనిపించిందో చెప్పమన్నాడు. సరే అని ఆ ఇద్దరు ఆ పనిని అతికష్టం మీద పూర్తి చేశారు. సాయంత్రానికి వారికి బాగా ఆకలివేసింది. నిద్ర బాగ పట్టింది. వాళ్ళు చాలా చలాకీగా, హుషారుగా ఉన్నారు.

అప్పుడు వాళ్ళకు అర్థం అయ్యింది. సోమరితనం వల్ల ఎంత నష్టమో, పని చేస్తే ఎంత సంతోషమో. తమ తప్పును తెలుసుకొని రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళి క్షమాపణ అడిగారు. ఆ రోజు నుండి కష్టించి పనిచేసి నలుగురిలో గౌరవంగా జీవనం సాగించారు.

కె. సురేష్ కుమార్, NEH-04

"స్నేహం"

మల్లె కన్నా తెల్లనైనది

పాల కన్నా స్వచ్ఛమైనది

సుధ కన్నా మధురమైనది

తేనే కన్నా తీయనైనది

ఆవేదనలో ఆలంబనగా నిలిచేది

ప్రాణం సైతం లెక్క చేయనిది

ప్రతిఫలాన్ని ఆశించనిది

సంతోషాన్ని పంచి ఇచ్చేది

వెలుగు నీడల్లో తోడై నిలిచేది

తనువులు వేరైనా

ప్రాణం ఒకటిగా ఉండేది

మనుష్యులు దూరమైనా

మమతను హృదయంలో నిలుపుకునేది

అమ్మ ప్రేమను సైతం మరిపించేది

ప్రతి మనిషి జీవితంలో మధురమైనది

అదే సృష్టిలో శాశ్వతమైనది. స్నేహం . . . !

పి.హెచ్. నరేష్, NML-47

"నేర్చుకో ....నేర్చుకో"

పెద్దవాళ్ళను గౌరవించటం

చిన్నవాళ్ళను ప్రేమించటం

తోటివారికి సాయపడటం

నేర్చుకో, ఓ మనిషి నేర్చుకో.

పక్షులను చూసి ప్రేమించటం

చెట్టు చేమలను చూసి సహాయపడటం

కొండకోనలను చూసి ధృడచిత్తాన్ని కలిగి ఉండటం

నేర్చుకో, ఓ మనిషి నేర్చుకో.

భూదేవి వలె ఓర్పువహించటం

సెలయేటి వలె చురుకైన ఆలోచనలను

నింగి వలె స్వచ్ఛమైన మనస్సును

నేర్చుకో, ఓ మనిషి నేర్చుకో.

గాంధీ వలె అహింసను

మదర్ థెరిస్సా వలె శాంతి సహకారాలను

సుభాష్ వలె దేశభక్తిని

నేర్చుకో, ఓ మనిషి నేర్చుకో.

క్లాసులో పాఠాలు శ్రద్ధగా అర్థం చేసుకోవటం

తోటి విద్యార్థులకు తెలియనిది నేర్పించటం

పరీక్షలలో మంచి మార్కులకు కష్టపడటం

నేర్చుకో, ఓ విద్యార్థి నేర్చుకో.

కర్ణుని వలె స్నేహభావాన్ని

ఏకలవ్యుని వలె ఏకాగ్రతను

అర్జునుని వలె గురుభక్తిని

నేర్చుకో, ఓ విద్యార్థి నేర్చుకో.

యస్. మార్క్ సునీల్ రాజు, ASC-07

పునీత ప్రకృతి

'ఏ ఊరు బాబూ మనదీ', అని ఒకడు, 'బాబూ తమరు కులాసాయేనా?' అని మరొకడు, 'పాపం పిచ్చివాడు' అన్నాడు ఒకడు, 'దయ్యం పట్టిందేమో' అని అన్నాడు వేరొకడు. బెంగుళూరు తీసుకెళదామా? అని ఒకడు అంటే, లేదు లేదు హైదరాబాద్ తీసుకెళదాము! అని అన్నాడు ఇంకొకడు. ఇలా వెటకారంగా ఎవరికి నచ్చినట్లు వారు ఎన్నో మాటలు అన్నారైలెండీ ..... చాలా మంది.

మరికొంతమంది 'తత్త్వవేత్తేమో' అని, 'పునీతుడేమో' అని కూడా అన్నారు. ఇంకొంత మంది, ఇతడు 'పునీత అస్సీసీ ఫ్రాన్సిస్' అని, ఈడెవడో 'ఒక క్రొత్త మనిషిలా వున్నాడురోయ్!' అనీ అన్నారు. ఇంకా మరికొందరు జాలి తలిచారు.

మన దైనందిన జీవితంలో ఎన్నో సమస్యలు ఎదురౌతుంటాయి. వాటిని మన మిత్రులకో, బంధువులకో, మరియు ఆప్తులకో చెప్పుకుంటాము. అప్పటికీ సంతోషం లేకపోతే ఆ బాధలను దేవునికి విన్నవించుకుంటాము. అయితే, ఈ మన సమస్యలని ఇంకా ఎవ్వరితోనైనా పంచుకోగలమా? ఆలోచించండి......!

మనము ఎప్పుడైనా, మనలోని సమస్యలను, బాధలను మనలో ఒక 'మనస్సు' అంటూ ఉందని, దానితో చెప్పుకోవాలని ప్రయత్నించామా? మరియు మన చుట్టు ప్రక్కల వున్న పూల మొక్కలతో, చెట్లతో... పక్షులతో, జంతువులతో... పూలతో, పండ్లతో...సూర్య, చంద్ర, నక్షత్రాదులతో ... పంచుకోవాలన్న ఆలోచనే వచ్చివుండదు. ఒకవేళ ఎవ్వరిలోనైనా ఈ ఆలోచనను చూస్తే ' పిచ్చి ఆలోచనలు - పిచ్చి మనుషులు' అని చులకనగా కొట్టిపడేస్తాం. ఎందుకిలా జరుగుతోంది? ఎందుకంటే మనం మన చుట్టూవున్న ప్రకృతిని ప్రేమించకుండా వాటిని సామాన్య వస్తువులుగానే చూస్తున్నాము తప్ప, మన మిత్రులుగానో, బంధువులుగానో, ఆప్తులుగానో చూడడంలేదు. చూడలేకపోతున్నాము కూడా!

అందువల్లనే నేను అన్ని మాటలు పడవలసివచ్చిందండీ! అయితేనేం... ఆ మాటలు విన్న తరువాత చాలా సంతోషించేవాణ్ణి. ఆ అమాయకులను చూసి మనస్సులో నవ్వుకునే వాణ్ణి. వారు నా మీద జాలి తలచినదాని కంటే ఎక్కువగా 'వారి మీద నాకు జాలి కలిగేది'. కానీ వ్యక్త పరచలేదు. ఎందుకంటే వారు నన్ను నమ్మలేదు... నమ్మరు కనుక. అందువల్ల వాటిని నా మనస్సులోనే పదిలపరచుకున్నాను.

నేను చేసినదేమిటంటే ....దారిలో పోతూవున్నప్పుడు ఎదురైన జంతువులతో, పక్షులతో ఏవేవో సరదాగా మాట్లాడేవాణ్ణి. ఒక చోట పని చేస్తూవున్నప్పుడు, ప్రక్కనే వున్న కొబ్బరి చెట్టుతో, గులాబి పువ్వులతో, బొప్పాయి పండ్లతో, నా చేతిలోని పనిముట్టుతో మంచిగా పని చేయమని మాట్లాడేవాణ్ణి. దిగులుగా వున్నప్పుడు ఆకాశం వైపు చూస్తూ, విహరిస్తూ, సైగలు చేస్తూ సూర్యునితో, రాత్రి వేళ చంద్రునితో, నక్షత్రాలతో వాటి అందాల్ని గూర్చి మాట్లాడేవాణ్ణి. ఒంటరిగా ఏమీ తోచనప్పుడు

నా మనస్సుతో, నన్ను నేను అద్దంలోకి చూసుకొంటూ మాట్లాడేవాణ్ణి. అలాగే ప్రార్ధనలో దేవునితో, పునీతులతో సంభాషించేవాణ్ణి.

ఏం మాట్లాడేవాడివి? అయితే మనుషులతో ఏమీ మాట్లాడేవాడివి కాదా? అని అంటారేమో సుమా! వినండి చెప్తాను. నా సంతోష బాధా సమయాల్లో నాలోని భావాల్ని నా చుట్టుప్రక్కల వున్న ప్రకృతితో వ్యక్తపరిచేవాణ్ణి. అవి నాకు చాలా ఆనందాన్నిచ్చేవి. మనుషులతో పంచుకున్నప్పుడు, కొందరు విన్నారు, జాలి దలచారు. మరికొందరికి కులం అడ్డువచ్చిందో, మతం అడ్డువచ్చిందో; ఆస్తి అడ్డువచ్చిందో, అంతస్తు అడ్డువచ్చిందో గానీ పట్టించుకోలేదు. నాలో బాధ కల్గింది. సాటి మానవునిలో ఇన్ని భేద భావాలా? అన్నట్లుగా తెల్లబోయాను.

ఇంకొందరు ఇవి అందరికి వున్నవేగా అన్నట్లు ముఖం ప్రక్కకు త్రిప్పుకున్నారు. మన 'మానవజాతి' అని అనిపించుకున్నారు.

ప్రతీ మానవునికీ తన జీవితంలో నవ్వు, ఆనందం, ధైర్యం, శ్రద్ధ మరియు ఆలోచనాశక్తి అనేవి చాలా అవసరం. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ఈ నాటి మానవుడు అపరిమిత ఆశలకు బానిసై, వాటి మత్తులో పడిపోయి వాటి నుండి రోజురోజుకు దూరమౌతున్నాడు. మనందరం మన చుట్టుప్రక్కల వున్న ప్రకృతి మిత్రులనుండి వాటన్నింటినీ నేర్చుకోవచ్చు అని అంటే మీరు నమ్మరేమో! కానీ నేను ప్రకృతి నుండి చాలా నేర్చుకున్నానండీ! వినండి:

పిల్లల మ్యావ్... మ్యావ్‌లు, కుక్కల భౌ.. భౌలు, ఆవుల అంబా...అంబాలు, మేకల మే...మేలు, ఉడుతల కీస్...కీస్‌లు ఒక 'కిస్ ఇమ్మన్నట్లుగా దగ్గరికి వచ్చి పారిపోతుంటే చాలా నవ్వుకునేవాణ్ణి. ఇతరులతో చెప్పేవాణ్ణి కూడా.... కోయిల కూ..కూ లు, పావురాళ్ల గూ...గూలు, కోళ్ల కో... కో లు, కాకుల కావ్... కవ్‌లు, చిలుకల కిల... కిల లు వింటూ తెగ ఆనందించేవాణ్ణి. వాటితో కలిసి తిరుగుతూ, వాటితో మాట్లాడాలన్న కోరికలు నాలో కల్గేవి. దోమలు, ఈగలు, చిన్న చిన్న చీమలు మరియు కందిరీగలు చాలా ఎక్కువగా నాలో ఆలోచనల్ని రేపేవి. ఇంకా సున్నితమైన పూల మొక్కలు, గులాబి, చామంతి, బంతి, మల్లి పూలు మరియు మిగుల పండిన జామపండ్లు, బొప్పాయ పండ్లు, సపోటా పండ్లు, అరటి పండ్లు, సీతాఫలాలు, నన్ను, "మేము చాలా సున్నితమైన వారిమి జాగ్రత్త!" అంటూ నాకు జాగ్రత్తను నేర్పాయి. నన్ను నేను అద్దం ముందు నిలబడి చూసుకుంటూ నా అందానికి, ఆనందానికి; మంచిగుణాల్ని, చెడుగుణాల్ని గుర్తుచేసుకుంటూ, మాట్లాడుకుంటూ, ధైర్యం చెప్పుకొని ప్రోత్సహించకుంటూ, అన్నింటికి ఆ దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెప్పేవాణ్ణి.

నన్ను 'పునీత అస్సీసీ ఫ్రాన్సిస్' వారు అని పిలిచేవారని చెప్పాను. ఏమిటీ! సంగతీ అని ఆరాతీస్తే తెలిసింది, ఈ పునీతుడు కూడా తన జీవితకాలంలో నాలాగే చెట్లను, పక్షులను, జంతువులను ప్రేమిస్తూ, వాటితో మాట్లాడుతూ, వాటిని తన మిత్రులుగా భావించేవాడట, అందుకని నాకు అ పేరు. ఇంత చిన్న వయస్సులోనే ... అంత పెద్ద పేరా! అని మురిసిపోయేవాణ్ణి. అప్పటి నుండి నేను ఆ పునీతునికి చేరువై వేడుకుంటున్నాను.

శ్రీ దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి గారు కూడా తను రచించిన 'స్వేచ్ఛాగానము' అనే పాఠంలో ప్రకృతిని ఉద్దేశించి తన భావాల్ని వివరించారు. తన స్వేచ్ఛ కోసం ప్రకృతిలో లీనమౌతానని, తనను ఎవ్వరూ ఆపలేరని, తన ఊహల్ని లెక్కచేయక గేలి చేసేవారిని తాను ఏ మాత్రం లక్ష్యపెట్టక అనన్య సామాన్యమైన మార్గాన్నే అనుసరిస్తానని పలికిన మాటలు నాకు

కొండంత బలాన్ని యిచ్చాయి. నన్ను చూసి వెటకారంగా మాట్లాడిన వారు, తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నవారు, అసహ్యించుకున్నవారిని చూసి అధైర్య పడక "నవ్విపోదురుగాక నాకేటి సిగ్గు?" అన్న కృష్ణశాస్త్రిగారు లాగా ముందుకు సాగిపోయాను.

అయితే కృష్ణశాస్త్రి గారికి లాగే నేను కూడా చాలా అడ్డంకులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. అయినా నేను వెనుకాడలేదు. నేను జన్మించినప్పటి నుండీ నా నుండి ఏమీ ఆశించకుండా, నాకు తెలియకుండానే, నాకు ఎన్నో సేవలు చేసిన, చేస్తూ వున్న ... చేయబోతున్న నా ప్రకృతి మిత్రులే నా నిజమైన స్నేహితులు, బంధవులు. ఈ సత్యాన్ని మానవులమైన మనందరము గ్రహించి ప్రకృతిని కేవలం ఒక సామాన్య మైనదిగా కాకుండా ప్రాణ స్నేహితునిగా తలచి, ప్రేమించాలి. ఈ కారణంగా నన్ను నా సొంతవారు, నా యింటి నుండి వెలేశారు. కానీ బాధపడక వారిపై జాలి పడుతూ, నా ప్రకృతి మిత్రులు వుండగా నాకేం భయం అని, వారు నన్ను చూస్తారు, చేరదీస్తారు అన్న నమ్మకంతో, సంతోషంతో బయటికి వచ్చాను.

ఇప్పుడు నేను పూర్తి స్వేచ్ఛతో, ఎక్కువ సంతోషంతో నా ప్రకృతి మిత్రులతో సాగిపోతున్నాను.

జి. రాజ్ కుమార్ AGH-1

భరతమాత

సస్యశ్యామల దీపికవో, కళాకృతుల జన్మ నిధివో
వేదవ్యాసుని గన్న పుణ్యమూర్తివో
వేమనాది నీతి కోవిదుల మాతృదేవతవో
ఖ్యాతినొందిన సుసాంస్కృతీ విరిదివ్వెవో
వందనం వందనం మమ్ము గన్న మా భరత మాత
శుభాభి వందనం . . . . .
సుందర ప్రకృతి అందాల కొలనువో
కవుల కవిత శృతుల మేళవింపువో
పుణ్యనదీ జలాల సంగమ స్థలివో
పసిడి వన్నెలు అద్దే శాంతి కపోతానివో
ఓనా భరతమాతా నీకు శుభాభి వందనం.

జి. సత్యనారాయణ రెడ్డి, NP - 40

కాలేజి - ఫేజి

కాలేజీ ఆగష్టు నుండి
కానీ వెళ్తాడు అక్టోబరు నుండి

బయలు దేరతాడు కాలేజీకని, ఇంటివద్ద
కానీ హాజరవుతాడు సినిమాహాలు గేటువద్ద

బోర్డుపై లెక్చరర్స్ చేస్తారు లెక్కలు
కానీ వీడు చూస్తాడు దిక్కులు
పరీక్ష పేపరు చూస్తే కనిపిస్తాయి చుక్కలు

అది చూసి లెక్చరర్ మ్రోగిస్తాడు ప్రశ్నల మోత
జవాబు చెప్పలేక పడుతుంది వీడి నోటికి మూత

పెంచుకుంటాడు సినిమాపై మోజు
పట్టిస్తాడు పుస్తకాలకు బూజు

చూసుకుంటూ శ్రద్ధగా దువ్వుతాడు క్రాపు
కాని గీస్తాడు అశ్రద్ధ గ్రాపు

చేస్తాడు మార్చిలో నైటౌటు
కానీ పరీక్షల్లో వీడిపనౌటు

క్లాసులో ఉండదు ఎన్నడూ వీడి నెంబరు
న్యూస్ పేపర్లో ఉండదు వీడి నెంబరు
చివరకు అవుతాడు రౌడీలలో మెంబరు

పి.హెచ్. ధన్‌రాజ్ రెడ్డి, NP - 42

"జ్ఞానయజ్ఞం"

డా॥ వీరంరెడ్డి గోపాలరెడ్డి, లెక్చరర్, తెలుగుశాఖ

యజ్ఞ యాగాది క్రతువులు లోకకళ్యాణం కోసం, విశ్వ శ్రేయస్సు కోసం నిర్దేశించబడినవి. అందులో జ్ఞానం ఒక యజ్ఞం లాంటిది. ఈ యజ్ఞ నిర్వహణ సర్వజనీన, సాంఘిక కర్మకాండ. నిర్విఘ్నంగా ఈ కర్మకాండను నిర్వహించం చాలా వ్యయ ప్రయాసలతో కూడకొని ఉంటుంది. అమృతంకోసం కష్టాలను సహించి దేవతలు అమరులు అయినారు. జ్ఞానామృతం కోసం తపించేవాళ్ళకు ఖర్చులెక్కువే, కష్టాలు ఎక్కువే. జ్ఞానామృత సేవనమే మానవుణ్ణి మాధవునిగా తీర్చిదిద్దే ఏకైక సాధనం.

జ్ఞాన సముపార్జన నాలుగు ప్రధాన అంశాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అవి తల్లిదండ్రులు, గురువులు, శిష్యులు, ప్రకృతి. తల్లిదండ్రులు జ్ఞానులయితే పిల్లల పెంపకంలో శ్రద్ధ కనబరుస్తారు. చిన్న తనంలోనే జ్ఞానమార్గాలను వాళ్ళచేత దర్శింపచేస్తారు. నిజమైన జ్ఞానాన్ని వాళ్ళకు చవిచూపిస్తారు. జ్ఞానరుచులను గ్రహించిన పిల్లలకు జ్ఞానం పొందడం సరదాగా ఆడే ఆట వంటిది. తల్లిదండ్రులు ఆది గురువులు. మొక్క వంగితే మాను వంగుతుంది. పిల్లల పెంపకం పట్ల కఠోర నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి. క్రమశిక్షణలో కూడిన ప్రవర్తనను అందించాలి. సమాజం పట్ల బాధ్యత గల వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దాలి. ఈ కోవలో ఆలోచించే అమ్మా నాన్నలకి నమస్సులు సమర్పించవచ్చు.

హెచ్చరిక ఏంటంటే తల్లిదండ్రులారా ! మీ అమ్మాయి లేదా అబ్బాయి ఉత్తమ వ్యక్తులు కావాలనుకొన్నారా! ముందు మీరు ఉత్తమంగా జీవించడం నేర్చుకోండి. వాళ్ళ సుఖాల కోసం మీరు ఎన్నో సుఖాలను త్యాగం చెయ్యాలి. పండితపుత్ర న్యాయంలాంటి సంబంధాలు ఉండరాదు. లోకం చేత కొనియాడబడే సంతానం నేరుగా కలుగదు. గారాబాన్ని ప్రక్కన బెట్టిండి. సామాజిక ధర్మాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా నేర్పండి. సమస్త జ్ఞానాన్ని కేవలం తల్లిదండ్రులొక్కరే నేర్పించలేరు. వాళ్ళు నేర్పవలసింది 1/4 వంతు మాత్రమే చాలు. తదుపరి జ్ఞాన భాగాన్ని గురువులు స్వీకరిస్తారు. గొప్ప గురువులను వెతికి అక్కడికి చేర్చండి.

గురువుకి మూడు అద్భుత శక్తులుంటాయి. వీటి కలయిక వల్ల ఏర్పడిన నాలుగవ శక్తి నుంచే విద్యార్థులు సదా కాపాడబడుతుంటారు. త్రిమూర్తులకు కోపం వస్తే గురువులను ఆశ్రయించమని చెపుతారు. గురువుకే కోపం వస్తే లోకంలో రక్షించగలవాళ్ళెవరూ లేరు. ఉత్తమ గురువులు శపించగలరు. శాపగ్రస్థ జీవితాలను అనుగ్రహించగలరు. గురువు గ్రుడ్డివాడు అయితే కొన్నివేల మందిని గ్రుడ్డివాళ్ళను తయారుచేస్తాడు. గురువు ఉదయించే సూర్యుడు అయితే కొన్నివేల మంది సూర్యులనే తయారుచేస్తాడు. ఒక్క సూర్యుడుచాలు లోకానికంతటికి వెలుగుపంచడానికి. ఒక్క విద్యార్థిచాలు పురుషోత్తముడని పిలిపించకోవడానికి. గొప్ప గురువులకి గొప్ప శిష్యులు దొరకటం అదృష్టం. "గురువు వల్ల మాత్రమే నేను ఇంతటి గొప్పవాణ్ణి అయినాను"- అని శిష్యుడంటే "కాదు కాదు శిష్యుని వల్ల నేను ధన్యుణ్ణి అయినాను"- అని గురువు అంటాడు. అంతటి శిష్యుణ్ణి భగవంతుడు తనకోసం సృజించినందుకు గురువు మహదానందాన్ని పొందుతాడు

ఇక్కడ ఎవరు గొప్ప అన్నది తేలని ప్రశ్న. విప్పలేని చిక్కుముడి. జ్ఞానార్జనకోసం గురువుశిష్యులు చేసే పోరాటంలో తొలి, తుది విజయం ఎప్పుడు గురువుకే దక్కుతుంది. ఎంత నేర్చినా గురువు ఒకరికి శిష్యుడే. ఎంత నేర్చినా శిష్యుని వెనుక గురువే ఉంటాడు.

జ్ఞాన సముపార్జనలో గురువు పాత్ర ఎంత అన్నది కొలమానం ఉండదు. జ్ఞానం గురువు మఖత: పొందాలన్నది ప్రాకృతిక సూత్రం. గురువులు ఎలాంటి వారైనా పర్వాలేదు. వాళ్ళ పట్ల ఉండే గురుత్వాన్ని బట్టి మాత్రమే జ్ఞానం అబ్బుతుంది. ఏకలవ్యుని సంఘటన ద్వారా మనకీ సంగతి తెలుస్తుంది. ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి కూడా సాందీపుడు అనే గురువు వద్ద విద్యనేర్చుకొన్నానని లోకానికి తెలిపారు. సాందీపుడేంటి, మహా విష్ణువుకు విద్యనేర్పడం కాదని లోకానికి తెలిపినట్లు మనం భావించవలసి ఉంది.

తల్లిదండ్రులు గొప్పవారే. కారణం వారు మానవజన్మను ప్రసాదించారు. ఈ ఒక్కటి చాలు ఎన్ని జన్మలెత్తినా వారి ఋణం తీర్చుకోలేమని చెప్పడానికి. అలాగే ఎలాంటి గురువు అయినా గురువు గురువే. వాళ్ళెప్పుడూ గొప్పవారే. కారణం జ్ఞాన సముపార్జనకు వాళ్ళే ఆధారం, ఆకారం. సమస్త లోకాలను జయించి గురువు పాదాక్రాంతం చేసినా ఆ ఋణం తీరదు. నా గురువు గొప్పవాడు, అని శిష్యుడు భావిస్తేచాలు ప్రకృతే గురువుకు జ్ఞానాన్ని నేర్పి పంపిస్తుంది. ఎంత నేర్పినా గురువు జ్ఞానంలో 1/4 వంతు వాడే. మిగిలిన భాగం విద్యార్థుల స్వయంకృషికి చెందుతుంది. జ్ఞాన సముపార్జనలో నిజమైన ఋత్విక్కులు విద్యార్థినీ విద్యార్థులే. యజ్ఞఫలభోక్తలు, మరో జ్ఞాన యజ్ఞ నిర్వహణ సమర్థులు. పొందిన జ్ఞానం జీవితానికి, బాగా ఆలోచించడానికి సరిపోయేటట్లుగా ఉండాలి. పుస్తకంలో ఉన్నదొకటి లోకంలో జరుగాతున్నది మరొకటిగా ఉండకూడదు. నేర్చిన జ్ఞానం, చెప్పేదొకటి చేసేది మరొకటిగా ఉండరాదు. రెండు ఒక్కటే అవ్వాలి. అప్పుడే తరాల మధ్య అంతరాలుండవు. జీవితం సుఖమయం అవుతుంది. విద్యార్థినీ విద్యార్థులారా! బాగా ఆలోచించండి. వినయ, విధేయత, సంస్కారం, మొ॥ గుణాలలోనే జ్ఞానాన్ని నేర్వండి. నేర్చిన జ్ఞానాన్ని సమాజానికి అనువర్తితం చేయండి. సామాజిక వ్యతిరేకధోరణులను అధ్యయనం చేయండి. జీవితం పూల పాన్పు గాదు. ముళ్ళకిరీటం వంటిది. కష్టపడ్డ వాడిదే జీవినం.

మీరు అనుకొంటే మారగలరు. లోకాన్ని మార్చగలరు. ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది. జాగుచేస్తే మరింత భారం పెరుగుతుంది. అలసత్వాన్ని వీడి, అశ్రద్ధను దూరం చేసి నవసమాజన్ని నిర్మించండి. మీ వెనుక మేం ఉంటాం. శక్తి మీది యుక్తి మాది. ప్రయత్నం మీది ప్రణాళికలు మావి. గురుశిష్యులు లోకానికి ఆదర్శం కావాలి. ఇప్పటికే మీరు మేము ఎంతో పోగొట్టుకున్నాం. మీ ఊహా లోకాన్ని మేం నిజం చేస్తాం. కలల ప్రపంచాన్ని వదిలి కల్లోలిత ప్రపంచాన్ని సంస్కరించండి. జ్ఞానులు మీరు. మీరు ఏమైనా చేయగలరు. స్వయంకృషితో మీరు సాధించిన జ్ఞానం 1/4 వంతు మాత్రమే ఉంటుంది. మిగిలినది అందరికి అవకాశమిచ్చే ప్రకృతికి చెందుతుంది.

జ్ఞాన సముపార్జనలో ప్రకృతి ప్రమేయం గొప్పది. జ్ఞానానికి ప్రకృతే ఆది అంత్య గురువు. కోట్ల గ్రంథాలలో ఉండే జ్ఞానం ప్రకృతి లోనిదే. మనిషి ప్రకృతిని తదేకంగా చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నప్పుడు కలిగిన భావపరంపరలే గురువులు, శిష్యులు, గ్రంధాలు, దైవాలు, విన్నది, అన్నది, కన్నది, చేసినది అంతా ప్రకృతిలోనిదే. ప్రకృతి నుంచి నేర్చుకొని తిరిగి ప్రకృతికే సమర్పించబడేదే. కుక్కపిల్ల, అగ్గిపుల్లలో అర్థంచేసుకోవలసినది చాలా ఉంటుందని శ్రీ శ్రీ మాట. ప్రకృతి గురువుగా మారి జీవిత పాఠాలు నేర్పుతుంది. ఈ జీవితపు అనుభవ పాఠలే ప్రచండశక్తిని ప్రసాదిస్తాయి. ఈ శక్తులే లోకాన్ని స్వర్గధామం చేస్తాయి. వసుదైక కుటుంబంగా జీవింపచేస్తాయి.

అ-ఆ ......ల సత్యాలు

అన్నిటికన్నా తీయనైనది అమ్మ ప్రేమ పిలుపు
ఆనందాన్ని ఇచ్చేది అందమైన వలపు
ఇంటికి వన్నెనిచ్చేది పసుపు పచ్చటి తలుపు
ఈ ప్రపంచాన్ని లేపేది దేవుడి మేలుకొలుపు
ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చేది ఉన్నతమైన గెలుపు
ఊయలలో చిన్నారి బోసినవ్వుల మెరుపు
ఋతువులెన్ని మారినా రైతన్నకుండదు అలుపు
ౠటు తప్పి పయనించే చేతులకు కట్టుపలుపు
ఎక్కడైన ఎన్నడైన మంచిమాట నిలుపు
ఏరు దాటి తెప్ప తగలేసే బుద్ధిని నలుపు
ఐకమత్యంతో మెలిగి దానవత్వాన్ని చెరుపు
ఒంటరిగా ఉన్నా కూడా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని నిలుపు
ఓర్పు - సహనంతో చేయవద్దు పొదుపు
ఔన్నత్యాన్ని చూపావంటే నీపేరుకుండదు నలుపు
అందరితో మంచిగుంటే నీ భవిష్యత్తే తెలుపు
అః కాదు కూడదు అన్నావంటే నీకు దిక్కునీ ఇలవేలుపు

ఎన్. జాన్ విజయ్ కుమార్, TA-22

చీకటి

సూర్యుడు ఉదయించాడు
మసక చీకటి కనుమరుగైపోయింది
హృదయ సవ్వడి అలలా లేచింది
నడి సముద్రాన నావ దరి చేరనన్నది,
వీచే చిరుగాలి పెనుగాలిగా మారింది
ఆకాశపక్షులు గూటికి చేరనన్నవి
కోయిల తన గానం ఆపనన్నది
ఆకాశ తెర తెరచుకోనేలేదు
నీలమేఘాలు కారుమేఘాలైనాయి
కన్నీటి భాష్పాలు నదులై పారాయి
వికసించే హృదయాన్ని కత్తిదూసింది
మృత్యుదేవత స్వాగతం పలికింది
అమరజీవులు, త్యాగమూర్తులు, ధైర్యశాలులు
నవజీవన జ్యోతులు ఆరిపోయినవి.

బర్రె జగన్ మోహన్ NZ-1

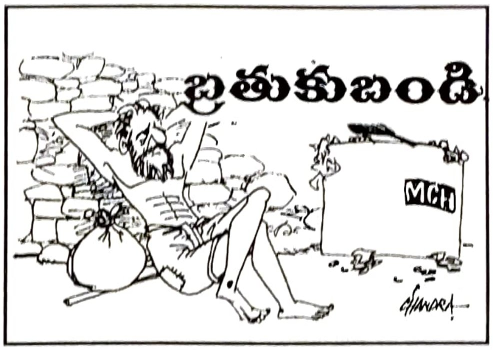

పేదరికమనే బండిలో
దారిద్ర్యమనే బాటపై
బ్రతుకు యాత్రలో పయనిస్తూ
ఆకలి అనే రొంపిలో దిగజారిన బ్రతుకు
బండి!

గంజి అనే ఇంధనంతో
జోరుగా సాగే జీవయాత్రలో!
పెళ్ళి అనే ట్రాఫిక్ వద్ద
భార్య బిడ్డలు అనే స్క్వాడ్‌లతో
కొట్టుమిట్టాడుతున్న వేళ !

కూలి అనే ఆఫీసులో
ఉద్యోగానికై ఉద్యమాలు
నిరాక్షరాస్యులైన నిరుద్యోగులు!
భాదలతో నిట్టూర్పులు
ఓర్వారాని ఓదార్పులు!

గుడిసెనే ఒక ఇండస్ట్రీగా
పిల్లలే పెట్టుబడిగా
ఆ పిల్లలే శ్రామికులుగా
భాద్యత లేని బ్రతుకులో జీవంలేని పక్షి వలె
దారిద్ర్య రేఖపై వ్రేలాడే
తనమునకలైసాగే జీవితం!

అదే బ్రతుకు బండి
పూట గడవని ఆశలనుండి
బైట పడే దెప్పుడీ తిప్పలనుండి!

ఎ.నాగేశ్వరరావ్, NET - 11.

మహాత్మా! మళ్ళీ పుట్టకు!!

ఏ నుదుటి పై ఉంది కులం?
ఏ మోము పై ఉంది మతం??
ఎవరిది లేదు ఎర్రగా రక్తం?
ఎవరిది కాదు జన్మ పవిత్రం??
ఆనాడు గాడ్సే ఒక్క తూటాతో పేల్చాడు.......
అంటరాని తనం పాటించే ప్రతి ఒక్కడూ.......
ఓ గాడ్సే !
అందుకే.... ప్రతి నిముషం.....
నీలో..... ఎన్నెన్ని తూటాలో !!
నాడు చనిపోయింది కేవలం..........నీదేహం!
నేడు చనిపోతుంది...... మహాత్మా .... నీ ఆత్మ!!
నువ్వు అంటరానివాడివని
నిన్నే వెలి వేస్తారు.........ఈ సారి
అందుకే..... ఓ......మహాత్మా
మళ్ళీ పుట్టకు........ మరోసారి !!
అందుకే...... అందుకే.........
ప్రతి మనిషీ కావాలి........ ఓ గాంధీ!
ప్రతి హృదయం పలకాలి
శాంతికి.........నాంది!!

జి. తిరపతిరెడ్డి, NZ.17

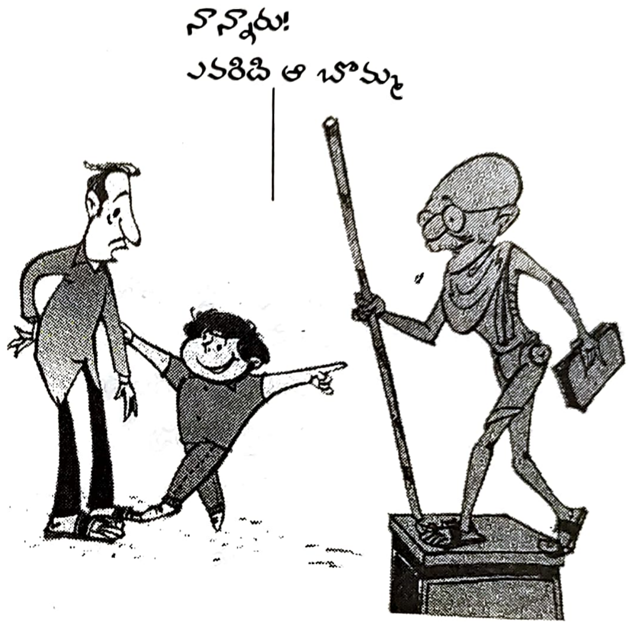

గణితం-గమ్మత్తు

బ్రాహ్మణులు-దొంగలు

ఒక రోజు బ్రాహ్మణులు పదిహేనుమంది, దొంగలు పదిహేనుమంది కలసి అడవిలో ప్రయాణిస్తుండగా హఠాత్తుగా ఒక నరభక్షకుడు ప్రత్యక్షమై తనకు ఆకలిగా ఉందని పదిహేను మంది నరులు ఆహారంగా కావాలన్నాడు. దానికి బ్రాహ్మణులు సరే మేము (30) మందిమి ఉన్నాము. అంతా కలసి నిలబడతాము, నీకు తొమ్మిదవ సంఖ్య ఇష్టం కాబట్టి మాతో అనగా బ్రాహ్మణులతో మొదలుపెట్టి ప్రతి తొమ్మిదవ వ్యక్తిని మ్రింగి వేయమని అన్నారు. అందురు కలసి గుంపుగా నిలబడ్డారు.

ఆ విధంగా ఆ నరభక్షకుడు వరుసగా బ్రాహ్మణులతో మొదట లెక్కిస్తూ ప్రతి తొమ్మిదవ వానిని మ్రింగి వేస్తూ అలా పదిహేను మందిని మ్రింగేశాడు.

గమ్మత్తు ఏమిటంటే దొంగలు పదిహేనుమంది మాత్రమే ఆహారంగా చంపబడ్డారు. బ్రాహ్మణులు పదిహేను మంది క్షేమంగా వెళ్ళారట.

దొంగల భుజబలం కన్నా, బ్రాహ్మణుల బుద్ధి బలం మిన్న. వారు నిలబడిన తీరు తెలివిగా నిలబడ్డారు కనుక రక్షింపబడ్డారు. వారు వరుసలోనిలబడిన తీరు ఎట్టిదో చెప్పగలరా......................?

నిలచిన తీరు:-

బ్రాహ్మణులు నలుగురు	పరహింసకులు ఐదుగురు
విప్రులు రెండు	దొంగ ఒకడు
దివిజులు ముగ్గురు	స్థిరమున ఒకదొంగ
ధరణీసుడొక్కడు	దొంగలిరువురు
విప్రులు ఇద్దరు	దొంగలు ముగ్గురు
బ్రాహ్మణుడొక్కడు	బంట్లురెండు
అగ్రజీవులురెండు	ఒక దొంగ

వారునిలిచిన తీరుపటం

వివరణ:- పటంలో 30 మందిలో 15 మంది దొంగలు చంపబడతారు. బ్రాహ్మణుని నుండి మొదలుపెట్టి వరుసగా తొమ్మిదో వానిని చంపాడు.

* చంపబడిన వానిని మరల లెక్కించరాదు.
* ఒకసారి చంపబడిన తరువాత లెక్కలోకి తీసుకోరాదు.
* ఆవిధంగా చనిపోయిన వారిని లెక్కలోకితీసుకోకుండా తరువాత లెక్కిస్తూ పోతే చివరికి 15 మంది దొంగలు చంపబడతారు.

పి. క్రాంతి కుమార్, TA-56

అనుభూతి

అందరాని కొమ్మకు అంతులేని పుష్పాలెన్నో
మరపురాని స్నేహంలో మధురవూసులెన్నో
నీలిమబ్బు చాటున అందమైన తారలెన్నో
మురిపించే మువ్వల సవ్వడిలో
కనువిందుచేసే నాట్యాలెన్నో.
మంచుకురిసే వేళలో
తనివి తీరని భావాలెన్నో

పి. క్రాంతి కుమార్, TA-56

లొయోలావనం

మేము - నేటి లొయోల "విద్యార్థులం"
రేపటి కాబోయే దేశ "పౌరులం"
భావి తరానికి బంగారు "బాటలం"
ప్రగతి పథానికి ప్రజా "నాయకులం"
క్రమ శిక్షణే ధ్యేయమనుకున్న "బుద్ధిమంతులం"
శ్రమంటే రుచి తెలిసిన "కష్టజీవులం"
దేశానికి దోహదపడే భరతమాత "బిడ్డలం"
ఈ లొయోలా విద్యావనంలో వికశిస్తున్న "పరిమళాల పువ్వులం"

వై. చంటి, RH-26

అక్షర విన్యాసం

నానానీ ! నా నూనె నా నూనే నీ నూనె నీ నూనే. నా నూనె, నీనూనె నానూనేనని, నేను నిన్న నిన్నన్నానా? నానూనె నీ నూనె నా నూనేనని, నేను నిన్నన్నానని, నిన్ననే నీనాన్న నా నాన్న ననెను.

వివరణ:- నాని, కిట్టూ అనే ఇద్దరు పిల్లలు నిన్న నూనె కొనుకొచ్చారు. అక్కడ ఒక చిన్న కొట్లాట జరిగింది. దానిని కిట్టూ అనే అబ్బాయి ఈ విధంగా చెప్పుతున్నాడు. "ఒరే నాని! నీ నూనె, నీ నూనే నాది నాకే. మరి నీనూనె నా నూనె రెండూ నావేనని నేను నిన్న నిన్ను అన్నానా? మరి నేను అన్నానని నీవు మీనాన్నతో చెప్తే మీనాన్న మా నాన్నతో చెప్పాడు' ' - అని దానర్థం.

కాకీక కాకికే కేకీక కేకికే
కాకీక కాకికి కేకీక కేకికి కాక
కాకీక కేకికి కేకీక కాకికా కాక
ఢక్కకా...............కైకా?

కేకి అంటే ఆడ నెమలి. ఓ కైక అనే అమ్మాయి. కాకికి ఉండే ఈక కాకికే ఉంటుంది. నెమలికి ఉండే ఈక నెమలికే ఉంటుంది. అంతే కాని దాని ఈక దీనికి దీని ఈక దానికి లేకపోతే కుక్కకు ఉంటాయా............? అని దానర్థం.

కె. బాపూరామ్, TMY-44

నేనెవరో తెలుసా!

ప్రాణానికి ప్రాణం
నా స్నేహ శీలం
అపకారమునకుపకారం
నా ప్రతీకారం
నమస్కారమునకు ప్రతినమస్కారం
నా సంస్కారం
అజ్ఞానులను సుజ్ఞానులుగా చేయుటకే
నా విజ్ఞానం
సువిశాల నా హృదయం
శాంతి సహనాలకునిలయం
ఏకత్వంలో భిన్నత్వం
కానిది నాతత్వం
భిన్నత్వంలో ఏకత్వం
అదియే నా దృక్పధం
సౌభ్రాతృత్వం సమభావం
సామరస్యం నాఅభిమతం
సమసమాజ స్థాపనం నా
చిరకాల పుటాశయం
సర్వమానవ కళ్యాణం
అనుదిన పారాయణం
భారత నరుని నేను
భారత ప్రగతి నా ధ్యేయం

కె. సుబ్బు RH-84

 ప్రతిఫలాన్ని ఆశించనప్పుడే నిజమైన ప్రేమ ప్రారంభమౌతుంది.

తల్లిదండ్రుల ఋణాను బంధం

P.ండం రూపంలో ఉన్న మనల్ని పిడుగులుగా తయారు చేసిన తల్లిదండ్రులకు హృదయ పూర్వక పాదాభివందనములు.

A.మ్మ మనల్ని నవమాసాలు మోసి. కని, పెంచి మన ఆలన పాలన చూస్తూ ఉంటుంది.

R.వ్వంత జ్ఞానం లేని మనల్ని జ్ఞాన దీపికలో నడిపించి తన ఒడిలో ఓనమాలు నేర్పించేది అమ్మ.

E.ంటి భారాన్ని మొత్తం తండ్రి స్వీకరించి తన రక్తాన్ని చెమట రూపంలోకి మార్చుకొని కుటుంబ భారాన్ని మోస్తూ మనకి కావలసిన అవసరాలన్నీ ఏలోటు రాకుండ తీరుస్తాడు.

N.న్నటికి వాళ్ళ ఋణం తీర్చుకోలేము. అలాంటి వారు మనకి అపురూపమైన ఆకారంతో కనిపించే ప్రత్యక్ష దైవాలు, మనకు నడక నేర్పేది తండ్రి.

T.న గుండెలను రహదారిగా మార్చుకుని మన పాదాలను తన గుండెల పై మోస్తూ చక్కని నడవడిక నేర్పిస్తాడు.

S.ంపద ఉన్న, లేకపోయిన మనం ఒక ఉన్నత స్థాయికి ఎదగాలని వారు ఎంతో శ్రమించి మనల్ని పోషిస్తారు. వాళ్ళ కాళ్ళ మీద వారు నిలబడితే చాలని శ్రమిస్తూ, పూల బాటను వేస్తారు. అలాంటి మహనీయులైన తల్లిదండ్రులకు పాదాభివందనములు.

డి. సుధీర్ కుమార్, TH-47

కర్తవ్యం

భావి భారత పౌరులారా! భారత భాగ్యవిధాత లారా!
భావి భారతం మనదేనంటూ బాధ్యత లెరిగి మెలుగుదాం!
పౌరుషానికి ప్రాణాలమై, సాహసానికి ఊపిరియై
మానవత్వానికి మారు రూపులమై, దేశ ఐక్యతకు కృషిచేద్దాం
కులాన్ని కూలద్రోసి, అన్యాయాన్ని అణచివేసి
మనదంతా "మనుష్య కులం" అంటూ సమసమాజ స్థాపన గావిద్దాం
తోటి మనిషిని మనిషిగా గుర్తిద్దాం.

M. Mariyadas, M.Sc
Lecturer in Mathematics
Andhra Loyola College, VIJAYAWADA

తాటికొండ శ్రీనివాసు, TMY-54

అంకెల గారడి

1	2	4	8	16
3	3	5	9	17
5	6	6	10	18
7	7	7	11	19
9	10	12	12	20
11	11	13	13	21
13	14	14	14	22
15	15	15	15	23
17	18	20	24	24
19	19	21	25	25
21	22	22	26	26
23	23	23	27	27
25	26	28	28	28
27	27	29	29	29
29	30	30	30	30
31	31	31	31	31

1 నుండి 31 గల సంఖ్యలలో ఏదేని ఒక సంఖ్యను కోరుకొండి. మీరు కోరుకున్న ఆ సంఖ్య పై పట్టికలో ఏయే వరుసలలో ఉన్నదో చెప్పండి. ఇపుడు మీరు కోరుకున్న సంఖ్యను చెప్పవచ్చు.

ఉదా:- మీరు కోరుకున్న సంఖ్య పై పట్టికలో 2,4,5 వరుసలలో ఉందనుకోండి. ఆ వరుసలలో తలమీద ఉన్న అంకెలను మొత్తం కూడండి. ఇపుడు మీరు కోరుకున్న సంఖ్య 26.

ఇలా ఏ సంఖ్యసయినా కనుగొనవచ్చు.

ఎస్. కొండారెడ్డి, RM - 63

స్నేహం

ఎక్కడెక్కడినుండో వస్తారు
వెంటనే కలసిపోతారు ఇరువురు
వారిని విడదీయలేరు ఎవరూ
సాటిరానిదిరా 'స్నేహం'
ఎదురులేనిదిరా 'స్నేహం'
మధురాను భూతిరా 'స్నేహం'
మదినుండి చెరుపలేనిదిరా 'స్నేహం'
అంతస్థులు లేవురా స్నేహనికి
కులం లేదు మతం లేదురా స్నేహనికి
ఆపదలో ఆదుకుంటాడు స్నేహితుడు
కొట్టినా బాధపడడు
తిట్టినా భరిస్తాడు
ఓర్పుతో సహిస్తాడు
స్నేహానికి మించిన శక్తిలేదు
స్నేహం లేక ముక్తిలేదు
జీవితాంతం నిలిచి ఉంటుంది రా నిజమైన
స్నేహం.

పి.హెచ్. రామకృష్ణ, RMY - 10

కన్నీటి గులాబి

వికసించింది తెల్ల గులాబి సంతోషంగా.....
గుభాళించే సౌరభాలు వెదజల్లింది పరవశంగా....
ఈ లోకమే అందాల హరివిల్లని....
ఆనందాల నిలయమని భ్రమపడింది.....
తను భ్రమలోంచి బయట పడేలోపే...
ఈ లోకం ఒక కుటిల నిలయమని....
మనిషి హృదయం విష భాండమని....
గ్రహించేలోపే....
కసికసిగా నలిగింది కసాయి చేతుల్లో
మిగిలింది వాడిన కాడ, కన్నీటితో...
క్రింద పడిన రేకులను చూస్తు...
జాలి జాలిగా కన్నీరు కారుస్తూ......!!

ఎమ్. కిరణ్‌బాబు, TM - 21

నా వంతు కృషి

ఓజోను పొర చీలుతున్న వేళ
ఆకాశమంతా ఆమ్ల ఖజానా నిండుతున్న వేళ
విశ్వమంతా విషవాయువులు విస్తరిస్తున్న వేళ
భూమంతా కాంక్రీటు దిబ్బగా మారుతున్న వేళ
భూసంపదను దోచుకొని భూకంపాలు సృష్టిస్తున్న వేళ
చెట్లన్నీ నరికేసి స్వార్థంతో కాల్చేస్తున్న వేళ
ప్రకృతినంతా వికృతిగా మారుస్తున్న వేళ
నావంతు కృషి చేస్తున్నానీ వేళ
ఆ వికృతి నంతా ప్రకృతిగా మార్చడానికీ వేళ.

ఎస్. ఎస్. శ్రీకాంత్, RB - 17

తిరోగమనము

విద్యారంగంలో చీకట్లు ముసురుతున్నాయ్
చదువుల తల్లి కళ్లలో
నీళ్ళు సుడులు సుడులుగా తిరుగుతున్నాయ్
పాపం పసిడి మొగ్గలు ఎటూ తేల్చుకోలేక
విద్యాసంస్థలు పెడుతున్న
భయంకరమైన శిక్షలను
భరించలేక రాలిపోతున్నాయ్
ఎంసెట్ కర్మాగారంలోపడి
విద్యాసుమాలు నలిగి పోతున్నాయ్.
పరిమళ గుభాళింపులు తగ్గిపోతున్నాయ్
పుస్తకాల విజ్ఞానాన్నంతా
పిండి పిండిగా, నుజ్జు నుజ్జుగా చేసి
గుప్పెడు మెదడులో నింపి అమాయక
విద్యార్థుల పాలిట మృత్యు పాశాలుగా
మారుతున్నాయ్.

ఇది విద్యారంగానికి దిగదుడుపు తనం
ఇది విద్యారంగ తిరోగమనానికి నిదర్శనం

గోకా అనిల్‌కుమార్, TCP -17

• • • • • • • • • • • • • •

వరకట్నమా........!!!

ఇవ్వకండి ఇవ్వకండి కట్నమడిగే చనువును
వేల వేల వరకట్నాలను యిచ్చి
కొని తెచ్చుకోకండి ఉరి తాడును
లక్షల లక్షల లాంఛనాలిచ్చి
కొని తెచ్చుకోకండి కిరోసిన్ చావులను
అడిగారని ఇవ్వక తప్పదని వరకట్నమిస్తే
చివరకు మిగిలేది అప్పుల లిస్టులు కుమార్తె కష్టాలు
అందుకే రండి రండి కట్టలు తెంచుకుని
భయం అనే బంధాన్ని విడిచిపెట్టి
మేలుకోండి మేలుకోండి ఈ వరకట్నపు
మూఢాంధకారపు గాఢ నిద్ర నుంచి
కట్నమడిగితే కటకటాలు చూపండి.
లాంఛనాలడిగితే లెంపకాయలివ్వండి.
రానివ్వండి రానివ్వండి వరకట్నమడిగే
మొనగాడెవ్వడో మనమూ చూద్దాం!

సునీల్ కుమార్, RB-5

నవ్వుకుందాం.......రా.......!

1. సుబ్బారావు : ఒరేయ్ రామారావ్ ఈ రోజు మా ఇంటికి ఒక డజను మంది బంధువులు వచ్చారు. మీ ఆవిడను మా ఇంట్లో వంట చేయటానికి పంపిస్తావా?

రామారావు : ఏం? మీ ఆవిడకు వంట రాదా?

సుబ్బారావు : రాదని కాదు. మీ ఆవిడ చేసిన వంట తినేగా, మీ ఇంటికి వచ్చిన చుట్టాలు పారిపోయారు. నేను అలాగే చేద్దామని.

రామారావు : ఆ..........?

2. (చెకింగు ఆఫీసరు మండిపడుతూవచ్చి,)

ఆఫీసరు : ఇక్కడ నువ్వు ఎప్పట్నుంచి పని చేస్తున్నావు ?

రమ్య : మీరు రావటం మెట్ల వద్ద చూచినప్పట్నుంచి సార్?

ఆఫీసరు : ఆ..........?

3 సుందర్రావు : ఏమిట్రా? ఆ మదన్ మోహన్ గారు అలా సత్తు పళ్ళెం పట్టుకు తిరుగుతున్నాడు?

శంకర్రావు : "అందమైన ప్రేమరాణి చేయితగిలితే సత్తు రేకు కూడా స్వర్ణమేలే" అన్నపాట విన్నదగ్గర్నుంచి....!

4 రాధిక : ఏమేయ్ గీత, మావారు నన్ను తిడుతూనే పొగుడుతారే అని వయ్యారంగా అంది.

గీత : ఏమన్నాడే నీ భర్త ?

రాధిక : కోపంలో "కొడితే నీ ముత్యాల్లాంటి దంతాలు రాలిపోను" అని.

5. నర్సు : డాక్టరు గారూ ! పేషెంటుకి మీరు చేసిన ఆపరేషన్ సక్సెస్ అయి, కంటి చూపొచ్చింది కానీ...?

డాక్టరు : కానీ...... ఊ......చెప్పు

నర్సు : మీరు బిల్లు చెప్పిన తరువాత నోటి మాట పడిపోయింది.

6. గూర్ఖ : అమ్మా ! మీ వీధికి గూర్ఖా కావాలా.....?

అపరంజి : అఖ్ఖర్లేదు. ఎందుకంటే మావారు నిద్రపోయేటప్పుడు పెట్టేగురకకు దొంగలు రారు.

7. టీచర్ : శ్రీను ! నిన్న చెప్పిన పద్యమును గడ గడ తప్పుల్లేకుండా చెప్పు!

శ్రీను : పద్యం గుర్తులేదుగాని టీచర్, ఈ రోజు రిలీజ్ అయిన సినిమాలో ఒక పాట పాడుతాను టీచర్.

టీచర్ : ఆ.........?

8. తండ్రి : ఒరేయ్ రఘు, నీకు 10 చాక్లెట్లు ఇచ్చి నువ్వు, తమ్ముడు సమానంగా పంచుకోండి అంటే తమ్ముడికి ఎన్ని చాక్లెట్లు ఇస్తావు?

రఘు : (లెక్కలురాని రఘు) తమ్ముడికి మూడు చాక్లెట్లు మాత్రమే ఇస్తాను ఎందుకంటే తమ్ముడికి లెక్కలు రావుగా....!

9. పేషెంటు : డాక్టరు గారు! నాకు పళ్ళు అచ్చిరావటం లేదండి !

డాక్టరు : ఏమయింది?

పేషెంటు : మొన్న టి.వి లో ఫైటింగ్ వస్తుంటే మా ఆవిడ ఉద్రేకాన్ని ఆపుకోలేక ప్రక్కనే ఉన్న నా పళ్ళు రాలగొట్టింది. అయితే అయిందిలె అని నేను బంగారపు పన్ను కట్టించుకొంటే రాత్రి దొంగలు మాఇంట్లోకి వచ్చి ఆ పన్నును ఊడబీకి తీసుకొనిపోయారు.

10. భర్త : ఆ రాధ అంటే ఎవరో నిజంగా నాకు తెలీదే

భర్య : మరి రాత్రంతా వస్తుందా. రాధా? వస్తుందా -- రాధా -- అని అంటున్నారుగా!

భర్త : ఆ అప్పిగా డికిచ్చిన బాకీ తిరిగి వస్తుందా రాదా వస్తుందా రాదా అని కలవరించి ఉంటానే

11. రాము : పెళ్ళికూతురు సంగీతం టీచరని తెలిసికూడా వాడు పెళ్ళికెలా ఒప్పుకునాడు?

శ్యాము : వాడికి చెముడులే.

రాము : వాడికి చెముడైతే సరేకానీ ఆమె పాట వినలేక ప్రక్కింటాయన చచ్చాడే!

12. దొంగలు : (భర్తకుఫోన్‌చేసి) హలో! మీ ఆవిణ్ణి కిడ్నాప్ చేశాం ఓ లక్ష రూపాయలు ఇస్తే వదిలిపెడతాం.

భర్త : వదలడానికైతే ఒక్కరూపాయి కూడా ఇవ్వను. ఇంటికి పంపకుండా ఉండేందుకు ఎంత కావాలో అడగండి ఇస్తా !!

13. తల్లి : రవి, ఒక రూపాయకి ఒక ఐస్ క్రీమ్ కొంటే, రెండు రూపాయలకు ఎన్ని ఐస్‌క్రీమ్‌లు కొనవచ్చు?

రవి : ఒక్కటే కొనవచ్చు

తల్లి : అదెలా?

రవి : రెండు రూపాయలతో పెద్ద ఐస్‌క్రీమ్ కొనుక్కుతింటా.

14. టీచర్ : ఏమ్మా లత ఎగ్జాములో ఇచ్చిన ప్రశలు కష్టంగా ఉన్నాయా?

లత : లేదు టీచర్, వాటికి జవాబులు వ్రాయటమే కష్టంగా ఉంది.

సి.హెచ్. శి వనాగేశ్వరరావు, AML - 18

బాల కార్మికులు - భలేకార్మికులు

బాలలకు ఈ శ్రమయేల ? - భావి భారత పౌరులకు ఈ పరిశ్రమేల ?
బలపం పట్టాల్సిన బాలలు - బండలు మోస్తుంటే చలించదా మీ మనసు ?
పలక మోయాల్సిన బాల్యం - బ్రతుకుమోస్తుంటే జలదరించదా మీ ఒళ్ళు
గోరుముద్దలు తినాల్సిన బాలలు - కూడు కోసం ప్రాకులాడుతుంటే గాయమవ్వదా మీ హృదయం?
ఆడుకోవాల్సిన బాల్యం - ఆకలితో అలమటిస్తుంటే ప్రవహించవా కన్నీళ్ళు మీ కంటినుండి ?
బాలకార్మిక జీవితాలు కరిగి పోతుంటే కరగదా మీ కఠిన హృదయం ?
మనుషులం మనం,మనుషులకు మనమేమైనా చేయగలం.

కె. సుమన్, RA-43

చెప్పుకోండి చూద్దాం.................!

1) "అంతరిక్షనగరం " అని దేనిని పిలుస్తారు ?

జ) బెంగుళూరు.

2) భారతదేశంలో మొట్టమొదటిసారిగాఎవరి విగ్రహము పూజింపబడినది ?

జ) బుద్ధుని విగ్రహము

3) " పాదర్ ఆప్ జెనెటిక్స్ " అని ఎవరి పేరు?

జ) మెండల్

4) ఎవరెస్టు శిఖరమును మొట్ట మొదటి సారిగా అధిరోహిచిన మహిళ ఎవరు?

జ) ఝుంకోలూచి.

5) "వార్ అండ్ పీస్ గ్రంధ రచయిత " ఎవరు ?

జ కాంట్ లియోటాల్ స్టాయ్.

6) పోలియో టీకాను కనుగొన్నదెవరు?

జ) Jonas Edward salk

7) రవీంధ్రనాద్ ఠాగూర్ తరువాత సాహిత్యంలో నోబెల్‌బహుమతి పొందిన ఆసియాఖండ వాసి ఎవరు ?

జ) Yosunari kawa Bata

8) ఇన్సులిన్ కనుగొన్నదెవరు?

జ) Dr. Fredrick Grant

9) Land of drugs అని దేనిని పిలుస్తారు?

జ) కొలంబియాని

10) "Red planet" అని ఏ గ్రహన్ని పిలుస్తారు?

జ) కుజుడు.

11) ప్రపంచములో సూదుల ద్వారా చికిత్సను మొట్ట మొదటి సారిగా కనుగొన్న దేశీయులు ఎవరు ?

జ) చైనీయులు

12) లిటిల్ బాయ్, ప్యాట్ మ్యాన్‌లు ఎవరు ?

జ) రెండవ ప్రపంచయుద్ధములో వాడిన అణుబాంబులు

13) తాలిబాన్ అనగా ?

జ) విద్యార్థి

14) మన భారతదేశములో ప్రస్తుత అమెరికా రాయబారి ఎవరు ?

జ) రాబర్ట్ బ్లాక్ విల్.

15) భారతదేశములో మొట్టమొదటిసారిగా నాణెములు చలామణిలోకి వచ్చిందెక్కడ ?

జ) బీహార్ తూర్పు ఉత్తర ప్రదేశ్

16) ఆంధ్రనగరము అని దేనిని పిలుస్తారు ?

జ) ఓరుగల్లు.

సి. హెచ్. శివనాగేశ్వరరావు, AML-18

కెరీర్ ప్లానింగ్

కెరీర్.........

కెరీర్ అంటే ఏమిటి ? ప్రతి మనిషికీ ఒక కెరీర్ వుంటుంది. అమితాబ్ బచ్చన్‌కి యాక్షన్ కెరీర్, ఒక ఆటో వాడికి ఆటో డ్రైవింగ్ కెరీర్, రమేష్ కృష్ణకి టెన్నిస్ కెరీర్, ఒక భర్త చాటు భార్యకి కుటుంబ బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వర్తించటం కెరీర్, ఒక విద్యార్థికి చదువు కోవటం కెరీర్.

ప్రత మనిషికి వుండే ఈకెరీర్ సక్రమంగా ఏర్పరుచుకోవగానికి ప్లానింగ్ చాలా అవసరం. సరైన ప్లానింగ్ లేకపోతే భవిష్యత్తు సజావుగా సాగటం కష్టం. కాంపిటీషన్ ఎక్కువైన ఈ రోజుల్లో, అందరూ తమ కెరీర్‌ని సమాజ పరిస్థితులకుఅనుగుణంగా ఏర్పర్చుకొని, తమ జీవితాలకు, జీవన విధానాలకు సరిపడే కెరీర్‌నే ఎంచుకోవాలి.

కెరీర్ ప్లానింగ్‌లో ఎదురయ్యే సమస్యలు అనేకం . అందులో మొదటిది సరియైన అవగాహనా శక్తి లేక, సరిగ్గా ప్లాన్ చేసుకో లేకపోవటం. కొందరు ఏదో చదువుతున్నాం అంటే చదువుతున్నాం అన్నట్లు తమ విద్య కొనసాగిస్తారు. స్కూల్ చదువు పూర్తయ్యాక ఏ సబ్జెక్ట్‌లో సీటు వస్తే అదే చదివేస్తారు. అలా కాకుండా ముందునుండి ప్లాన్డ్‌గా వుంటూ ఏ సబ్జెక్ట్‌లో తమకు ఇంటరెస్ట్ వుందో తెలుసు కోవాలి. తమకు ఏ వృతి చేపట్టడం ఇష్టమో నిర్ణయించుకొని, దానికి ఏం చదవాలో .... ఎలా చదవాలో, అలా చదవటం మంచిది. ఓఅబ్బాయి బాగా డబ్బుసంపాదిస్తున్న చార్టెడ్ అకౌంట్‌ని చూస్తాడు. దానికి ఏం చదవాలో తెలియక,యం.పి.సి మంచి గ్రూపు కదా ! అని అది తీసేసుకొని కష్టపడి చదివేస్తే ప్రయోజనం వుండదు. దానికి కామర్స్ చదివితే మంచిదని, ఆ తరూత ఆర్టికల్స్ చేయాలని తెలుసుకొని ఎలా చదవాలో ప్లాన్ చేసుకుంటే అతడు పడే కష్టానికిఫలితం దక్కుతుంది.

కొందరు పెద్దలు తమ యిష్టానుసారంగ పిల్లలు చదవాలని నిర్ణయిస్తారు. తాము చిన్నప్పుడు ఇంజనీరు కావాలని అనుకొని కాలేకపోయినందుకు , అదే యింజనీరింగ్ తమ పిల్లలతో చదివించాలని ఆశిస్తారు. పిల్లల అభిప్రాయానికి ప్రాముఖ్యతనివ్వరు . తమ యిష్టానుసారంగా కొడుకును ఇంజనీరింగ్‌చదివించాలని తల్లి తండ్రుల ఆశ, కానిఆ కొడిక్కి లెక్కలంటే విసుగు, అతనికి 'లా' అంటే యిష్టం, కాని తండ్రిని ఎదిరించి చదివే ఆర్థిక స్వేచ్ఛగానీ, వాదించగల మెచ్యూరిటి గానీ లేని అతను అభిరుచి లేని సబ్జక్ట్‌నే నిరాసక్తంగా చదువుతూ వుంటాడు . ఎం సెట్ పరీక్ష రోజున రాత్రంతా తల్లి తండ్రి మేల్కొని చదివిస్తారు. రిజల్ట్స్ కోసం కళ్ళలో వత్తులు వేసుకొని ఎదురుచూస్తారు. ఎంసెట్‌లో ఎలిజిబిల్ కాని ఆ అబ్బాయిని తిట్టి కొట్టి బాధిస్తారు. ఎంసెట్ పాస్ అవ్వని అతను తను దేనికీ పనికి రాని వాడినేమో అన్న నిరాశతో ఆత్మహత్యచేసుకుంటాడు. లేదా పెసిమిస్ట్ అవుతాడు. దానికి కారణం అతనిలో తెలివితేటలు లేకపోవటం కాదు. అభిరుచి లేని విషయం అవగాహన చేసుకునే శక్తిలేకపోవటం. అలా కాకుండా అతను, తన తండ్రికి నచ్చజెప్పి ఒప్పించి యిష్టమైన 'లా' నే చదివుంటే గొప్ప లాయార్ అయ్యుండే వాడు కదా! ఇలాంటి సమస్యలువున్న పిల్లలుధైర్యంతో పెద్దల మనసు మార్చి అను కూలమైన పరిస్థితులు కల్పించుకోవాలి. అంతే కాని యిష్టం లేకపాయినా రాజీపడి పోకూడదు. ప్రతి విషయంతోనూ రాజీపడటం పిరికివాళ్ళ లక్షణం. పెద్ద వాళ్ళు కూడా పిల్లల అభిప్రాయాలకు విలువ యివ్వటం మరీ ఉత్తమం.

మనిషి జీవితంలో వర్తమానం కంటే భవష్యత్తుకు విలువ ఎక్కువ ఆ భవిష్యత్తుకు పునాది లాంటి వర్తమానాని క్రమంగా ప్లాన్ చేసుకోవాలి. తమ ఆలోచనలకి అభిరుచులకి హాబీలకి అనువైన కెరీర్‌ని ఒక గమ్యాన్ని ఎంచుకొని దాని కోసం కృషి చేయాలి. దాన్ని మనం సాధించగల్గుతామో లేదోనని యిన్‌ఫీరియారిటి కాంప్లెక్స్‌తో భాదపడకుండా, ధైర్యంతో సాదించాలి. దానికి ప్లానింగ్ చాలా అవసరం ఎటు పడితే అటు వెళ్ళి గమ్యం చేరడంకన్న ఒక నిర్దిష్టమైన మార్గాన్ని ఎంచుకోవటం శ్రేయస్కరం.

ఇకపోతే కెరీర్ అంటే చదువు ఒక్కటే అనే దురభిప్రాయంతో చాలా మంది ఉంటారు. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే చాలా మంది పెద్దవాళ్ళు పిల్లలను మిగతా ఏ విషయం జోలికి వెళ్ళనివ్వరు.

హైజంప్ అంటే యిష్టమున్న పిల్లవాడ్ని "ఏమిటా గెంతులు, చదువుమానేసి, ఆ ఆటలేమిటి" అంటూ కేకలేస్తూ వాళ్ళ అభిరచుల్ని ఆదిలోనే తుంచేస్తూ వుంటారు, అలా చేయటం మంచిది కాదు. చదువు జీవితానికి అవసరం అంతే కాని చదువే జీవితానికి పరమావధి కాదు.

చదువులోనే కాకుండా ఇంకా ఎన్నో రంగాలలో రాణించవచ్చు, పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించవచ్చు. ప్రపంచమంతా మెచ్చుకునే 'రవివర్మ' పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేటేమీ కాదు. బోల్డెంత డబ్బు హోదా వుండే యాక్టర్లెంతోమంది గ్రాడ్యుయేట్స్ కాదు. వారి కెరీర్ కేమీ లోపం లేదు కదా! మాండలీన్ శ్రీనివాస్ తండ్రి, సచిన్ తెండూల్కర్ తండ్రి, విశ్వనాథ్ ఆనంద్ తండ్రి. ఇదే విదంగా తమ కొడుకుల్ని నిర్ధేశించి వుంటే మన దేశం గొప్ప వ్యక్తుల్ని కోల్పోయి ఉండేది. కదా !

భవిష్యత్తుకు బంగారు బాట వేసుకోవటానికి ఎమ్మేలు, బియ్యేలు చదవడం ఒక్కటే మార్గం కాదు. మనకు వచ్చిన నచ్చిన ఏవిద్యలో అయినా పైకి రావచ్చు ఎన్నో కష్టాలు పడి, ఇల్లు తాకట్ట పెట్టుకొని చదివిన ఒక పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేటు కంటే, టెన్త్ చదివి టి.వీలో, వాచ్‌లో రిపేరింగ్ చేసుకొని బ్రతికే వ్యక్తే నిశ్చింతగా జీవిస్తాడు . దేని ప్రత్యేకత దానిది అన్నట్లుగా ఏ వృతిలోనైనా మన జీవితాలకు సక్రమముయిన గమ్యం ఏర్పరుచుకోవచ్చు.

మరి కొంత మంది పెద్దలు, కొన్ని రోజులు డాన్సో సంగీతమో నేర్పిస్తారు. అది సమాజంలో స్టేటస్ కోసం . "మా అమ్మాయికి పళ్ళేం పై డాన్స్‌చేసేవరకు నేర్పించాం. మా అమ్మాయి కృతులవరకు పాడగలదు అని చెప్తూ ఉంటారు. ఆ తరువాత డాన్స్ మానేసిన అ అమ్మాయికి ఒళ్ళు రావటం, నేర్పించిన దానికి డబ్బు వృధా అవడం తప్ప లాభమేమిటి ? అలా కాకుండా డాన్స్‌ని లేదా సంగీతాన్ని తన కేరీర్‌గా మలచుకోనే ఉద్దేశ్యం వుంటే సాధన చేసినా ఫలితం. ఏ ఆర్ట్ అయినా కెరీర్‌గా కాకుండా కాలక్షేపానికో, సరదాకో అయితే శ్రమ , అమూల్యమయిన కాలం దండగ. అందుకే ప్రతి వ్యక్తి తన కెరీని తనే నిర్ణయించుకొని దాని కోసం సరైన రీతిలో కృషి చేయాలి.

బి.కె.ఎమ్. రాజు, RMC - 29

14)

నవ్వండి!

1. "అయ్యా ధర్మం చెయ్యండి బాబు " అన్నాడో బిచ్చగాడు

"ఇదిగో 5 పైసలు తీసుకో".

"నేను బిక్షగాళ్ళసంఘానికి అధ్యక్షుణ్ణి 25పైసలు కంటే తక్కువ తీసుకోను"

" నేను పిసినారి సంఘం అధ్యక్షుణ్ణి 5పైసలు కంటే ఎక్కువ ఇవ్వను".

2, ఇద్దరు పెద్ద మనుషులు ఒక విమానంలో ప్రయాణిస్తూంటారు . వార్దిదరు నేను గొప్ప -నేను గొప్పని అరుస్తూతోటి ప్రయాణీకులకుబాధ కలిగిస్తున్నార్రు.

రాజేష్	:	నా ఫోటో కింద పడితే అది దొరికిన వాడు చాలా ఆనందిస్తాడు.
మహేష్	:	కాదు నా ఆటో గ్రాఫ్ క్రిందపడితే దొరికినవాడు ఆనందిస్తాడు.
పైలెట్	:	ఇప్పుడు మీ ఇద్దర్ని క్రిందపడేస్తే ప్రయణీకులంతా అనందిస్తారు.
3. భర్త	:	ఒసేయ్ ! కాస్త అలసిపోయాను టీ పెట్టివ్వు
భార్య	:	అలాగే నండి (టీ ఇచ్చినతరువాత)
భర్త	:	ఎంటి టీ ఇంత దుమ్ముగా వుంది ?
భార్య	:	ఇది సూపర్ డస్ట్ 'టీ'కదండి....
భర్త	:	ఆ..........

4. విద్యార్థులు వ్రాసిన పరీక్ష పేపర్లు దిద్దడానికి పేపర్ల కట్టను చంకన పెట్టుకొని వెళ్తున్న లెక్చరర్ని ఒక కొంటె విద్యార్థిలా అన్నాడు.

విద్యార్థి : సార్ .... భలే వారు మీరు . ఒక గాడిద బరువు మోస్తున్నారు.

లెక్చరర్ : ఒక్క గాడిద బరువు కాదునాయనా ! వంద గాడిదల బరువు మోస్తున్నా.

5) పల్లెటూరి
అమాయకుడు : టైమెంతయిందండి !

పట్నందొర : తొమ్మిదీ పది అయింది బాబు

పల్లెటూరి
అమాయకుడు : సరిగ్గా చెప్పండి తొమ్మిదా? పదా?

6) జడ్జి : హత్య జరిగినప్పుడు చేతిలో కెమెరా పట్టుకుని కూడా ఫొటో ఎందుకు తీయలేదు ?

సాక్షి : అక్కడ ఎవ్వరూ నవ్వలేదు సార్!

7) రాముడు : ఏంటి సోముడూ వంటి నిండా ఆ దెబ్బలేమిటి ?

సోముడు : నీవిచ్చినా సలహా వల్ల

రాముడు : ఏమిచ్చాను ? పెళ్ళి చూపుల్లో ఆడపెళ్ళివారు ఇచ్చేదానికి ఇస్తామన్న దానికి ఎక్కువ అడగమన్నాను అంతేగా......

సోముడు : అలాగే చేశాను స్కూటరు ఇవ్వగలమన్నారు. నేను కారడిగాను కట్నం లక్ష ఇవ్వగలమంటే లక్షన్నర అడిగాను. పిల్ల నచ్చిందా అంటే వాళ్ళమ్మ కూడా నచ్చిందని చేప్పానుఅంతే....

8) రవి : మనుషుల కంటే జంతువులు చాలా గొప్పవిరా రాము

రాము : ఎలా ?

రవి: పాతిక గుఱ్ఱాలు పరిగెడితే అరవై వేల మంది చూస్తారు . వంద మంది జనం పరుగెత్తినా ఒక్కగుఱ్ఱమూ వచ్చి చూడదుమరి.

కె. రాజేంద్ర రెడ్డి, TMC - 68

దళిత సాహిత్య సదస్సు - ఒక సమీక్ష

(జనవరి 24, 25 - 2002)

డా॥ మట్టివాడ శివరామ్, లెక్చరర్, సంస్కృత విభాగం

భావాన్ని వ్యక్తీకరించడానికి భాషపుట్టింది. కాల క్రమంగా మానవుడు తనకు నచ్చిన ప్రకృతి దృశ్యాలను, ధర్మాలను సాహిత్యం పేరుతో గ్రంథస్థం చేసాడు. అలా ప్రారంభమైన సాహిత్యం నేటికి కూడా కావ్య కథాది రూపాలతో అవిచ్ఛిన్నంగా ప్రవహిస్తున్నది. ఆ సాహిత్యాన్ని ప్రాచీన సాహిత్యం, ఆధునిక సాహిత్యం అని రెండు విధాలుగా స్థూలంగా విభజించవచ్చు. ఆ ఆధునిక సాహిత్యం భావ కవిత్వం, అభ్యుదయ కవిత్వం, విప్లవ కవిత్వం, దిగంబర కవిత్వం మొదలైన రూపాలతో శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లింది. అలాంటి వాటిల్లోనే ఒకటి దళితసాహిత్యం.

అణగదొక్కబడిన జాతి తమ అస్తిత్వాన్ని ప్రశ్నించడం ప్రారంభించింది. దళితకవులు తమ వేదనను, బాధలను కవిత్వరూపంలో తెలియ జేయడం ప్రారంభించారు. ఆ దళిత సాహిత్యం మీద అవగహనకై ప్రాచ్య భాషాపరిషత్తు దళితసాహిత్య సదస్సు పేరుతో ఒక చర్చను జరిపింది.

దానిపై ఒక సమీక్ష:

మొదటి సమావేశంలో రెవ.ఫా. ఎస్. ఫిలమెన్ రాజు, రెవ. ఫా. డా॥ లూయిజేవియర్, ఫా. బోస్కో, డా॥ గుమ్మా సాంబశివరావుగారు 'దళిత సాహిత్యం' ప్రాధాన్యతను వివరించగా డా. ఎండ్లూరి. సుధాకర్ 'కీలకోపన్యాసం' చేసారు.

డా. ఎండ్లూరి సుధాకర్.

అణచబడిన అక్షరాలు ఈరోజున లయోలా కాలేజీ ప్రాంగణాన్ని అలంకరించాయి. వేల సం॥ ల దళిత సాహిత్యాన్ని సూర్యకిరణాల వేగంతో వెళ్ళినా ఒక్కరోజులో వర్ణించడం అసాధ్యం. ఆంధ్ర దేశంలో దళిత సాహిత్యం ఎలాగో, అలాగే ఆఫ్రికాలో నల్లసాహిత్యం ప్రారంభమైంది. అదే నేటి దళిత సాహిత్యానికి పునాది. నల్లసాహిత్యంలో మతమే హింసకు పునాది అని చెప్పబడుతున్నది. ఆ నల్లసాహిత్యంలోని ఒక కవిత.

వాళ్ళు మా గూడానికి రానప్పుడు
మా చేతుల్లో భూములున్నాయి.
వాళ్ళ చేతుల్లో బైబిల్ ఉన్నది
'రండి' కలసి ప్రార్థన చేద్దాం అన్నారు
మేం ఒంగి ప్రార్థన చేస్తూ
'ఆమెన్' అనే సరికి
మా చేతుల్లో బైబిల్ ఉన్నది
వాళ్ళ చేతుల్లో భూములున్నాయి.

మను ధర్మశాస్త్రం మొదట వర్ణ వ్యవస్థను తెలియజేసింది. అందులో శూద్రులు వారిలో కూడా అతి శూద్రులుగా చెప్పబడిన పంచములే దళితులు వారిసాహిత్యమే దళిత సాహిత్యము

మహాభారతంలో ఛండాల, స్వపచ ఇత్యాది దళిత సమానార్ధక పదాలు కనిపిస్తూ ఉన్నాయి. ధర్మవ్యాధుడు దళితుడు. "బసవేశ్వరుని చరిత్రలో" వైదిక మతాన్ని నిరసించి, శైవ మతాన్ని ప్రోత్సహించిన బసవేశ్వరుడు దళితుడు. శివుడొక్కడే కులాలక తీతుడని బసవేశ్వరుని నమ్మకం.

అన్నమయ్య "తందనానా తానా" అనే పదాలు దళితగీతాలు, ఆముక్త మాల్యదలోని మాలదాసరి కథ భక్తికి-పుట్టుకకు, భక్తికి-మతానికి ఉండే ప్రాధాన్యతను తెలియజేస్తుంది. వేమన, వీరబ్రహ్మం మొదలైన వారు వర్ణవ్యవస్థను వ్యతిరేకించారు.

గురజాడ 'మంచి అన్నది మాలనైతే మాలనేనౌతాను' అని సంస్కరణోద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. సాహిత్యానికి కులాలకు అవినాభావ సంబంధం ఉన్నది. దాని మీద తిరుగుబాటు చేసిన కవి గుఱ్ఱంజాషువా. ఆయన రచించిన 'గబ్బిలం' ఒక విప్లవం. తెలుగు సాహిత్యంలో దళితుడు ఒక గబ్బిలం వంటి వాడు. గబ్బిలం పక్షి కాదు. జంతువూ కాదు. పైగా తలక్రిందులుగా వ్రేలాడుతుంటుంది. దళితుడు గబ్బిలం వంటి వాడు.

కవిత్వం ఒక అగ్ని, ఒక హోరు. దాన్ని ఆపడం ఎవరితరమూ కాదు.

బ్రాహ్మణీయ భావనలకు, భూస్వాముల భూవ్యవస్థకూ రెండింటికీ దూరం చేయ బడ్డాడు దళితుడు. అందుకే స్థానంకోసం ప్రశ్నిస్తున్నాడు. రాజకీయమైనా, సాహిత్యమైనా ఏనాటికైనా దళితులదే.

స్వానుభవం వేరు. సహానుభవం వేరు. ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణగారు క్రైస్తవ మత ప్రాచుర్యాన్ని ఆపడానికే వ్రాశారు కానీ, దళితుల మీద అభిమానంతో కాదు. కంచికచర్లలో దళితులపై జరిగిన హింసను ఒక సంఘటనగా మార్చి దిగంబర కవులు తమ సాహిత్యంలో విమర్శించారు. '85' లో ప్రారంభమైన ఆ ఉద్యమం కవిత్వంలో ఒక మలుపునకు కారణమైంది.

దళిత సాహిత్యానికి అంతం లేదు. దళితుల కన్నీళ్ళు, వేదన ఉన్నంత కాలం ఈ సాహిత్యం నిలిచే ఉంటుంది.

డా॥ ఆర్ రవీంద్ర భాస్, రెవ. ఫా. డా॥ పి. ఎఫ్. జయబాలన్ గార్ల పర్యవేక్షణలో దళిత పాట, దళిత దీర్ఘకవిత, దళిత స్త్రీ వాదం అనే దానిపై చర్చ జరిగింది.

దళిత పాట - గోరటి వెంకన్న

దళిత పాటలలో ఆనందం లేదు. వేదన, దుఃఖం మాత్రమే ఉన్నాయి. దలితుల పాటలు గుర్తింపు కోసం కాదు అవి కేవలం తమ బాధలను వ్యక్తపరచడానికే అయ్యాయి. దళితుల పాట భక్తి ఉద్యమ కాలం నుండే ఉన్నది. కొండలను, కోనలను, పంచభూతాలను, ప్రకృతిని, శ్రమను మాత్రమే నమ్ముకున్నారు దళితులు. అందుకే వారు హింసను ఎన్నడూ ఆశ్రయించలేదు. వారి పాటల్లో భాషా సౌందర్యం అనుభవమే ఎక్కువ ఉంటుంది. దళితుల పాటల్లో జీవితం ఉన్నది. మానవీయ స్పర్శ ఉన్నది.

దళిత దీర్ఘకవిత డా॥ కె. సంజీవరావు

వచన కవిత్వంలో ఒక భాగం దీర్ఘకవిత. longer Poems అనే ఆంగ్ల భాషా ప్రభావంతో వచ్చినదే ఈ దీర్ఘకవిత. 1934 లో మొదటిసారిగా ఆంగ్ల సాహిత్యంలో ప్రారంభింపబడింది. ఉమర్ ఖయ్యాం రుబాయిలు కూడా

దాదాపు అందులో భాగమే. కుందుర్తి వచన కవిత్వాన్ని ప్రజాస్వామిక పంథాలో నడిపించారు. శ్రీ శ్రీ, కుందుర్తి వంటి వారు ఛందస్సులో కవిత్వం వ్రాయ కలిగినప్పటికీ, వచన కవత్వమే వ్రాసారు. వచన కవిత్వంలో శిల్పం, సాహిత్యం, రచన అన్నీ ప్రజలకనుగుణంగా ఉన్నవే.

1956 లో కుందుర్తి వ్రాసిన 'తెలంగాణా' మొదటి దీర్ఘకవిత. శీలా వీర్రాజు, బైరాగి, సి.నా.రె. శివారెడ్డి, వరవరరావు మొదలైనవారు తరువాత కవులలో ప్రముఖులు. 'ఖాదర్' పుట్టుమచ్చ, 'జూలూరికవి' గుడికట్టె, కుందుర్తి తెలంగాణా, మద్దూరి నగేష్‌బాబు, 'రచ్చబండ', ఎండ్లూరి సుధాకర్ వ్రాసిన 'కొత్త గబ్బిలం' ఇవి దళిత దీర్ఘ కవితలకు ఉదాహరణలు.

అలాగే చాలా మంది తెలంగాణా కవులు తమదైన శైలిలో దీర్ఘ కవితలు వ్రాసారు.

స్త్రీ వాదం - కుమారి. టి. స్వరూపరాణి

మౌఖిక సాహిత్యం అనంతమైనది. ఆ పంథాలో దళిత స్త్రీలు అనేక పాటలు, సామెతలు, కథలు రచించారు. భూస్వామ్య వ్యవస్థలో మానసికంగా, శారీరకంగా అనేక విధాలుగా దళిత స్త్రీ హింసింపబడింది జోగినులు, మాతంగుల పేరుతో దురాచారాలకు బలి అవుతున్నది కూడా దళిత స్త్రీయే. లిఖిత సాహిత్యంలో దళిత స్త్రీ మొదటగా క్రైస్తవ సాహిత్యంలో కనిపిస్తున్నది. దళిత స్త్రీల కవిత్వానికి దళిత కవుల కవిత్వాలు ప్రోత్సాహకాలయ్యాయి. దళిత స్త్రీలలో వర్గ స్పృహ, సామాజిక స్పృహ స్పష్టంగా ఉన్నది.

తరువాత డా॥ చల్లా శ్రీరామచంద్రమూర్తి, శ్రీ కొచ్చర్లకోట వేంకట సుబ్బారావు గార్ల నిర్వహణలో 'దళిత భాష, దళిత బి.సి. సాహిత్యం, దళిత ముస్లిం సాహిత్యం అనే దానిపై చర్చ జరిగింది.

దళిత భాష శ్రీ మద్దెల శాంతయ్య

భావవ్యక్తీకరణకు ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క పద్ధతి ఉంటుంది. శిష్ట భాష స్థానంలో దళితులు తమ భాషను ఉపయోగించారు. నింద్యమైన చాలా పదాలు సాహిత్యంలో చోటు చేసుకున్నాయి. ప్రామాణికమైన భాషకన్నా వ్యావహారికమైన వారి భాషే సాహిత్యానికి పునాదియైనది. కృత్రిమమైన ఆ భాషకన్నా, సహజంగా తమ భాషలో ఉన్న వంటలను, సామెతలను, పదాలను దళితులు తమ భాషలో ఉపయోగించారు. దళితుల భాషలో మాండలికాలు ఎక్కువ. వృత్తులే చాలా మందికి ప్రవృత్తులైనాయి. ఏ నిఘంటువులలోనూ లేని పదాలను దళితుల తమ భాషలో ఉపయోగించారు. కాబట్టి దళిత సాహిత్యానికి నిఘంటువు అవసరమే. ఇంకా సాహిత్యానికి చేరువుకాని అనేక దళిత పదాలు సాహిత్యానికి దగ్గర చేయాలి.

దళిత బి.సి. సాహిత్యం శ్రీ బెల్లి యాదయ్య.

సాహిత్యాన్వేషణ అనేది పుట్టుకనుండే ప్రారంభం కావాలి. ప్రస్తుతం మనం ప్రభుత్వరంగ వ్యవస్థ నుండి పెట్టుబడీదారి వ్యవస్థకు దారి తీస్తున్నాము. ఒక విధంగా దళితులు రిజర్వేషన్‌ల పేరుతో వంచన చేయబడుతున్నారు. అణచి వేయబడుతున్న ఈ బి.సి.లు మరి యొక్క అణచి వేయబడ్డ దళితులను అవమానించకూడదు.

ముస్లిం మైనారిటీ సాహిత్యం డా॥ ఎండ్లూరి సుధాకర్ బాబు

నా చిన్నప్పటి నుంచీ వింటున్నాను
కుల నిర్మూలన, దోమల నిర్మూలన
అవి ఇప్పటికీ కుడుతూనే ఉన్నాయి
కులాన్ని నిర్మూలించండి
దేశం బాగు పడుతుంది

దోమలను నిర్మూలించండి

దేహం బాగు పడుతుంది.

ఆంధ్ర దేశంలోని బి.సి.ల్లో 93 కులాలున్నాయి. రజకుడు, శంభుకుడు రామాయణంలోని బి.సి.లు కాగా, ధర్మవ్యాధుడు మహాభారతానికి చెందిన వాడు. వసు చరిత్ర వ్రాసిన రామరాజభూషణుడు. మొల్ల రామాయణమును వ్రాసిన ఆతుకూరి మొల్ల బి.సి.లే. వారికి సాహిత్యంలో సముచిత స్థానం లభించడం లేదు.

ఉపమ కలిగిన, శయ్యయున్నను

అంఘ్రి భవుని కావ్యము గ్రాహ్యంబు కాదు.

పక్వాన్నమైన సంస్కారయుతమైన

పాయసంబుకాక దృష్టంబు హస్యంబు కాదు.

అని అప్పకవి శూద్ర కవిత్వాన్ని నిరసించాడు. కులం వ్యక్తిత్వాన్ని, అస్తిత్వాన్ని నిర్దేశిస్తుంది.

'వెంటాడే తరాలు' బి.సి.ల మొదటి ఆవిష్కరణ

మంద నా గురుకులం

తాత తండ్రులు నా ఉపాధ్యాయులు

కొండకోనలు నా తరగతి గదులు

అనే వాటిల్లో గోపాలకుని దృక్పథం. పశువిద్య చక్కగా ప్రతిఫలిస్తాయి.

విజయిశ్రీ అనే కవయిత్రి

మంగలి ఎంకటి గాడివి నువ్వు

కొండ ఎంకటి గాడి భార్యను నేను

అనే వాటిని చదివితే దళిత కవిత్వం అంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది. దళిత కవిత్వం మాట్లాడుతున్నట్లుగా ఉంటుంది. స్పష్టత ఉంటుంది.

ఎవరికి మిత్రులం
అటు ఓ.సి. లు కావాలని ఆరాటం
ఎవరికి శత్రువులం ఇటు యస్.సి. లలో చేర్చాలని పోరాటం
త్రిశంకు స్వర్గంలో ఉన్న బి.సి.లు ఇప్పటికైనా బయట పడాలి. వాస్తవాన్ని గ్రహించాలి.

అమీర్ ఖుశ్రో ముస్లిం కవిత్వానికి ఆద్యుడు, షేక్ మస్తాన్ వ్రాసిన "తెలుగు సాహిత్యానికి ముస్లింల సేవ' అనేది ముస్లిములు చేసిన సేవను వివరిస్తుంది.

సాహిత్యం మనుషులను దగ్గరకు చేర్చాలే కానీ దూరం చేయకూడదు.

అధ్యక్ష స్థానంలో ఉన్న శ్రీసుబ్బారావుగారు అవమానం ఎవరికైనా ఒక్కటే కాబట్టి వ్యక్తి దూషణ మంచిది కాదని తెలియ చేసారు.

చివరి సమావేశం డా॥వి. వల్లభరావుగారు, డా॥ గోపాలరెడ్డి గార్ల ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది. దానిలో దళిత కవిత్వం సౌందర్యవిమర్శ, దళిత సాహిత్య విమర్శనా దృక్పథము అనే అంశాల మీద చర్చజరిగింది.

దళిత కవిత్వం సౌందర్య విమర్శ - శ్రీమద్దూరి నగేష్ బాబు

ప్రపంచ సుందరీమణుల పోటిని శ్రీమద్దూరి నగేష్ బాబు 'ముక్కొంకర మూతొంకర కవిత'లో నిశితంగా విమర్శించారు. కృత్రిమమైన సౌందర్యంకన్నా సహజ సౌందర్యంతో ప్రకాశించే దళిత స్త్రీ సౌందర్యమేనిజమైనది, శాశ్వతమైనది అని తెలియజేసారు.

'వాహ్వా' అనే ప్రాచీన కవిత్వాన్ని 'వాయ్యో' అనిపించే స్థాయికి దళిత కవులు తెచ్చారు. దళిత కవిత్వంలోని సౌందర్యాన్ని అన్ని కోణాలలో నుంచి చూడాలి:

భాష :-

కవిత్వానికి మొదటి సౌందర్యం. అందుకే దళితులు తమ కవిత్వంలో తమ స్వంతదైన భాషను ఉపయోగించారు. Spoking poetry మాట్లాడే కవిత్వం.

ఒక్క నాటకాన్ని ఒక్కడే వందగొంతుకలతో మాట్లాడే తోలు బొమ్మలాట వాడిలాగా కవిత్వాన్ని మాట్లాడించారు దళితులు. హిందూత్వాన్ని నిరసించిన దళితులు, క్రైస్తవులు ముస్లిములులాగా మారారు. అందుకే

'మతానికి సాయిబునైనా

కులానికి దళితుణ్ణి' అని భాజా తన మాటల్లో పలుకుతారు.

నా నల్ల కావ్యానికి

నిన్ను కావ్యనాయికగా ప్రతిష్ఠిస్తున్నాను' అని శ్రీ ఎండ్లూరి సుధాకర్ బాబు దళిత స్త్రీని ప్రశంసిస్తారు.

3. ధ్వని :-

"ఒరేయ్! నీ పేరు మనిషా"

అని శిఖామణి మనిషిని నిలదీసి ప్రశ్నించేదానిలో చురకలు కనిపిస్తాయి. దళిత స్త్రీ వాద కవిత్వంలో ఆర్ద్రత ఉంది. కవిత్వం బ్రతికే ఉందనడానికి ఈ దళిత కవిత్వమొక ఉదాహరణ

దళిత సాహిత్యవిమర్శనాదృక్పధము - సీతారాం

"ఇప్పుడు మేం ఎటునడిచినా పురోగమనమే" అన్న దళిత కవుల మాటలలో ఆత్మస్థైర్యం కనిపిస్తున్నది. అయితే వారి కవిత్వానికి చక్కటి విమర్శ కావాలి. మౌలికంగా ఈ దళిత సాహిత్యానికి విమర్శను చేసినవారు శ్రీలక్ష్మీనర్సయ్య. వారి కవిత్వంపై కొన్ని విమర్శలు.

1. దళిత కవుల్లో ఆవేశమే కాని వ్యూహం లేదు.

2. దేశీయ మార్క్సిజ భావాన్ని దళితులు ప్రతిపాదించారు.

3. నిర్దిష్టతా వాదాన్ని దళితులు తమ కవిత్వంలో పొందు పరిచారు.

అయితే ఏకనాయకత్వంగా కాక సమిష్టి నాయకత్వంగా ఉన్నప్పుడే దళిత కవిత్వం ప్రకాశిస్తుంది.

తరువాత రోజు ఔత్సాహిక కవులకు శిక్షణా శిబిరాన్ని నిర్వహించారు.

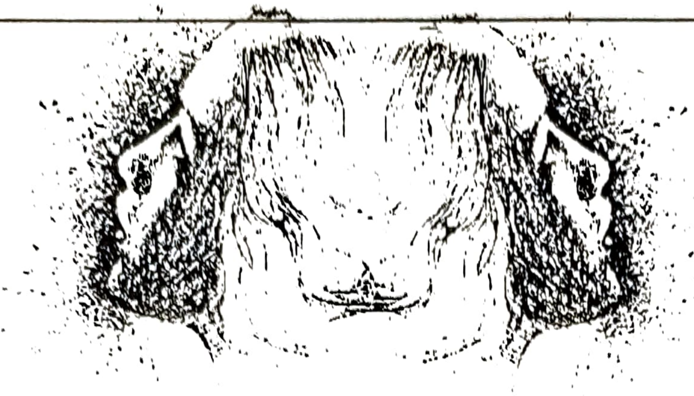

నీ ప్రేమకై

ఎంతగా తపించానో
నీకై మరెంతగా నిరీక్షించానో

ఆకసం శశి బింబునికై
ఎదురుచూసినట్లు
భక్తుడు భగవంతునికై
తపస్సుచేసినట్లు
తుమ్మెద పుష్పానికై
తహ, తహ లాడినట్లు
పుడమి నింగికై నిరీక్షించినట్లు
నే నిరీక్షిస్తున్నాను.

నాదనే స్వగతంలో నా "చరిత"కు నీవు
ఓ తారలావుండి పోతావు".
"నీ లేమిచే నాలో విరహ ప్రకంపనలు
ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడుతున్నాయి".
"నీ జ్ఞాపకాల నీడలో నే సేదతీర్చుకుంటున్నాను".
నీకై నీరాకకై
ఈనా ఎదురుతెన్నులు ప్రియా !

సాంబశివరావు గడ్డం, DET-14

జీవితం

నీతి లేని చోట మంచి ఉండదు.
మంచి లేని చోట నీడ ఉండదు.
నీడలేని చోట బ్రతుకు ఉండదు.
బ్రతుకు లేని చోట మనిషే ఉండదు.

జీవితములో ఉన్నాయి ఎన్నో నష్టాలు
ప్రతి మనిషికి తప్పవు కష్టాలు
ఒడిదుడుకులు ఎదుర్కొనే ఓ మనిషి
నీకు నీవుగా జీవితాన్ని సాధించి చూపించు.

బి. మోజెస్, Office Assistant

భాషా బోధన - ఒక కళ

డా॥ రెంటపల్లి రవీంద్రభాస్, లెక్చరర్, తెలుగుశాఖ

సృష్టి సమస్తము అనంత కళా సమన్వితము. అట్టి కళ మానవునిలో స్పందనను కలుగజేయును. తద్వార ఆతడు చేయు ఆత్మానుభవాభివ్యక్తియే కళా శబ్ద వాచ్యము. ప్రకృతికి ప్రతిబింబము సృష్టించుట కళకాదు. తన అనుభూతి ఆధారముగా మూలము కంటె నీషద్భిన్నముగా, రమణీయముగా చేయు అభివ్యక్తి కళా శబ్దవాచ్యము.

అట్టి కళలనంతము. ప్రాచీనులు కళలరువది నాలుగనిరి. రానురాను వానిసంఖ్య ఆంధ్రుల జనసంఖ్య వలె విపరీతముగ పెరిగినవి. ప్రతివారు తమకనుకూలముగ అనేకములు జోడించిరి.

ప్రాచీన కాలము నుండియు భాషాబోధన కూడ ఒక కళగా పరిగణింపబడుచూ వచ్చినది. పాండిత్యము వేరు. బోధనాపటిమ వేరు. పండితుడు కవికాలేడు. కవి పండితుడు కానక్కరలేదు, పండిత కవులు చాల అరుదు. అట్టి యోగము హేమమునకు పరిమళ మబ్బుటే- అట్లే పాండిత్యము (అనగా విషయ పరిజ్ఞానము లేదా తదవగాహన) కలిగి బోధనా పటిమ గల అధ్యాపకులుండుట విద్యార్థుల చిరదీక్షాఫలమనవచ్చు.

మనపూర్వులు బోధనా పటిమ కూడ కవిత్వము వలె పూర్వజన్మసుకృతముగనే భావించిరి. అదియొక శాస్త్రమనియు దానియందు శిక్షణనీయ వచ్చుననియు పాశ్చాత్యుల వలె మనవారు తలంచినట్లు నాకనిపించుట లేదు. పాశ్చాత్యులు మాత్రము బోధనా పద్ధతుల (Methods of Teaching) గురించి అనేక ప్రయోగములు చేసియున్నారు. ఆయా పద్ధతుల విశిష్టతననుసరించి కొన్ని పద్ధతులు విశేష ప్రచారము నందినవి.

ఆధునిక కాలమున మారిన విద్యావిధానమున గురుకులములంతరించగా, పంచకావ్యపఠనము, శబ్దమంజరీ సాధనము మూలబడినవి - బోధించు అంశములు మారినవి. అట్లే పాశ్చాత్యుల విద్యా బోధనా విధానములు కూడ అనుకరింపబడినవి. కానీ విద్యాబోధన పద్ధతుల విషయమున వారికున్న గ్రంథములు మనకు లేవు. వానిని అనువదించు కొనుటో, లేక వానినే చదివి మన చదువుల కన్వయించు కొనుటో జరుగుచువచ్చినది. రానురాను అకాడమీలు, మొ॥ సంస్థలు ఆయా గ్రంధములననువదింపజేసి ప్రకటించుచున్నవి గనుక గ్రంధముల కొరత కొంత తీరినదనవచ్చును.

ఏమయినను సహజమయిన ప్రతిభ, విషయపరిజ్ఞానము లేని అధ్యాపకుడంతగా రాణించజాలడనుట సత్యదూరము కాదనుకొందును. తగిన శిక్షణ పొందని ఉపాధ్యాయుడు శిశు మన: ప్రవృత్తిని సరిగా అర్థము చేసికొనలేక వారిపై తన విసుగుదల ప్రకటించు అవకాశములు కలవు. కావున విద్యార్థులకు ఎట్లు బోధించిన విషయ మవగతమగునను విషయమున తగిన శిక్షణ పొందిన అధ్యాపకులు సహనమునకు మారు పేర్లై, దేశ భవిష్యత్తునకు పునాది రాళ్లయిన విద్యార్థులకు విద్య బోధించవలయును.

కనుక 'కళ' అయిన బోధనను సాధనచే, తన ప్రతిభతో దానికి మెరుగులుదిద్ది అధ్యాపకులు చిత్తశుద్ధితో బోధించిన నాడు తత్ఫలితము ఉత్తమ భావిపౌరుల రూపమున కళానందము కాగలదు. అదే దానికి సార్థకత. కళాపిపాసువులు సహృదయానందము నట్లు కలిగింతురుగాక!

గురజాడ పూర్ణమ్మ కథ

డాక్టర్ గుమ్మా సాంబశివరావు, తెలుగు శాఖాధిపతి.

ఆధునికాంధ్ర సాహిత్యంలో యుగకర్తగా ప్రసిద్ధిపొందిన గురజాడ అప్పారావు గారి జననం (1862) ఆంధ్ర జాతికి అరుణోదయం. సంస్కృత సమాసభూయిష్టమైన రచనలతో, భావకవుల ఊహాప్రేయసీ సంబంధమైన రచనలతో కొట్టు మిట్టాడుతున్న ఆంధ్ర సాహిత్యంలో వ్యవహారిక భాషను ప్రవేశపెట్టిన భాషా సంస్కర్త గురజాడ. సామాజిక వికాసానికి సాహిత్యాన్ని సాధనంగా చేసుకొని అనేక సంఘసంస్కరణ పూరితమైన రచనల్ని వెలువరించాడు. తెలుగులో మొట్ట మొదటగా వ్యవహారిక భాషలో "కన్యాశుల్కము" నాటకాన్ని రచించాడు. గురజాడ రచించిన "దిద్దుబాటు" కథానిక తెలుగులో మొట్ట మొదటి కథానికగా ప్రసిద్ధి పొందింది. తెలుగులో కథాగేయాలను ప్రవేశపెట్టిన ఘనత కూడా గురజాడకే దక్కింది. ఈయన రచించిన దేశభక్తి గేయానికి అంతర్జాతీయ కీర్తి లభించింది. గురజాడ రచించిన 'లవణరాజుకల' 'కన్యక' 'పూర్ణమ్మ' అనే కథాగేయాలు ఆంధ్ర సాహిత్య సరస్వతికి అమూల్యా భరణాలుగా ప్రకాశిస్తున్నాయి. అతి బాల్య అతి వృద్ధ వివాహాలు అనర్థదాయకాలనే విషయాన్ని లోకానికి తెలియజేయడానికి పాఠకుల హృదయం ద్రవించే రీతిలో గురజాడ రచించిన 'పూర్ణమ్మ' గేయం ఒక విషాదాంత కావ్యం అనటంలో ఎలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు.

'ముత్యాల సరాలు' అనే కొత్త ఛందస్సును సృష్టించిన గురజాడ అనేక గేయాలను ఆ ఛందస్సులోనే తాను చెప్పదలచుకొన్న భావాన్ని సామాన్య పాఠకునికి కూడా స్పష్టమయ్యేరీతిలో రచనలు సాగించాడు.

ఒక పూజారి కూతురైన పూర్ణమ్మ జీవితం అతి బాల్య, అతి వృద్ధ వివాహంవల్ల, ఎలా దుఃఖాంతమైందో వివరించే కథా గేయమే 'పుత్తడి బొమ్మ పూర్ణమ్మ'. ఆటలపాటలతో మైమరిచే పిల్లలకు పూర్ణమ్మ కథను గురజాడ చెప్పిన తీరు కరుణరసభరితంగా ఉంది. ఆ కథ ఈ రీతిలో సాగింది.

"మేలిమి బంగరు మెలతల్లారా- కలువల కన్నుల కన్నెల్లారా
తల్లులుగన్నా పిల్లల్లారా; విన్నారమ్మా ఈ కథను " అని ప్రారంభించి

"కొండల నడుమను కోనొకటున్నది.
కోనకి నడుమ కొలనొక టున్నది.
కొలని గట్టునా కోవెల లోపల
వెలసెను బంగరు దుర్గమ్మ" అని దుర్గాదేవి వెలసిన తీరును వర్ణించాడు.

పూజారింటిలో పుట్టిన పూర్ణమ్మ "ఏయే వేళల పూచేపువ్వుల ఆయావేళల" దుర్గకు అందించేది. "ఏఋతువుల పండే పళ్లను ఆయా ఋతువుల" అందించి బంగరు దుర్గను భక్తితో కొలిచేది.

పూర్ణమ్మ కొంత పెద్దదయింది. ఆమె నడకల్లో ఒయ్యారం, శరీరంలో సొగసుమించగా ఆమెరూపం కమనీయంగా ఉన్నది. డబ్బుకు దాసోహమైన ఆమె తల్లిదండ్రులు బంగారు బొమ్మలాంటి పూర్ణమ్మను ఒక ముసలివానికి ముడిపెట్టారు. ఇంతలో వసంతం వచ్చింది.

"ఆమనిరాగా దుర్గ కొలనులో కలకలనవ్వెను తామరలు
ఆమని రాగా వనములో కిలకిల పలికెను కీరములు"
అని గురజాడ ప్రకృతిని స్వభావ రమ్యంగా చిత్రించాడు.

లోకానికి వసంతం వచ్చినా పూర్ణమ్మ జీవితంలో అంధకారం అలముకొన్నది. వసంతమాసపు ఆనందాన్ని అనుభవించబోతున్న పూర్ణమ్మ ముసలి మొగుణ్ణి చూసిన క్షణంలో నివ్వెర పోయింది. ఆమెనేత్రాలు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. దుఃఖం పెల్లుబికింది. తనతో పాటు ఆటలాడుకొంటున్న బాలికలంతా "నీ మొగుడు తాత" అంటుంటే దుర్గ దగ్గరకు వెళ్లి పూర్ణమ్మ విలపించింది.

అత్తవారింటికి తీసుకువెళ్లటానికి పూర్ణమ్మ ముసలి మొగుడు వచ్చినప్పుడు ఆమెవదినలు పూర్ణమ్మకు స్నానం చేయించి, ఆమె భర్త తెచ్చిన చీరెలు, సొమ్ములు అలంకరించారు. భర్తతో సుఖంగా జీవించుమని తల్లిదండ్రులు దీవించినప్పుడు పూర్ణమ్మ ఫక్కున నవ్వింది. చిన్నవాళ్లను కౌగలించుకొని అన్నలతో తల్లిదండ్రుల్ని జాగ్రత్తగా చూడుమని చెప్పి దుర్గకు పూజించటం మరువవద్దని పలికింది. 'నలుగురు కూర్చొని నవ్వేవేళల నాపేరొకపరి తలవండి, అని విన్నవించింది. వాళ్లకు పుట్టబోయే బిడ్డలకు తన పేరు పెట్టుకోమన్నది. ఈ పలుకుల ద్వారా పూర్ణమ్మ మరణించబోతున్నదనే విషయాన్ని కవి సూచన ప్రాయంగా తెలియజేశాడు. దుఃఖం పొంగి పొర్లుతున్నా, కన్నీటిని తుడుచు కొంటూ కలకలా నవ్వింది. వదినెలు, తమ్ముళ్లు, తల్లి దుఃఖించారు. డబ్బులు వస్తున్నాయి కదా అనే ఆశతో ముసలి అల్లుణ్ణి గూర్చి తలచుకొంటూ తండ్రి ఒక్కడు మాత్రమే సంతోషించాడు. కన్నపిల్లల పట్ల నీచంగా ప్రవర్తించే ఇలాంటి తండ్రులు సమాజానికి చీడపురుగులు. ఇలాంటివారు ఇప్పటికీ అక్కడక్కడా కనిపిస్తూనే ఉన్నారు. ఇలాంటి స్వార్థపరులు నశిస్తేనే సమాజం బాగుపడుతుందనే విషయాన్ని గురజాడ భంగ్యంతరంగా తెలిపినట్లు ఈ కథ ద్వారాగ్రహించవచ్చు.

ప్రతిరోజూ దుర్గను పూజించే పూర్ణమ్మ ఆ రోజు కూడా దుర్గను పూజించటానికి వెళ్లింది. పశువులు ఇళ్లకు చేరాయి. పిట్టలు తమ గూళ్లకు చేరుకొన్నాయి. ఆకాశంలో చుక్కలు పొడిచాయి. కానీ దుర్గను పూజించటానికి వెళ్లిన పూర్ణమ్మ ఇంటికి తిరిగి రాలేదు. భర్తతో పాటు అత్తవారింటికి వెళ్లటానికి ఆమెకు ఇష్టం లేక ఆత్మత్యాగం చేసింది. ఆ విషయాన్ని గురజాడ మనోహరంగా

"కన్నుల కాంతులు కలవల చేరెను; మేలిమి జేరెను మేని పసల్
హంసల జేరెను నడకల బెడగులు; దుర్గను జేరెను పూర్ణమ్మ "

అని వర్ణించాడు. పూర్ణమ్మ దుర్గలో ఐక్యం చెందింది. అంతేకాని ఆమెనశించలేదు. పంచత్వం పొందింది. దుర్గ ఆత్మ మహాశక్తిలో లీనమైనదన్న భావాన్ని గురజాడ గంభీరంగా వ్యక్తంచేశాడు. పూర్ణమ్మ త్యాగం పాఠకుల హృదయాన్ని ద్రవింపజేస్తుందనటంలో సందేహం లేదు. ఒక విషాదాంత కావ్యంగా పూర్ణమ్మ గేయాన్ని గురజాడ రచించి కథా గేయరచనలో తన ప్రతిభను ప్రకటించాడు.

అతిబాల్య అతివృద్ధ వివాహం వల్ల ఒక బాలిక నిండు ప్రాణం బలి అయింది. దీనికి కారణం ఆనాటి సామాజిక వ్యవస్థ. స్వార్థపరులైన తల్లిదండ్రులు కొంత వరకు దీన్ని ప్రోత్సహించటం. ఇలాంటి దురాచారాలు సాగకూడదని గురజాడ కోరిక. ఇప్పటికీ కొన్ని తెగల్లో ఈ ఆచారం ఉండటం విచారకరం. అయితే నాగరకసమాజంలో ఈ దురాచారం పూర్తిగా తొలిగిపోవటం శుభ సూచకం. గురజాడ ఈ దురాచారం తొలగిపోవాలని కోరుకొన్నాడు. అది ఇప్పటికి నెరవేరింది. అయితే అది ఇప్పుడు మరోరూపంలో 'వరకట్నం' గా మారి సమాజాన్ని పట్టిపీడిస్తున్నది. ఈ దురాచారాన్ని రూపుమాపటానికి ప్రజలు చైతన్యవంతులు కావాలి. అలాంటి ప్రయత్నం సాగాలని ఆశిద్దాం.

हिन्दी विभाग

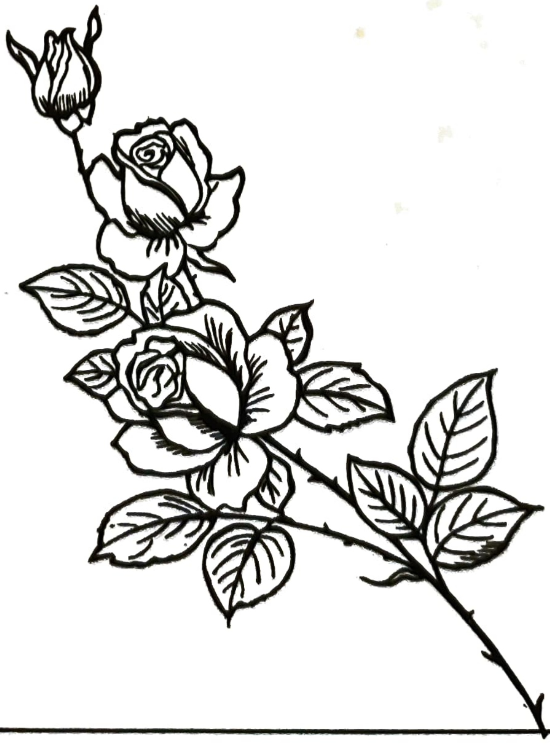

खतरनाक रोग

सुमन प्रभात टोप्पो एन. इ. हेच. २६

सुबह होते ही, प्रत्येक व्यक्ति चाय की चुस्की लेते हुए, जब वह अपनी नज़र समाचार पत्रों पर फेरता है, तब वह पहले ही पृष्ठ पर , काले-बड़े अक्षरो में निश्चित ही भ्रष्टाचार की खबरें पाता है। आखिर ये भ्रष्टाचार है क्या? अगर शरीर में विकृति आ जाये तो हम उसे अपगं कहते हैं; मानसिक असंतुलन आ जाय तो हम उसे पागल कहते हैं; पर जब किसी की आत्मा ही भ्रष्ट हो जाये तब हम उसे "आत्मारोगी" नहीं बल्कि भ्रष्टाचारी कहते हैं; क्योंकि उसका आचार भ्रष्ट हो चुका है। आज भ्रष्टाचार के अनेक रूप एवं रंग देखने को मिलते हैं जो लोगों के लिए एक आम बात सी हो गयी है। लेकिन यदि हम इसे गहराई से देखें तो यह वास्तव में समाज का सबसे बड़ा दुश्मन बन गया है। यह कोढ़ जैसे खतरनाक रोग है जो समाज को धीरे-धीरे और अन्दर-ही-अन्दर खोखला बना डालती है।

घर से बाहर निकलते ही हम पाते हैं - कहीं गगन-चुम्बी इमारतों में भोग और विलासिता है तो वहीं उससे सटी हुई झोपड़ी में गरीब व्यक्ति दाने-दाने के लिए मोहताज है। आखिर क्यों और कैसे? यह सब भ्रष्टाचार के ही परिणाम हैं। आज धन की चाह ने अच्छे-से-अच्छे पदाधिकारियों से लेकर निम्न स्तर तक के लोगों को अपने-अपने ढंग से घृणित कार्य करने के लिए विवश कर दिया है। सबको सिर्फ स्वयं की चिन्ता है। घूसखोरी, चोरी-डकैती, मार-काट, अन्याय, शोषण ये सब निजी स्वार्थ की ऊपज है। आज कार्यालय चोरों का अड्डा है, सेवालय नहीं । छोटे-से-छोटे काम के लिए किसी दफ़्तर में जाइये, यदि आप टेबल के नीचे से कुछ रकम देने को तैयार नहीं तो काम बिचाराधीन रख दिया जाता है। काम की पूर्ति की आशा में सुबह से शाम, दिन से सप्ताह, सप्ताह से महीने और महीनों से साल गुज़र जाते है किन्तू काम अधूरी की अधूरी ही रह जाता है।

यह आज की नहीं, दशकों पुरानी बीमारी है जो अब विकराल रूप धारण कर चुकी है। बीसवीं सदी के पहले दशक में सुप्रसिद्ध लेखक प्रेमचंद, 'नमक का दारोगा' नामक कहानी में इसका जिक्र करते हुए कहते हैं - मासिक आमदनी तो ईद का चॉद है जो महीने में एक बार दिखाई देती है। परन्तु ऊपरी आमदनी तो बहता हुआ स्रोत है जिससे सदैव प्यास बुझती है। इस बहते हुए स्रोत के लालच में पड़कर आज के राजनेता और उच्चाधिकारी घोटाला-पर-घोटाला

किये जा रहे हैं - शेयर-घोटला, यूरिया-घोटाला, वर्दी-घोटाला, बैंक-घोटाला, चारा-घोटाला, चीनी-घोटाला, बोफोर्स काण्ड़ और न जाने कितने घोटाले जिसकी कोई गिनती नहीं। परिणाम स्वरूप महंगाई आज आसमान छूने लगी है।

आज दौलत की बोली चलती है। पैसों से ईमान खरीदी जाती है। एक मंत्री का बेटा बलात्कार और हत्या के जुर्म में पकड़े जाने के बावजूद सजा से मुक्त किया जाता है। वहीं एक गरीब व्यक्ति ! अपनी छोटी सी गलती के कारण अपनी शेष जिन्दगी, सल्लाखों के पीछे गुजारता है। नेताओं का क्या कहना? जो अपने को कानून और देश के रक्षक बतलाते हैं, भेड़ की खाल पहने भेड़िये हैं। ये स्वार्थ के अँधे नेता जनता की आँखों में धूल झोंककर अपना जेब केवल भरना जानते हैं। ''पेट्रॉल से गाड़ी चलती है ओर नेताओं की इच्छा पर देश चलता है।'' किन्तु आज के नेता अपना कर्त्तव्य भूलकर, देश के शोषक बन बैठे हैं। गरीब व्यक्ति के खून और पसीने की रोटी भी ये लोग छीनकर खा जाते और उन्हीं के कंधों पर चढ़कर अपने को गरीबों का मसीहा कहलाते हैं।

अगर बुराई का यही सिलसिला चलता रहा तो वह दिन दूर नहीं जब हम अपने ही देश में गुलामी की ज़िन्दगी बसर करने के लिए मज़बूर होंगे। अब समय हमारा है। हम अपने समाज को, अपने देश को किस कदर देखना चाहते हैं, हमपर निर्भर करता है। ''जो बीत गयी सो बात गयी, भविष्य अनिश्चित है,बस वर्तमान हमारे पास है। अगर हम इसे संभालें तो दुनिया हसीन है।'' हॉ यारो! २१वीं सदी में सुख-सम्पन्न समाज बनाना है तो हर इन्सान के अन्दर आध्यात्मिकता एवं मानवता को जगाना होगा। हर इन्सान को अपने ही अन्दर क्रान्ति लानी होगी। यदि कोई अन्यायी है तो न्यायी बने, घूसखोर है तो घूसखोरी छोड़कर निष्ठापूर्वक अपना कार्य सम्पन्न करे। यही धरती माता की चाह है।

''आशाओं के दीप जलें हैं,
सुन्दर देश हमारा है।
सुन्दरमय देखेंगे इसको,
यही हमारा सपना है।''

शिक्षा

समीर डुँगडुँग एन. ई. हेच. २३

"जन-जन का यह नारा है शिक्षा का अधिकार हमारा है।"
"आधी रोटी खायेंगे फिर भी स्कूल जायेंगे।"...

दोस्तो, ये नारे विज्ञापन, रेड़ियो और दूरदर्शन पर आये दिन दिखाई और सुनाई देते रहते हैं। आखिर क्यों? क्योंकि आज के बदलते युग में शिक्षा हमारे जीवन का अति आवश्यक अंग बन गया है। आज सभी कोई इसके महत्व को समझने लगे हैं।

फिर भी यदि हम अपने आस-पड़ोस में देखें तो अशिक्षितों की एक बड़ी मंडली मिलेगी। वे अधिकतर समय बेकारी में पड़े मिलते हैं। घर में खाने को भोजन नहीं। अरे, उन्हें भोजन कौन देगा? क्या वे भिखारी हैं? नहीं ! यह इसलिए कि उनके माता-पिता उनकी शिक्षा के प्रति कोई जिज्ञासा नहीं दिखाते। उन्होंने समय रहते पढ़ा नहीं। हो सकता है गरीब होने के कारण। फलतः उन्होंने शिक्षा का महत्वा समझा नहीं । अशिक्षित होने के कारण कोई अलग व्यवसाय भी नहीं चला पाते। शिक्षित लोगों को कोई न कोई नौकरी मिल जाती है या कुछ-न-कुछ व्यसाय वे पा ही लेते हैं।

समाज में इसी अशिक्षा के कारण शिष्टाचार का अभाव बढ़ता जा रहा है; गरीबी बढ़ती जा रही है; चोरों गुड़ों की संख्या भी बढ़ रही है। क्या एक व्यक्ति मेहनत करके अपनी कमाई की रोटी नहीं तोड़ सकता? उसको क्या अधिकार है कि दूसरे की कमाई लूट कर खाये? वह मेहनत की कमाई जरूर खा सकता है पर उसे मौका नहीं मिलता। अपने आस-पड़ोस में ही देखें कितने सारे बच्चे हैं जो पढ़ - लिख नहीं सकते। उनके माता-पिता यहाँ-वहाँ काम करते हैं। उनको इतना कम मजदूरी मिलती है कि वे अपने बच्चों की पढ़ाई के बारे में सोच ही नहीं सकते। बच्चे भी जैसे-जैसे बड़े होते हैं अपने माँ-बाप का काम धंधा शुरू कर देते हैं । वे पढ़ाई-लिखाई के बारे बहुत कम सोचते हैं । यों तो कि सरकार ने निःशुल्क शिक्षा देने का प्रबंध किया है, कम-से-कम छः क्लास तक।

वह भी सब बच्चों को प्राप्त नहीं है। दोस्तो, हम अच्छे कॉलेज में पढ़-लिख रहे हैं क्योंकि हमारे माता-पिता पढ़े-लिखे हैं या अनपढ़ होने पर भी इसके महत्व को समझते हैं। निश्चय है हमारे बच्चे भी पढ़ेगें-लिखेंगे। किंतु उनका क्या होगा? जो हमारे इर्द-गिर्द हैं, जिनके

मॉ-बाप अनपढ़ हैं, जो इसके महत्व को नहीं समझते हैं! क्या हम उनके लिए थोड़ा सा समय नहीं दे सकते ? यदि हॉं तो दोस्तो,आईये हम कदम उठाएँ उन अनपढ़ सुन्दर बच्चे-बच्चियों के लिए जिनका भविष्य अंधकारमय है। कुछ समय उनके लिये जरूर निकालें और ज्ञान रूपी खजाना को बांटे, क्यों न आधा घंटा ही हो। उन्हें पढ़ाऐं-लिखायें। हो सके तो उनके माता-पिता को भी शिक्षा के महत्व को समझाऐं ताकि वे लोग भी हम लोगों की तरह कुछ पढ़-लिख सकें। इस प्रकार देश में प्रत्येक व्यक्ति शिक्षित हो सकेगा। तभी हमारे देश की उन्नति हो सकेगी।

कैसे कहूँ मेरा भारत महान

अनिल कुमार मिंज एन. ओ. ०८

खाने को रोटी नहीं, पीने को पानी नहीं,
पहनने को कपड़ा नहीं, रहने को घर नहीं,
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!
डॉ. आम्बेदकर हुए धर्मनिरपेक्ष लिखने वाले,
गॉंधी, जे. पी. के देश में,
कोई नहीं है इसकी लाज रखने वाले,
सब हैं लाज-शर्म को गंगा में धोने वाले,
नेता, पुलिस-अफसर सब निकले,
जनता का चीरहरण करने वाले;
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!
गुण्डों का है यहॉं बोल बाला,
नेता हुए हैं यहॉं मनचला,
बसते केवल यहॉं चोर-मक्कार,
सवार होते यहॉं गद्दी पर गद्दार,
सब करते यहॉं सर झुकाकर नमस्कार,
गज़ब होती यहॉं की सरकार;
राम, अल्लाह, वाहे गुरू, ईसा हुए असमान
इस जहॉं में हुआ भगवान का अपमान;
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!
खाने को रोटी नहीं, पीने को पानी नहीं,
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!
भगत, सुभाष, गॉंधी का व्यर्थ गया बलिदान,
अब गूंजते हर लफ़ज पर बेईमान का गुणगान,

वर्षों पूर्व गोरों ने किये हमको परेशान,
अब अपनों ने ही किये हमको परेशान,
भगत, सुभाष, गॉंधी का व्यर्थ गया बलिदान,
अब गूंजते हर लफ़ज पर बेईमान का गुणगान,
राम, अल्लाह, वाहे गुरू, ईसा हुए असमान
इस जहॉं में हुआ भगवान का अपमान;
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!

खाने को रोटी नहीं, पीने को पानी नहीं,
पहनने को कपड़ा नहीं, रहने को घर नहीं,
कैसे कहूँ मेरा भारत महान!

रागींग

तरूण वसंत लाल शाह

आर.एम.सी २३

जब-जब होता है कालेज का नया वर्ष शुरू
तब तब होता है आतमहत्याओ का सिलसिला शुरू।।
आते हैं सब कालेज दिल में अरमानें लेकर कई।
मगर रागींग से हो जाता है यारो सत्यानाश क्या कहना।
कुछ सोचते हैं कर लूँ अपना जीवन खतम।
और कुछ कर लेते हैं अपना जीवन हनन।।
रागींग एक ऐसा भयंकर है, डरते हैं सभी।
जो निडर होकर करते हैं सामना इसका।
वही कहलाता है इस युग का सच्चा युवक।।
कालेज की संस्थाओ को लेना चाहिए,
इसके प्रति कोई ठोस कदम।
वरना न होगा आत्म हत्याओं का

यह सिलसिला खतम।।

तीन बातें

रघुराम चिन्ता

एन. पी. ११

तीनों को प्रणाम करो - माता, पिता, गुरू।
तीनों के लिए लड़ो - आजादी, ईमानदारी, इन्साफ।
तीनों से दूर रहो - सुस्ती, बक्वास, खुशामद।
तीन चीजें एक ही बार मिलते हैं मौका, जवानी, सुंदरता।
तीन बातें मत भूलो - उपकार, उद्देश्य, उदारता।

हम मोहब्बत करते हैं

सी. हेच. वी. डी. हनुमान
एन. पी. १३

हम मोहब्बत करते हैं
तेरी झुकी निगाहों से
तेरी गरम हुई आहों से
तेरी प्यारी अदाओं से
तेरी मीठी बातों से
लाल-लाल ओठों से
मधुमय हँसी से
हम मोहब्बत करते हैं।
चॉद को देखता हूँ
तेरी याद आती है
सपनों में खोता हूँ
फिर तुझे पाता हूँ

तुझे देखता हूँ बार-बार
भगवान को पाता हूँ हर बार
मैं तुझसे मोहब्बत करता हूँ।

बाल मजदूर

अजारूद्दीन भोक
टी.एम.सी २३

अनाथ हैं वे बच्चे जिन पर
मॉ-बाप का साया नहीं है
पेट भरने के लिए
बनते हैं मजदूर-कुली
सरकार ने लगाई रोक इस पर
फिर भी चलता है बे रोक-टोक
बच्चे भगवान हैं, कहते हैं
होता है यहॉ भगवान का अपमान है

रागींग

असुंल.एम. जैन
आर.एम. सी ६६

कालेज की अपनी रीति है
सीनियर जूनियर से करें रागींग
कालेज के दिन वहीं से शुरू होते हैं सबकेलिए
कालेज के दिन वहीं से खत्म होते हैं कुछ लोगों के लिए
उसी दिन से कुछ विद्यार्थी हीरो बनते हैं
उसी दिन से कुछ विद्यार्थी जीरो बनते हैं।
सरकार ने लगाई पाबंदी इस पर
फिर भी जारी है यहॉ- यहॉ
यारों याद रखो, यह रिस्ता है
दोस्त-दोस्त बनें, दुश्मन नहीं कभी

दुनियाँ

अनिल कुमार मिंज

एन. ओ. ०८

बड़ी खूबसूरत है दुनियाँ अपने आप में। उजले दिन हैं, चाँदनी रात हैं, ठण्डी हवा है, चमकता चाँद है, खिले हुए फूल हैं, बहती हुई नदी है थिरकते झरने हैं, गुणगुनाती हवा है। सचमुच दुनियाँ अपने आप में बड़ी खूबसूरत है। दुनियाँ वह खूबसूरत और हसीन चेहरा है जो बड़ी अजीब है, बड़ा मनमोहक है, जीवनदायक है। इस खूबसूरत दुनियाँ में लोग चार दिन के लिए आते हैं और चले जाते हैं।

वैसे दुनियाँ के बारे में सबके अपने-अपने ख्याल हैं। सब अपने-अपने नज़रिये से देखते हैं इस दुनियाँ को। दुनियाँ जादू का खिलौना है, मिल जाये तो मिट्टी है, खो जाये तो सोना है। आसमान वाले भी न जाने क्यों इस दुनियाँ से घबरा जाते हैं। क्यों इस दुनियाँ से मुँह मोड़ लेते हैं। चार दिन की इस जिन्दगानी मे गम का बादल छा जाता है। यह खिलती जिन्दगी जो बंसत ऋतु के समान होना चाहिए अनायास ही पतझड़ की ऋतु में बदल जाता है।

कभी-कभी नकामियों के भँवर में फँसा दिल दुनियाँ की सितम सह नहीं पाता। हर तरफ से हाथ आती है बेचारगी। इस दुनियाँ में कौन किसका होता है न खुद को पता होता है और न औरों को ही। कोई भूखा तड़प-तड़प कर पेट को मलता रह जाता है तो कोई शान से मौज उड़ाता है। किसी का कुत्ता दूध-मलाई खाये खाट पर शान से सोता है तो किसी का बच्चा भूखे-प्यासे सोता है। किसान फसल उगाये पर वही खा न पाये, यह किस मतलब की दुनियाँ है। यह दुनियाँ उसके लिए है जिसके पास दौलत है, जिसके पास शक्ति है, जिसके हाथों में कानून है। रोटी मंहगी है गरीबों का खून सस्ता है। कोई महल में रास रचा रहा है तो कोई झोपड़ी में पेट जला रहा है। वाह रे दुनियाँ ! तू किसी के लिए स्वर्ग है तो किसी के लिए नरक।

कभी-कभी तो ऐसा लगता है, यह दुनियाँ ही बनाई क्यों बनानेवाले ने। इस दुनिंयाँ कहीं 'शांति के लिए युद्ध छिड़ जाती है तो कहीं 'शांति के लिए संवाद होती है । सब नाते-रिस्ते वक्त की रफ़्तार से छिटकते नज़र आते हैं। इस दुनियाँ में कभी तो सब कुछ लगता है अपना सा और कभी सब हो जाते हैं बेगाना।

परोपकार

परोपकार परम धर्म है। हर मजहब के ग्रन्थों में इसका पूर्ण रूप से महत्व दिया गया है। परोपकार एक ऐसा गुण है जो मनुष्य को केवल महान् ही नहीं बल्कि भगवान भी बना देता है।

परोपकार का अर्थ दूसरों की निःस्वार्थ सेवा करना है। पुराणों में लिखा गया है कि दूसरों को पीड़ा देना जितना बड़ा पाप है उतना ही पुण्य है दूसरों की सेवा करना। परोपकार का अर्थ केवल धन देकर पिण्ड छुड़ाना नहीं मगर दो पलों की शाँति देना भी है।

परोपकार एक ऐसा गुण है जो मनुष्य को समाज में जुड़े रहने और आपसी सहयोग तथा प्रेम बनाये रखने में मदद करता है।

परोपकार न किसी जाति से संबध रखता है और न ही किसी विशिष्ट वर्ग से। वह केवल भाईचारा का रिश्ता रखता है। सच्चा परोपकारी न फल देखता है और न कष्ट। परोपकार के बारे में जितना भी कहा जाये वह भगवान के गुण के समान है जो कभी खत्म नहीं होते।

सच्चा परोपकारी वह है जो दूसरे के सुख और दुख में बराबर साथ देता है। कई दुष्ट लोग परोपकारी व्यक्ति का नाजायज फायदा उठाते हैं। जब तक परोपकारी व्यक्ति के पास पैसा रहता है तब तक वे उस मक्खी के समान होते हैं जो गुड़ को पाकर उसमें चिपके रहते हैं या उसके चारों ओर मंडराते रहते हैं। परंतु सच्चा इन्सान ऐसा नहीं करता। ऐसे व्यक्ति समाज में देखने को कम ही मिलते हैं। कई स्वार्थी नेतागण अपने स्वार्थ से लोगों का दिल जीतने और नाम कमाने के लिए दिखावे का काम करते हैं और कहते हैं कि मैंने जनता के लिए ऐसा किया वैसा किया?

कहा गया है कि जो मनुष्य दूसरों की मदद नहीं करना चाहता और सदा उसकी हानि के बारे में सोचता, वह मनुष्य कहलाने लायक नहीं है। जो व्यक्ति परोपकारी होता है वह सदा प्रसन्नचित रहता है। परोपकार का यह मतलब नहीं की सबकी मद्‌द करो या किसी के सामने खुद को नीचा दिखाओ। इस मामले में हमें विद्यासागर जी की वह कहानी याद आनी चाहिए जिसमें सागर जी एक लड़के का सामान उठाते हैं और उसे अपना कर्त्तव्य का याद दिलाते हैं।

वृक्ष, दूसरों के लिए फूल और फल उत्पन्न करते हैं। यदि वृक्ष फूल और फल स्वंय खाना शुरू कर दे तो क्या होगा?.. गाय दूसरों के लिए दूध देती है। यदि गाय खुद दूध पीना शुरू कर दे तो क्या होगा?.. नदी, दूसरों के लिए बहती है यदि नदी का बहना रूक जाये तो क्या होगा?. हम सभी प्राणियों में सर्वश्रेष्ठ हैं, हमें भगवान का प्रतिरूप मिला है, यदि हम स्वंय के लिए जीते हैं तो हमारी जिन्दगी की कीमत ही क्या है? हम उस मरे हुए मछली के समान हैं जो पानी की धारा में बहती है। हमें उस जीवित मछली के समान होना चाहिए जो पानी का सामना करने का प्रयत्न करती है। दूसरों की भलाई करने में हमें जरूर उस जीवित मछली के समान अवश्य कष्ट उठाना चाहिए।

लोग कहते हैं कि परोपकार करने के लिए रूपये चाहिए। लेकिन यह बात वास्तव में सत्य नहीं है। परोपकार करने के लिए मानवता की नजर होनी चाहिए। मनुष्य को कर्त्तव्यनिष्ट और उसमें इच्छा शक्ति होनी चाहिए।

परोपकार करने से नाम, कीर्ति, यश अपने आप ही बढ़ जाते हैं। लेकिन हमें सिर्फ इसी भावना से किसी का उपकार नहीं करना चाहिए। जैसे पिछले वर्ष जब गुजरात में भूकंप हुआ था तब कई लोगों ने दान दिये थे। उनमें से कुछ लोगों ने अपनी उदारता का ढोंग बजाने के लिए अपना नाम घोषित करवाया। ऐसे लोग सच्चे परोपकारी नहीं हैं।

जब हम परोपकार करते हैं तब हमें शांति मिलती है, ऐसी शांति किसी को लूटकर या खरीदकर नहीं पा सकते हैं। दूसरों के सुख में अपना सुख देखना महानता होती है ऐसी महानता अमर होती है। ऐसे परोपकार से व्यक्ति की आत्मा का विस्तार होता है और वह दूसरों की सहानुभूति का पात्र बन जाता है। समाज के दीन-हीन लोगों को भी जीने की आशा मिलती है।

परोपकार सदाचारी मानव का एक ऐसा लक्षण है जिसका सीधा अर्थ शब्दों में समझा या समझाया नहीं जा सकता। एक परोपकारी व्यक्ति की गिनती भगवानों में की जा सकती है। यदि कोई व्यक्ति हमारा उपकार करता है तो हमें उसका उपकार करना ही चाहिए। उपकार करने वाले को ही नहीं बल्कि अपकार करने वाले को भी उपकार करने में ही हमारा बड़प्पन है।

जो व्यक्ति परोपकारी है वह सदैव प्रसन्नचित रहता है। दूसरों की भलाई करना परोपकारी व्यक्ति का कर्त्तव्य है। मदर तेरेसा, महात्मा गाँधी, नेलसन मंड़ेला आदि लोगों ने समाज

की निःस्वार्थ सेवा की हैं। बॉर्डर से हमारे वीर अपने प्राणों की आहुति देकर हमारा उपकार कर रहे हैं।

एक दिन एक सुन्दर लड़की, लगभग अट्ठारह-बीस साल की, दोपहर के वक्त में परीक्षा लिखने जा रही थी। वह बहुत व्याकुल थी। वह जल्द-बाजी में रोड के एक छोर से दूसरे छोर की ओर जा रही थी कि एक मोटर पीछे से उसे धक्का देकर आगे निकल गयी। इससे उस मासूम लड़की के हाथ-पैर में काफी गहरे चोट आये। वह बेहोश हो गयी। कुछ समय के उपरांत, बहुत प्रयत्न के बाद वह अपना फोन नंबर अपनी हथेली पर लिखने में समर्थ हुई और सबको दिखाने का प्रयास करने लगी। लेकिन कोई भी इन्सान उसकी मद्‌द करने के लिए आगे नहीं आया। कुछ लोग उस लड़की की सेवा करने के लिए घबरा रहे थे; बहुत से लोग तो उसे ऐसे ताक रहे थे जैसे कि वह कोई जादू दिखा रही है। इसी रोड़ में एक बूढ़ा कार से आ रहा था। इस दृर्घटना को देखकर उसने कार रोक दी, अपने कार में लोगों की मद्‌द से उसे बैठाया और अस्पताल ले आया। उसने उस लड़की को एक नयी जिन्दगी दी।

मुझे एक सच्ची घटना याद आ रही है। परीक्षा के दिन थे, उस दिन मैं सुबह देर से उठा। कहीं देर न हो जाए, ऐसा सोचकर मैं उत्तेजना में घर से निकला ही था कि यह पता चला कि मेरा पड़ोसी जो दूसरे कॉलेज का है पोलियो से ग्रस्त है। तुरंत मैंने उसे अपने भाई के साथ निकट के एक अस्पताल में ले आया और उसकी इलाज करवायी। इस कारण मैं परीक्षा के लिए आधा घंटा देर से पहुँचा। मुझे परीक्षा लिखने में कठिनाई हुई पर मैं खुश था क्योंकि मैं किसी के काम आ सका।

वास्तव में परोपकार का गुण ही मानव को सच्चा मानव बनाता है। इस गुण के अभाव में मनुष्य का चरित्र अधूरा रहता है।

Teaching Staff

48th COLLE
ITS IMPACT